

الإسلام - نبذة موجزة عن الإسلام
(مشتملة على الأدلة) (الجمعية)

ისლამი

ისლამი

ისლამის მოკლე მიმოხილვა ისე, როგორც მოვიდა წმინდა ყურანში და შუამავლის სუნნაში

ეს წიგნი მოკლედ ხსნის ისლამის მნიშვნელოვან საფუძვლებს, სწავლებებს, მის ლამაზ მხარეებსა და ძირითად წყაროებს, რომლებსაც წმინდა ყურანი და შუამავლის სუნნეთი წარმოადგენს. წიგნი განკუთვნილია ყველა დროისა და ადგილმდებარეობის, ზრდასრული მუსლიმებისა და არამუსლიმებისთვის, მათ ენებზე. დროისა და ცხოვრებისეული პირობების მიუხედავად.

(ეს ვერსია შეიცავს მტკიცებულებებს წმინდა ყურანიდან და შუამავლის სუნნადან)

1. ისლამი არის ალლაჰის გზავნილი ყველა ადამიანის მიმართ. ის არის ღვთიური გზავნილი, რომელიც არის მარადიული და საბოლოო ღვთიური წერილი.

ისლამი არის ალლაჰის გზავნილი ყველა ადამიანის მიმართ. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }

«და არ წარმოგვიგზავნიხარ შენ, თუ არა მთელი ხალხისთვის მახარობლად და შემგონებლად, მაგრამ ხალხის უმეტესობამ არ უწყის!» [საბა: 28] დიადი ალლაჰი ამბობს:

{ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا }

«უთხარი: ჰეი, ადამიანებო! ჭეშმარიტად, მე ალლაჰის შუამავალი ვარ, ყველა თქვენგანისთვის» [ალ-ა'რაფ: 158] უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ ۖ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا }

«ჰეი ადამიანნო! თქვენთან მოვიდა შუამავალი ჭეშმარიტებით თქვენი ღმერთისგან და ირწმუნეთ, ეს უმჯობესია თქვენთვის. ალლაჰისაა ყველაფერი, რაცაა ცათა შინა და ქვეყანასა ზედა, და ალლაჰი ყოვლისმცოდნე, ბრძენია» [ან-ნისა: 170].

ისლამი არის ღმერთის მარადიული გზავნილი, და ღვთიური გზავნილების ბოლო გზავნილი. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا}

«არ არის მუჰამმადი არავისი მამა, თქვენი კაცებიდან, არამედ იგია ალლაჰის შუამავალი და შუამავალთა ბეჭედი, ჭეშმარიტად, ალლაჰი ყოვლისმცოდნეა». [ალ-აჰზაბ: 40]

2. ისლამი არ არის ერთი რომელიმე ერის ან ეთნოსის კუთვნილი რელიგია არამედ, ის ალლაჰის რელიგია მთელი კაცობრიობისთვის:

ისლამი არ არის ერთი რომელიმე ერის ან ეთნოსის კუთვნილი რელიგია არამედ, ის ალლაჰის რელიგია მთელი კაცობრიობისთვის, წმინდა ყურანში უზენაესი ალლაჰის პირველი ბრძანება ასეთია:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}

«ჰეი, ადამიანებო! თაყვანი ეცით თქვენს ღმერთს, რომელმაც შეგქმნათ თქვენ და ისინი, ვინც იყვნენ თქვენზე უწინ! რათა ეგების ღმერთის გემინოდეთ!» [ალ-ბაყარა: 21]
უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً }

«ჰეი, ადამიანებო! გეშინოდეთ თქვენი ღმერთის, რომელმაც გაგაჩინათ თქვენ ერთი სულისგან, და გააჩინა მისგან მისი მეწყვილე (მეუღლე), და მათ ორისგან გაამრავლა უამრავი კაცი და ქალი» [ან-ნისა: 1] იბნ უმარი გადმოგვცემს (აღლაჰის იყოს მათით კმაყოფილი), რომ აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) მექქას ადების დღეს ხალხს მიმართა და თქვა:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمُ غُبَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَتَعَاضَمَهَا بِإِبَانِهَا فَالنَّاسُ رَجُلَانِ: بَرٌّ تَقِيَّ كَرِيمٌ عَلَى اللَّهِ وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيْنَ عَلَى اللَّهِ وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ قَالَ اللَّهُ: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا } إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ {الحجرات: 13}»

«ჰეი, ადამიანებო! ჭეშმარიტად, აღლაჰმა ჩამოგაცილათ უმეცრების მედიდურობა, წინაპრებით თავის ქება. კაცი ორნაირია: კაცი კეთილი, ღვთისმოშიში, აღლაჰის წინაშე დაფასებული და კაცი ცოდვების მიმართ უდარდელი, უბედური და აღლაჰის წინაშე დაუფასებელი. ადამიანები ყველანი ადამის შვილები არიან, ადამი აღლაჰმა მიწისგან

გააჩინა. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს: «ჰეი, ადამიანებო! ერთი მამრისაგან და ერთი მდედრისაგან გაგაჩინეთ და რომ

შეიცნოთ ერთმანეთი, დაგადგინეთ ერებად და ტომებად. თქვენგან ყველაზე უფრო პატივდებული ალლაჰის წინაშე თქვენში ყველაზე უფრო ღვთისმომშიშია. ჭეშმარიტად, ალლაჰი ყოვლისმცოდნე, ყველაფრისმცოდნეა!»

[ალ-ჰუჯურათ: 13] ჰადისს გადმოგვცემს ათ-თირმეზი (3270). არ არსებობს წმინდა ყურანის ბრძანებებში ან ძვირფასი შუამავლის (ალლაჰის ლოცვა და შვიდობა მას) ბრძანებებში კანონი, რომელიც მიეკუთვნება კონკრეტულ ტომს ან ჯგუფს, მათი გვარის, წარმომავლობის ან ეროვნების გამო.

3. ისლამი არის ღვთიური გზავნილი, რომელიც მოვიდა უწინარესი შუამავლების და მოციქულების (ლოცვა და შვიდობა მათ) გზავნილების სრულყოფილებისთვის, რომელსაც უქადაგებდნენ მათ ხალხს.

ისლამი არის ღვთიური გზავნილი, რომელიც მოვიდა უწინარესი შუამავლების და მოციქულების (ლოცვა და შვიდობა მათ)

გზავნილების სრულყოფილებისთვის, რომელსაც უქადაგებდნენ მათ ხალხს. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا }

«ჩვენ ზემთაგაგონეთ შენ გამოცხადება ისევე, როგორც ზემთავაგონეთ ნუჰს და შუამავლებს მის შემდგომ, ისმა'ილს, ისჰაკს, ია'ყუბს და მათ მოდგმას; 'ისას, აიუბს, იუნუსს, ჰარუნს, სულეიმანს, და ვუბოძეთ დავუდს ფსალმუნი(ზებური)» [ან-ნისა: 163] ეს არის რელიგია, რომელიც ზეგარდმოუვლინა ალლაჰმა შუამავალ მუჰამმადს (ალლაჰის ლოცვა და შვიდობა მას), ეს არის რელიგია, რომელიც დაუდგინა ალლაჰმა წინათმყოფ შუამავლებს და მოუწოდა მათ მისკენ, უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ }

«დააკანონა თქვენთვის სარწმუნოებაში ის, რაც უბრძანა ნუჰს და რომელიც ზემთაგაგონეთ

შენ, რაც ვუბრძანეთ იბრაჰიმს, მუსას და 'ისას:
"რომ დაიცავით სარწმუნოება და ნუ დაიყოფით
მასში. მძიმეა

წარმართებისთვის(მუშრიქებისთვის) იგი,
რისკენაც შენ მოუწოდებ. ალლაჰი გამოარჩევს
თავისკენ, ვისაც ინებებს, და

უწინამძღვრებს თავისკენ, ვინც მას
მიუბრუნდება» [ამ-შურა: 13] ეს არის რაც
ალლაჰმა ზემთააგონა შუამავალ მუჰამმადს
(ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას), ეს არის
იმის დამამოწმებელი, რაც მოვიდა წინა ღვთიურ
წიგნებში: თავრათში და ინჯილში, სანამ მათი
დამახინჯება მოხდებოდა. უზენაესმა ალლაჰმა
თქვა:

{وَالَّذِي أُوحِيَنا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ
لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ }

«და ის, რაც ზემთაგეგონა შენ წიგნისგან,
ქეშმარიტებაა- დასტურად იმისა, რაც იყო მასზე
უწინ. ალლაჰი ხედავს თავის მსახურებს»
[ფატირ: 31].

4. შუამავლების (მშვიდობა მათ) რელიგია იყო ერთი, მაგრამ კანონმდებლობა სხვადასხვა:

შუამავლების (მშვიდობა მათ) რელიგია იყო
ერთი, მაგრამ კანონმდებლობა სხვადასხვა.
უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۚ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝﴾

«და გარდმოგივლინეთ შენ წიგნი
ჭეშმარიტებით, დასტურად იმ წიგნთა, რაც იყო
მანამდე და მის დამცველად. განსაჯე მათ შორის
იმის მიხედვით, რაც გარდმოგივლინა ალლაჰმა
და ნუ აჰყვები მათ სურვილებს, რამეთუ შენ
გებოდა ჭეშმარიტება. ჩვენ თითოეულ თქვენგანს
დავუდგინეთ კანონი და გზა. და რომ ინებოს
ალლაჰმა, გაქცევდათ თქვენ ერთიან თემად.
მაგრამ გამოგცდით იმით, რაც გებოდათ. ეცადეთ
შეეჯიბროთ ერთმანეთს კეთილი საქმეების
კეთებაში. ყველანი ალლაჰთან დაბრუნდებით
და იგი განგიცხადებთ იმას, რაზედაც ვერ

თანხმდებოდი» [ალ-მაიდა: 48]. შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَنْبِيَاءِ إِخْوَةٌ لِعَلَّتْ أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ»

«მე ხალხთა შორის ყველაზე ახლოს ვარ (უპირატესობა მაქვს) მარიამის მე ისასთან ამქვეყნადაც და იმქვეყნადაც, მოციქულები ერთმანეთის ძმები არიან, მათი დედები სხვადასხვა არიან, მაგრამ მათი რელიგია ერთი». გადმოსცა ალ-ბუხარიმ (3443).

5. ისლამი მოუწოდებს ისე, როგორც

მოუწოდებდა ყველა შუამავალი:

ნუჰი(ნოე), იბრაჰიმი, მუსა, სულეიმანი, დაუდი და ისა (მშვიდობა იყოს მათზე) რწმენისკენ, რომ ღმერთი აღლაჰია და ის არის შემქმნელი, სარჩოს მომცემი, ვინც აცოცხლებს და ვინც აკვდინებს, ის არის ხელმწიფობის მფლობელი, ის არის რომელიც განკარგავს ყველა საქმეს, ის არის მოწყალე და შემწყალებელი.

ისლამი მოუწოდებს ისე, როგორც მოუწოდებდა ყველა შუამავალი: ნუჰი,

იბრაჰიმი, მუსა, სულეიმანი, დაუდი და ისა (მშვიდობა იყოს მათზე) რწმენისკენ, რომ ღმერთი ალლაჰია და ის არის შემქმნელი, სარჩოს მომცემი, ვინც აცოცხლებს, და ვინც აკვდინებს, ის არის ხელმწიფობის მფლობელი, ის არის რომელიც განკარგავს ყველა საქმეს, ის არის მოწყალე და შემწყალელებელი. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآَنَىٰ تُؤْفَكُونَ }

«ჰეი ხალხო! გაიხსენეთ ალლაჰის წყალობა თქვენზე. განა არის სხვა გამჩენი ალლაჰის გარდა, რომელიც გაძლევთ სარჩოს ციდან თუ მიწიდან? არ არსებობს ღვთაება მის გარდა, და სადღა მიექცევით!» [ფაატირ: 3] უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ }

«უთხარი: ვინ გაძლევთ თქვენ სარჩოს ციდან და მიწიდან? ან ვინ ფლობს სმენასა და თვალთახედვას?! ვის გამოჰყავს ცოცხალი

მკვდრისაგან და ვის გამოჰყავს მკვდარი ცოცხალისაგან?! ვინ განაგებს საქმეებს?! იტყვიან: ალლაჰი. და უთხარი: განა არ გეშინიათ?!» [იუნუს: 31] უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{أَمْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ أَيْلَهُ مَعَ اللَّهِ ۚ قُلْ هَآئِنَا بُرْهَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ}

«ვინ გააჩინა პირველად და მერე ვინ დააბრუნებს?! და , ვინ გაძლევთ სარჩოს ცით და მიწით?! განა არის ალლაჰთან ერთად სხვა ღვთაება?! უთხარი: მოიტანეთ თქვენი მტკიცებულება, თუკი მართალნი ხართ!» [ან-ნამლ: 64]

ყველა შუამავალი და მოციქული (მშვიდობა მათ) წარმოიგზავნენ ერთადერთი ალლაჰის თაყვანისცემაზე მოწოდებისთვის, უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ}

«და ვფიცავ! ჩვენ წარმოგზავნეთ ყოველ ერთან შუამავალი, რათა ალლაჰისათვის

თაყვანი ეცათ და განდგომოდნენ ტალუთს, და მათგან იყვნენ ისინი, რომელნიც ალლაჰმა დაადგინა ჭეშმარიტ გზაზე და იყვნენ ისეთნიც, რომელთაც

განესაზღვრათ ცდომილება. მაშ, იარეთ ქვეყანაზე და ნახეთ, როგორი იყო მატყუარების აღსასრული!» [ან-ნაჰლ: 36] უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ}

«და არ წარგვიგზავნია შენზე უწინ ერთი შუამავალიც კი, რომ არ ზემთაგვეგონებინა მისთვის: არ არსებობს ღვთაება ჩემს გარდა, და მე მეთაყვანეთ» [ალ-ანბია: 25] ალლაჰმა ნუჰ შუამავალზე (მშვიდობა მას) გვამცნო და თქვა:

{يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ}

«და ვფიცავ, უწინ ნუჰი წარვაგზავნეთ თავის ხალხთან, და უთხრა: ო ხალხო ჩემო, თაყვანი ეცით ალლაჰს, არ გყავთ თქვენ ღვთაება მის გარდა. ხოლო მე მეშინია, თქვენ გამო დიდებული დღის სასჯელისა» [ალ-ა'რაფ: 59] ალლაჰის მეგობარი იბრაჰიმ შუამავალი

(მშვიდობა მას) თქვა - როგორც გვამცნო ეს ალლაჰმა - მან თქვა:

{ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ }

«და იბრაჰიმი, როცა უთხრა თავის ხალხს: თაყვანი ეცით ალლაჰს და გემინოდეთ მისი. ეს უკეთესია თქვენთვის, რომ იცოდეთ!» [ალ-'ანქაბუთ: 16] საალიჰ შუამავალმა თქვა (მშვიდობა მას) როგორც ალლაჰმა გვამცნო მასზე:

{ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ ۚ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ اللَّهِ ۗ أَلَيْسَ }

«უთხრა: ო ხალხო ჩემო, თაყვანი ეცით ალლაჰს, არ გყავთ სხვა ღვთაება მის გარდა. თქვენ უკვე გებოძათ ცხადი ნიშანი თქვენი ღმერთისაგან. ეს დედალი აქლემი ალლაჰისა არის თქვენი ნიშანი. გაუშვით, ძოვოს ალლაჰის მიწაზე და ავს ნუ გაუკეთებთ, თორემ დაგატყდებათ მტანჯველი სასჯელი!» [ალ-'არაფ: 73] თქვა შუ'აიბ შუამავალმა (მშვიდობა მას), როგორც გვამცნო ეს ალლაჰმა:

{يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَاقُوفُوا الْكَيْلَ
وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}

«ო, ხალხო ჩემო, თაყვანი ეცით ალლაჰს, არ გყავთ ღვთაება მის გარდა. ადრე თქვენ მოგეცათ ცხადი ნიშანი თქვენი ღმერთისაგან. სრულად დაიცავით საზომი და სასწორი, და ნუ დააკლებთ ხალხს მათ ნივთებს. უკეთურებას ნუ ამრავლებთ ქვეყანაზე მისი გამართვის შემდგომ. ეს უკეთესია თქვენთვის, თუკი ხართ მორწმუნენი» [ალ-ა-რაფ: 85]

როცა პირველად ალლაჰი დაელაპარაკა მუსას (მშვიდობა მას) უთხრა უზენაესმა:

{ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (13) إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (14) }

«მე გამოგარჩიე შენ, და შეისმინე ის, რაც ზემთაგეგონება!

ჭეშმარიტად მე ვარ ალლაჰი! არ არსებობს ღვთაება, ჩემს გარდა. თაყვანი მეცი და ლოცვად დადექი ჩემს სახსენებლად!» [ტაკა: 13-14]
ალლაჰმა გვამცნო მუსასთან დაკავშირებით

(მშვიდობა მას), რომ ის მიეკედლა ალლაჰს და თქვა:

{إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ}

«ჭეშმარიტად მე მივეკედლე ჩემს ღმერთს და თქვენს ღმერთს ყოველი მედიდურისგან, რომელსაც არ სწამს ანგარიშვითების დღის» [ლაფირ: 27] ალლაჰმა გვამცნო ისაზე (მშვიდობა მას), რომ მან თქვა:

{إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ}

«ჭეშმარიტად, ალლაჰია ჩემი ღმერთიც და თქვენი ღმერთიც, მაშ ეთაყვანეთ მას, ესაა სწორი გზა» [ალი იმრან: 51]. უზენაესი ალლაჰი გვამცნობს ასევე ისაზე (მშვიდობა მას), რომ მან თქვა:

{يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۚ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ}

«ისრაილის შვილებო, თაყვანი ეცით ალლაჰს, ჩემს ღმერთსა და თქვენს ღმერთს. უეჭველად, ვინც ალლაჰს თანაზიარს დაუდგენს, იმას აუკრძალა ალლაჰმა სამოთხე და მისი თავშესაფარი ცეცხლია. და არ

ეყოლებათ უსამართლოებს შემწეები» [ალ-მაიდა: 72].

უფრო მეტიც, თვით თავრათში და ინჯილშიც მოვიდა დასტური იმაზე, რომ ღვთისმსახურება მხოლოდ ერთადერთ ალლაჰს ეკუთვნის, მოცემულია რჯულის წიგნში მეორე კანონში მუსას სიტყვები მშვიდობა მას: «ისმინე! ო ისრაელის მოდგმავ, ღმერთია ჩვენი ღვთაება, ის ერთადერთი ღმერთია» ასევე მოვიდა ერთღმერთიანობის დასტური ინჯილში მარკოსის სახარებაში, სადაც ისა (მშვიდობა მას) ამბობს: «ჰეშმარიტად, უპირველესი დარიგება არის: ისმინე ო ისრაელის მოდგმავ, ღმერთი ჩვენი ღვთაება, ერთადერთი ღმერთია».

უზენაესი ალლაჰი გვამცნობს, რომ ყველა შუამავალი წარმოგზავნილი იქნა ამ დიადი მისიით, ეს არის მოწოდება ერთღმერთიანობისკენ, უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ}

«და ვფიცავ! ჩვენ წარმოვგზავნეთ ყოველ ერთან შუამავალი, რათა ალლაჰისათვის თაყვანი ეცათ და განდგომოდნენ ტალუთს, და მათგან იყვნენ ისინი, რომელნიც ალლაჰმა დაადგინა ჭეშმარიტ გზაზე და იყვნენ ისეთნიც, რომელთაც განესაზღვრათ ცდომილება» [ან-ნაჰლ: 36] დიდებულმა ალლაჰმა ბრძანა: «უთხარი: განა გიფიქრიათ, რას ეთაყვანებით, ალლაჰის მაგივრად? მიჩვენეთ, მიწის რა ნაწილი გააჩინეს მათ, ანდა იქნებ მათ წილი უდევთ ცათა შექმნაში? მომიტანეთ ერთი წიგნი მაინც უწინდელი ამისა(ყურანი), ანდა ცოდნის ნაკვალევი მაინც, თუკი მართალნი ხართ» [ალ-აჰკაფ: 4] თქვა შეიხ ას-სა'დიმ (ალლაჰმა შეიწყალოს ის): «ცნობილია, რომ მუშრიქთა უარყოფა თავიანთ შირქში (ალლაჰზე თანაზიარის დადგენაში) არ არის დაფუძნებული არავითარ მტკიცებულებაზე და არგუმენტზე. ისინი მხოლოდ ცრუ ეჭვებს და არასწორ აზრებს ეყრდნობიან; არასწორი გონება არასწორ მდგომარეობას გამოიწვევს, მათ

მდგომარეობაზე დაკვირვება მათი ნაშრომების და ქმედებების შესწავლა და დაკვირვება იმათ მდგომარეობაზე, ვინც გალია სიცოცხლე მათ მსახურებაში მოუტანეს მათ რაიმე სარგებელი? (ანუ იმ სათაყვანებლებმა, რომელსაც თაყვანებიან ალლაჰის გარდა) ამქვეყნად ან იმქვეყნად?» თავსირ ალ-ქარიმ ალ-მანნაან: 779.

6. უზენაესი ალლაჰი - ის არის გამჩენი და მხოლოდ ის იმსახურებს ღვთისმსახურებას, მასთან ერთად სხვა ვინმეზე თაყვანისცემა მიუღებელია.

ალლაჰია მხოლოდ ის ვინც იმსახურებს ღვთისმსახურებას, მასთან ერთად სხვა ვინმეზე თაყვანისცემა მიუღებელია. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (21) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (22) }

«ჰეი, ადამიანებო! თაყვანი ეცით თქვენს ღმერთს, რომელმაც შეგქმნათ თქვენ და ისინი, ვინც იყვნენ თქვენზე უწინ! რათა ეგების ღმერთის გეშინოდეთ!

რომელმაც თქვენთვის დედამიწა სარეცელად გაფინა და ზეცა სახურავად, ზეციდან წვიმა გარდმოავლინა და ამ წვიმით ნაირ-ნაირი ნაყოფი სარჩოდ აღმოგიცენათ. და ნუ დაუდგენთ ალლაჰს თანაზიართ როცა თქვენ იცით» [ალ-ბაყარა: 21-22]. რომელმაც გაგვაჩინა ჩვენ და ჩვენზე წინ მყოფი თაობები, და დაადგინა დედამიწა ჩვენთვის სარეცელად, გარდმოავლინა ჩვენზე ზეციდან წვიმა და აღმოაცენა ამ წვიმით ჩვენთვის ნაირ-ნაირი ნაყოფი; მხოლოდ ის არის ერთადერთი, ვინც იმსახურებს თაყვანისცემას, უზენაესი ბრძანებს:

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآَنَّى تُفْكُونَ }

«ჰეი ხალხო! გაიხსენეთ ალლაჰის წყალობა თქვენზე. განა არის სხვა გამჩენი ალლაჰის გარდა, რომელიც გაძლევთ სარჩოს ციდან თუ მიწიდან? არ არსებობს ღვთაება მის გარდა, და რაოდენ ცდუნებულნი ხართ!» [ფატირ: 3] რომელიც აჩენს და აძლევს სარჩოს. სწორედ ის არის ერთადერთი, ვინც იმსახურებს თაყვანისცემას, უზენაესი ამბობს:

{ دَلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ }

«იგია ალლაჰი- თქვენი ღმერთი. არ არსებობს ღვთაება მის გარდა, ყველაფრის გამჩენი. თაყვანი ეცით მას და ის არის ყველაფრის მფარველი» [ალ-ან'ამ: 102].

ყველაფერი რასაც ეთაყვანებიან ალლაჰის გარდა არცერთი არ იმსახურებს თაყვანისცემას, რადგან ისინი არ ფლობენ იოტისოდენსაც კი არც ზეცაში და არც მიწაზე, არ ჰყავს ალლაჰს არავითარი თანაზიარი, არც შემწე და არც დამხმარე არ სჭირდება მას, და როგორ შეიძლება ალლაჰთან ერთად სხვის მოხმობა ან მისთვის თანაზიარის დადგენა, უზენაესი ამბობს:

{ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ }

«უთხარი: მოუხმეთ იმას, ვის შესახებაც ჰყვებოდით ალლაჰის გარდა. არ ფლობენ ისინი მისხალსაც არც ცათა შინა და არც ქვეყანასა ზედა და არა აქვთ მათ ამაში თანაზიარობა. და არავინ ჰყოლია მას მათგან შემწე» [საბა: 22]

უზენაესი და ყოვლადუნაკლო ალლაჰია, რომელმაც გააჩინა ყველა ქმნილება და შექმნა ისინი არარსებობიდან, ეს ყველა ქმნილება მიუთითებს მის არსებობაზე, ღვთაებრიობაზე და იმაზე, რომ მხოლოდ ის იმსახურებს თაყვანისცემას, უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ (20) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (21) وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوِلْدَانِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ (22) وَمِنْ آيَاتِهِ مَنْامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ (23) وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (24) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ۚ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ (25) وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلُّ لَهُ قَانُونٌ (26) وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ }

«მისი სასწაულებიდანაა ისიც, რომ გაგაჩინათ თქვენ მიწისაგან, მერე თქვენ ხართ ადამიანები და იფანტებით (დედამიწაზე).

მისი სასწაულებიდანაა ისიც, რომ თქვენგანვე გააჩინა თქვენი მეუღლენი, რათა იპოვოთ მასში სიმშვიდე, და დაგიდგინათ ერთმანეთში სიყვარული და მოწყალება.

ჭეშმარიტად, ამაში სასწაულებია ხალხისათვის, რომელიც კეთილგანსჯის.

და მისი სასწაულებიდანაა, ცათა და მიწის გაჩენა, ასევე თქვენი ენების და კანისფერის სხვადასხვაობა, ამაშია სასწაულები მცოდნეთათვის

და მისი სასწაულებიდანაა თქვენი ძილი ღამითა თუ დღისით და თქვენგან მისი მადლის ძიებაც. ჭეშმარიტად, ამაში სასწაულებია ხალხისათვის, რომელიც ისმენს.

მისი სასწაულებიდანაა ისიც, რომ გაჩვენებთ იგი ელვას, რომელიც განგაცდევინებთ შიშსა და იმედს, აგრეთვე ის, რომ ზეციდან ავლენს წვიმას, რათა გაცოცხლდეს მისით მკვდარი მიწა. ამაში სასწაულებია გონიერი ხალხისათვის!

მისი სასწაულებიდანაა, რომ დგას ცა და მიწა მისი ბრძანებით, მერე მოგიწოდებთ მოწოდებით მიწიდან და თქვენ გამოხვალთ (საფლავებიდან).

და მას ეკუთვნის, ვინც ცათა შინაა და ვინც ქვეყანასა ზედაა. ყველანი მას ემორჩილება.

რომელიც გააჩენს პირველად და მერე აღადგენს მას. და ეს იოლია მისთვის და მას ეკუთვნის უმაღლესი თვისებები ცათა შინა და ქვეყანასა ზედა და იგი ძლევამოსილი, ბრძენია» [არ-რუუმ: 20-27].

ნამრუდმა უარყო თავისი ღმერთის არსებობა, და უთხრა მას იბრაჰიმმა (მშვიდობა მას), როგორც გვამცნო ალლაჰმა ამასთან დაკავშირებით:

{قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ}

«იბრაჰიმმა უთხრა: ჭეშმარიტად, ალლაჰს მზე აღმოსავლეთიდან ამოჰყავს, შენ დასავლეთიდან ამოიყვანე! მაშინ, გაოგნდა (ენა ჩაუვარდა), რომელმაც უარყო. და არ დაადგენს ალლაჰი ჭეშმარიტ გზაზე უსამართლო ხალხს!» [ალ-ბაყარა: 258] ასევე, მსგავსად წარუდგინა არგუმენტები იბრაჰიმმა (მშვიდობა მას) თავის ხალხს, რომ ალლაჰია, ვინც მას უჩვენა ჭეშმარიტი გზა, ვინც დააპურა და დაარწყულა ის, როცა ავად იყო მან მისცა ჯანმრთელობა, ის არის ვინც აცოცხლებს და აკვდინებს, მან თქვა,

როგორც გვამცნო მასთან დაკავშირებით ალლაჰმა:

{الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (78) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ (79) وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ (80) وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ (81)}

«რომელმაც გამაჩინა, სწორედ იგი დამადგენს ჭეშმარიტ გზაზე. (78)

რომელიც მაჭმევს და მასმევს (79)

და როცა ავად ვხვდები, ის მაჯანსაღებს (80)

რომელიც მომაკვდინებს და მერე გამაცოცხლებს» [აშ-შუ'არაა: 78-81] ალლაჰმა გვამცნო მუსასთან დაკავშირებით (მშვიდობა მას), რომ მან ფარაონს მიმართა შემდეგი სიტყვებით: რომ მისი ღმერთი არის ის:

{الَّذِي أُعْطِيَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى}

«იგია, რომელმაც მისცა ყველაფერს (შესაფერისი) ქმნილება და შემდეგ დაადგინა სწორ გზაზე» [ტაჰა: 50].

ალლაჰმა ყოველივე რაც არის ზეცაში და დედამიწაზე ადამიანისთვის დაადგინა და უწყალობა მას ყველა წყალობა; რათა ადამიანმა თაყვანი სცეს ალლაჰს და არ უარყოს ის, უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ
ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۖ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ
مُّنِيرٍ }

«განა ვერ ხედავთ, რომ ალლაჰმა დაგიმორჩილათ თქვენ ის, რაცაა ცათა შინა და ქვეყანასა ზედა? და გადმოგაღვარათ თქვენ წყალობა ცხადად თუ ფარულად? მაგრამ ადამიანებს შორის არიან ისეთები, რომლებიც კამათობენ ალლაჰის შესახებ, ცოდნის გარეშე, არც ხელმძღვანელობა აქვთ და არც მანათობელი წიგნი» [ლუყმან: 20] როგორც დაადგინა ალლაჰმა ადამიანისთვის რაც არის ზეცაში და მიწაზე, ასევე მან გააჩინა ადამიანი და უწყალობა მას ყველაფერი რაც მას სჭირდებოდა სმენა, მხედველობა, გონება, რათა მან მიიღოს სასარგებლო ცოდნა, რომელიც დაეხმარება მას იპოვოს თავისი ღმერთი და გამჩენი, უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْئِدَةَ ۖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ }

«ალლაჰმა გამოგიყვანათ თქვენ დედათა მუცლებიდან მაშინ, როცა არაფერი

გაგეგებოდათ, მან კი მოგცათ სმენა, თვალები და გულნი, რათა ეგების მადლიერნი ყოფილიყავით» [ან-ნაჰლ: 78]

უზენაესმა და ყოვლადუნაკლო ალლაჰმა გააჩინა ყველა ეს სამყარო, ასევე გააჩინა ადამიანი და მოუმზადა მას ყველაფერი რაც სჭირდებოდა: ორგანოები და ძალა, შემდეგ შეეწია მას ყველაფრით, რაც დაეხმარებოდა მას რომ შეეასრულოს ღვთისმსახურება და წარმართოს ცხოვრება დედამიწაზე, შემდეგ დაუდგინა და დაუმორჩილა მას ყველაფერი, რაც არის ზეცაში და მიწაზე.

ალლაჰმა თავის ქმნილებებს მტკიცებულებად შეახსენა თავის უდიდესი ქმნილებები, რომ ის არის ერთადერთი ღვთაება და გამჩენი, შესაბამისად მისი ღვთაებრიობა მოითხოვს, რომ მას სცენ თაყვანი მისმა გაჩენილებმა, უზენაესი და ყოვლადუნაკლო ალლაჰი ბრძანებს:

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأُمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ }

«უთხარი: ვინ გაძლევთ თქვენ სარჩოს ციდან და მიწიდან? ან ვინ ფლობს სმენასა და თვალთახედვას?! ვის გამოჰყავს ცოცხალი მკვდრისაგან და ვის გამოჰყავს მკვდარი ცოცხალისაგან?! ვინ განაგებს საქმეებს?! იტყვიან: ალლაჰი. და უთხარი: განა არ გეშინიათ?!» [იუნუს: 31] და თქვა უწმინდესმა:

{قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أُرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ}

«უთხარი: განა გიფიქრიათ, რას ეთაყვანებით, ალლაჰის მაგივრად? მიჩვენეთ, მიწის რა ნაწილი გააჩინეს მათ, ანდა იქნებ მათ წილი უდევთ ცათა შექმნაში? მომიტანეთ ერთი წიგნი მაინც უწინდელი ამისა(ყურანი), ანდა ცოდნის ნაკვალევი მაინც, თუკი მართალნი ხართ» [ალ-აჰკაფ: 4] უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بَعِيرٍ عَمَدٍ تَرْوَاهَا وَالْقُلُوبِ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ. هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأُرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ }

«გააჩინა ცანი, როგორც ხედავთ, საყრდენების გარეშე და დაადგინა მიწაზე

უზარმაზარი მთები, რომ არ შერყეულიყავით. გაამრავლა და დაასახლა მასზე ყოველნაირი ცხოველი. და გარდმოვავლინეთ ზეციდან წყალი და აღმოვაცენეთ მისით ყველა სახეობის სასარგებლო მცენარეები! 11. აი, ესენია ალლაჰის გაჩენილი! მაშ, დამანახეთ რა გააჩინეს დანარჩენებმა. არა, უსამართლონი ცხად გზააბნევაში არიან!» [ლუყმან: 10-11]. და თქვა ჭეშმარიტმა უწმინდესმა(ალლაჰმა):

{ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ (35) أَمْ خُلِقُوا مِنَ الْأَرْضِ وَالْأَرْضُ مِنْ لَدُنْهُمْ أَمْ هُمُ الْمُصْطَبِرُونَ (37) }

«განა ისინი არიან შექმნილნი არაფრისგან, თუ თვითონ არიან შემოქმედნი? (35)

თუ მათ შექმნეს ცანი და მიწა, პირიქით არ ირწმუნებენ (36)

ნუთუ მათთანაა შენი ღმერთის საუნჯენი? ან განა ისინი არიან ხელმწიფენი?» (37) [ატ-ტურ: 35-37]. თქვა შეიხ ას-სა'დიმ (ალლაჰმა შეიწყალოს ის): «ეს არის არგუმენტი მათ წინააღმდეგ ისეთ საკითხზე, რომლის მიმართ ისინი იძულებულნი არიან ან მიიღონ ჭეშმარიტება, ან უარი თქვან გონებისა და

რელიგიის მოთხოვნებზე». იბნ სა'დის
თავსირი: 816.

7. ალლაჰი დიდებული არის შემქმნელი
ყოველი იმის, რაც არის ამ სამყაროში, რასაც
ჩვენ ვხედავთ და რასაც ვერ ვხედავთ. და
რაც არის მის გარდა ყველა ქმნილება მისი
შექმნილია, ალლაჰმა გააჩინა ცანი და
დედამიწა ექვს დღეში.

ალლაჰი დიდებული არის შემქმნელი
ყოველი იმის, რაც არის ამ სამყაროში, რასაც ჩვენ
ვხედავთ და რასაც ვერ ვხედავთ. და რაც არის
მის გარდა ყველა ქმნილება მისი შექმნილია,
უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ ۖ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ
لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ
وَالنُّورُ ۚ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ {

«ჰკითხე: „ვინ არის ღმერთი ცათა და მიწის?“
უპასუხე: „ალლაჰია!“ უთხარი: განა დაიდგინეთ
მის გარდა მფარველები, რომელთაც არ
შეუძლიათ არგონ ან ავნონ საკუთარ თავსაც კი?“
უთხარი: „განა, თანასწორია ბრმა და მხედველი,

ან წყვდიადი და ნათელი? განა დაუდგინეს მათ
ალლაჰს თანაზიარნი, რომლებმაც ალლაჰის
გაჩენის მსგავსად გააჩინეს რაიმე, და ეს გაჩენა
მათ მსგავსი მოეჩვენათ? უთხარი:

"ალლაჰია გამჩენი ყოველივესი, და იგია
ერთადერთი, ძლევამოსილი!" [ალ-რა'დ: 16].
ასევე თქვა უზენაესმა ალლაჰმა:

{وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ}

«და ქმნის იმას, რაც თქვენ არ იცით» [ან-
ნაჰლ: 8].

გააჩინა ცანი და მიწა ექვს დღეში, უზენაესმა
ლლაჰმა თქვა:

{هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ
مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ
مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ }

«იგია, რომელმაც გააჩინა ცანი და ქვეყანა
ექვს დღეში, მერე ამაღლდა 'არშზე, იცის, რაც
შედის მიწაში და რაც მისგან ამოდის, რაც
გარდმოედინება ზეციდან და რაც მაღლდება
მასში და იგი თქვენთანაა, სადაც უნდა იყოთ და
ხედავს, რასაც

აკეთებთ» [ალ-ჰადიიდ: 4]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ}

«ჩვენ გავაჩინეთ ცანი, მიწა, და რაც მათ შორისაა ექვს დღეში და არ შეგვხებია დაღლა» [ყაფ: 38].

8. ყოვლადწმიდა და დიდებულ ალლაჰს არ ჰყავს თანამონაწილე არც მეფობაში, არც შექმნაში, არც მმართველობაში და არც თაყვანისცემაში.

ყოვლადწმიდა და დიდებულ ალლაჰი - იგია ყველაფრის მფლობელი, არ ჰყავს თანამონაწილე არც შექმნაში, არც მეფობაში, არც მმართველობაში. უზენაესი ამბობს:

{قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ۚ إِنَّنِي بَكْتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنَارَةٍ مِنْ عَلَمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ}

«უთხარი: განა გიფიქრიათ, რას ეთაყვანებით, ალლაჰის მაგივრად? მიჩვენეთ, მიწის რა ნაწილი გააჩინეს მათ, ანდა იქნებ მათ წილი უდევთ ცათა შექმნაში? მომიტანეთ ერთი წიგნი მაინც უწინდელი ამისა(ყურანი), ანდა

ცოდნის ნაკვალევი მაინც, თუკი მართალნი ხართ» [ალ-აჰყაფ: 4] თქვა შეიხ ას-სა'დიმ (აღლაჰმა შეიწყალოს ის): "ანუ: {უთხარი} იმათ, რომელთაც დაუდგინეს თანამოზიარე აღლაჰს: კერპები და ცრუ ღვთაებები, არ ფლობენ ისინი არც სიკეთეს, არც ზარალს, არც სიკვდილს, არც სიცოცხლეს და არც მეორედ აღდგენას. უთხარი მათ: განუმარტე მათი კერპების სისუსტე, რომ ისინი არ იმსახურებენ არავითარ ღვთისმსახურებას: {მაჩვენეთ რა გააჩინეს მათ მიწაზე? ან მათ ჰყავთ მოზიარენი ზეცაში?} ნუთუ გააჩინეს მათ მიწაზე ან ზეციური სხეულებიდან რაიმე? მათ გააჩინეს მთები? ისინი მოადინებენ მდინარეებს? მათ გაამრავლეს ცხოველები? მათ აღმოაცენეს ხეები? ან მათგან რომელიმემ შეიტანა რაიმე წვლილი მათ გაჩენაში? მსგავსი არაფერი ყოფილა, რაც დაამოწმეს საკუთარი თავის წინაშე და ასევე სხვებმაც, ეს არის მტკიცე ლოგიკური არგუმენტი იმაზე, რომ ვინც არის

აღლაჰის გარდა სხვა, მათზე თაყვანისცემა არის მიუღებელი».

შემდეგ ახსენა, რომ «არ არსებობს არავითარი გადმოცემული არგუმენტი, და თქვა: {მაშ, მომიტანეთ წიგნი ადრინდელი ამასთან დაკავშირებით} წიგნი, რომელიც შირქისკენ (თანაზიარისკენ) მოუწოდებს. {ან მაჩვენეთ რაიმე ცოდნის ნაკვალევი}, რომელიც იქნება გადმოცემული შუამავალთაგან და ბრძანებს ამას (შირქს). ცნობილია, რომ მათ არ შეუძლიათ მოიტანონ რომელიმე შუამავალისგან რაიმე არგუმენტი რომელიც მიუთითებს ამაზე, პირიქით ვადასტურებთ და ვამტკიცებთ, რომ ყველა შუამავალი მოუწოდებდა ერთდმერთიანობისკენ მათი ღმერთის ერთობისკენ, და კრძალავდნენ შირქს, მრავალღმერთიანობას, ეს არის ყველაზე მკაფიო და მნიშვნელოვანი ინფორმაცია, რომელიც მოვიდა მათთან». იბნ სა'დის თაფსირი: 779.

ყოვლადწმიდა და დიდებული აღლაჰი - იგია ყველაფრის მფლობელი, არ ჰყავს

თანამონაწილე არც მფლობელობაში და არც მეფობაში, უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }

«თქვი: ღმერთო ჩემო, მეუფეო სამეფოსი. აძლევ მეფობას, ვისაც ინებებ, და ართმევ მას, ვისაც ინებებ, და აამაღლებ, ვისაც ინებებ, და დაამდაბლებ, ვისაც ინებებ; შენს ხელთაა კეთილდღეობა, ჭეშმარიტად, შენ ყოვლისშემძლე ხარ!» [ალი იმრან: 26] უზენაესი ალლაჰი ნათლად ამბობს, რომ განკითხვის დღეს მეუფება აბსოლუტურად მხოლოდ მას ეკუთვნის:

{ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۚ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ }

«იმ დღეს, როცა ისინი აღდგებიან, არაფერი დაიმალება ალლაჰის წინაშე. ვისია დღეს მეუფება? ალლაჰის, ერთადერთის, ძლევამოსილის». [ლაფირ: 16].

ყოვლადწმიდა და დიდებულ ალლაჰს არ ჰყავს თანამონაწილე არც მეფობაში, არც

შექმნაში, არც მმართველობაში და არც
თაყვანისცემაში. უზენაესი ბრძანებს:

{ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ
مِّنَ الدِّينِ ۚ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا }

«უთხარი: დიდება ალლაჰს, ვისაც მე არ
დაუდგენია, და არც ყოლია თანაზიარი
ხელმწიფებაში, არ არს მისდა უმწეობა და არც
სჭირდება შემწე. და თაქბირით (ალლაჰუ აქბარ)
განადიდე იგი». [ალ-ისრა: 111]. უზენაესი
ალლაჰი ბრძანებს:

{ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا }

«იგია, რომელსაც ეკუთვნის მეუფება ცათა და
ქვეყნისა. მას არ ჰყავს მე და არ ჰყოლია მოზიარე
მეუფებაში. შექმნა ყოველი საგანი და რიგიანად
გადაანაწილა». [ალ-ფურყან: 2]. ის არის
მფლობელი, ხოლო მის გარდა ყველაფერი მას
ეკუთვნის, ყოვლადუნაკლოა ის. ის არის
შემქმნელი, ხოლო მის გარდა ყველაფერი მისი
შექმნილია. ის არის ის, ვინც განაგებს საქმეს.
ვისაც ეს თვისებები აქვს, მისთვის თაყვანისცემა
აუცილებელია, ხოლო სხვა ვინმეს თაყვანისცემა

არის გონების ნაკლებობა და შირქი, რომელიც აფუჭებს როგორც ამ ქვეყანას, ისე აახირეთს. უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا ۖ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ }

«და თქვეს: იყავით იუდეველნი ან ქრისტიანნი, რომ დაადგეთ ჭეშმარიტებას. უთხარი: პირიქით! იბრაჰიმის, ჰანიფის რწმენისა! და ის არ ყოფილა წარმართთაგანი». [ალ-ბაყარა: 135]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا }

«და ვინ არის სარწმუნოებით იმაზე მშვენიერი, ვინც თავისი სახე დაუმორჩილა ალლაჰს, კეთილია და მიჰყვება ჰანიფი(მონოთეიზმი) იბრაჰიმის რელიგიას. და ალლაჰმა აირჩია იბრაჰიმი თავის მეგობრად». [ან-ნისა: 125] ყოვლადწმინდა და უზენაესმა ალლაჰმა განმარტა, რომ ის ვინც გაჰყვება სხვას იბრაჰიმის სარწმუნოების გარდა (მშვიდობა მას), ის არის უგუნური საკუთარი თავის მიმართ, უზენაესი ალლაჰი ამბობს: «და ვინ

შეაქცევს სახეს იბრაჰიმის რჯულს, სულწაწყმედილის გარდა?! ვფიცავ, ჩვენ ავირჩიეთ იგი ამქვეყნად და, საიქიოში მართალთა შორის იქნება!» [ალ-ბაყარა: 130].

9. ყოვლადწმიდა და დიდებული ალლაჰი არ დაბადებულა და არც დაუბადია, და არ არის არავინ ბადალი და მსგავსი მისი.

ყოვლადწმიდა და დიდებული ალლაჰი არ დაბადებულა და არც დაუბადია, და არ არის არავინ ბადალი და მსგავსი მისი. უზენაესი ბრძანებს:

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ} (4)

«თქვი: იგია, ალლაჰი ერთადერთი!

ალლაჰი "სამედია" (თვითკმარი)

არ შობილა და არც უშვია

და არც არავინ ყოფილა ბადალი მისი!» [ალ-იხლას: 1-4]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ ۖ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا}

«იგია ღმერთი ცათა და ქვეყნისა და იმის, რაც ამათ შორისაა. თაყვანი ეცი მას და იყავი

მომთმენი მის თაყვანისცემაში. განა იცი ვინმე მისი თანამოსახელე?» [მარიამ: 65]. და თქვა ჭეშმარიტმა დიდებულმა:

{فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۚ يَذَرُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

«იგია შემოქმედი ცათა და ქვეყნისა. დაადგინა თქვენთვის მეუღლენი თქვენი სულიდანვე, და ასევე საქონელი წყვილებად, ის გამრავლებთ თქვენ იქ. არაფერია მისი მსგავსი. და იგია ყოვლისგამგონი, ყოვლისმხედველი». [ამ-შურაა: 11].

10. ყოვლადწმიდა და დიდებული ალლაჰი არ ჩნდება არაფერში, და არ იღებს სახეს რაიმეში თავისი ქმნილებებიდან.

ყოვლადწმიდა და დიდებული ალლაჰი არ ჩნდება არაფერში, და არ იღებს სახეს რაიმეში თავისი ქმნილებებიდან და არ ერთიანდება არაფერში; ეს იმიტომ, რომ ჭეშმარიტად ალლაჰია გამჩენი და მის გარდა ყველაფერი არის გაჩენილი, ის არის მარადიული მის გარდა კი ყველაფერს აქვს დასასრული, ყოველივე არის

მის მეუფებაში, იგია ყველაფრის მფლობელი. ალლაჰი არ გამოისახება მისი ქმნილებებიდან არაფერში და ვერავინ და ვერაფერი გამოისახება მისი ქმნილებებიდან ალლაჰში, ალლაჰია ყოვლადწმინდა და უზენაესი, ის ყველაფერზე დიდი და დიდებულია, უზენაესი ალლაჰი მათი გაკიცხვით ამბობს, ვინც ფიქრობს, რომ ალლაჰი ისაში (ქრისტეში, მესიაში) გამოისახა:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

«ვფიცავ! ურწმუნონი არიან რომლებიც ამბობენ: ალლაჰია მესიჰი მარიამის შვილიო. უთხარი მათ: ვინ დააბრკოლებდა ალლაჰს, თუკი ინებებდა, მესიჰის, მარიამის შვილის, დედამისის და ან სულ ყველას განადგურებას ქვეყანაზე? ალლაჰისაა ცათა და ქვეყნის მეუფება და იმის, რაც ამათ შორისაა. გააჩენს, რასაც

ინებებს, და ალლაჰი ყოვლისშემძლეა». [ალ-მაიდა: 17]. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

﴿وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (115) وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ

(116) بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
{ (117)

«ალლაჰისაა აღმოსავლეთიც და დასავლეთიც და საითაც არ უნდა მიბრუნდეთ მისი სახეა. ჭეშმარიტად, ალლაჰი ყოვლისმომცველი, ყოვლისმცოდნეა».

და თქვეს: ალლაჰმა მე აირჩიაო (აიყვანაო). დიდება მას! მისია რაც ცაშია და ქვეყანაზე! ყოველივე მას ემორჩილება!

იგია ცათა და ქვეყნის გამჩენი და თუ რამ განიზრახა, საკმარისია უთხრას მას: იყავ- და იქნება!» [ალ-ბაყარა: 115-117]. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (88) لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا (89) تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا (90) أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا (91) وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (92) إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا (93) لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا (94) وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا { (95)

«და თქვეს: მოწყალემ(ალლაჰმა) შვილი დაიდგინაო!

ვფიცავ, საშინელი რაღაც თქვით

ლამის ცანი გაიპონ ამისაგან, მიწა დასკდეს და მთელი განადგურდეს

რომ მიაწერეს მოწყალეს ძე!

და არ შეეფერება მოწყალეს, რომ შვილი დაიდგინოს!

ყოველი, ვინც ცათა შინაა და ქვეყანასა ზედაა, მოწყალის წინაშე წარსდგება როგორც მსახური ('აბდ)

ვფიცავ, მან აღრიცხა ისინი და დათვალა დათვლით

და ყოველი მათგანი მოვა აღდგომის დღეს მარტო» [მარიამ: 88-95]. თქვა დიდებულმა:

{ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهٗ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَـُٔودُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ }

«არ არის ღვთაება, ალლაჰის, უკვდავის, მარადისის გარდა, თვლელმა არ ეუფლება მას და არც ძილი. მისია, რაც ცაშია და რაც ქვეყანაზე, და მის წინაშე არავის შეუძლია იშუამდგომლოს, თუ არა მისი ნება. მან იცის, რაც მათ უწინაა და რაც მათ შემდგომია. ისინი კი მის ცოდნისგან მხოლოდ იმას გასწვდებიან, რასაც ინებებს. ტახტი მისი გარემოიცავს ცათა და ქვეყანას და

მათი დაცვა არ უმძიმს მას. და იგი უზენაესი, დიდებულია». [ალ-ბაყარა: 255]. თუ ასეთი განსხვავებაა შემოქმედსა და ქმნილებებს შორის, როგორ შეიძლება, რომ იგი განხორციელდეს რომელიმე მათგანში? ან აიყვანოს მათგან ვინმე თავის შვილად, ან კიდევ ერთ ღმერთად თავის გვერდით?

11. ყოვლადწმიდა და დიდებული ღმერთი მოწყალეა თავისი მონების მიმართ, ამიტომაც გამოგზავნა მან შუამავლები და გარდმოავლინა ღვთიური წიგნები.

ყოვლადწმიდა და დიდებული ღმერთი მოწყალეა თავისი მონების მიმართ, ამიტომაც გამოგზავნა მან შუამავლები და გარდმოავლინა მათთვის ღვთიური წიგნები; რათა გამოეყვანა ისინი ურწმუნოების და მრავალღმერთიანობის წყვდიადიდან, ერთღმერთიანობის და ჭეშმარიტი გზის სინათლეზე. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ}

«იგია, ვინც ზეგარდმოავლენს თავის მსახურზე ცხად აიათებს, რათა გამოგიყვანოთ სიბნელიდან სინათლეზე და, ჭეშმარიტად, ალლაჰი თქვენდამი შემწყნარებელი, მწყალობელია». [ალ-ჰადიიდ: 9].

უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ }

«და არ წარგვიგზავნიხარ შენ თუ არა წყალობად სამყაროთა» [ალ-ანბია: 107]. ალლაჰმა უბრძანა თავის მოციქულს, რომ ეცნოებინა მსახურთათვის, რომ ალლაჰი მიმტევებელია, მწყალობელია. უზენაესი ამბობს:

{ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }

«აცნობე ჩემს მსახურებს, რომ მე, ჭეშმარიტად, მიმტევებელი, შემწყალებელი ვარ» [ალ-ჰიჯრ: 49] მისი მადლით და წყალობით ის გააქრობს სირთულეს და გადმოავლენს სიკეთეს თავის მსახურებზე. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۚ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }

«და თუ მოგივლინა ალლაჰმა ზიანი, არავინაა მისი ამშორებელი მის გარდა. ხოლო თუ შენთვის სიკეთე ისურვა, ვერავინ შეაკავებს მის მადლს. იგი მოუვლენს მას იმას, ვისაც ინებებს თავის მსახურთაგან. და იგი შემწყნარებელი, მწყალობელია». [იუნუს: 107].

12. ალლაჰი არის უფალი, მოწყალე და ის ერთადერთია, ვინც განსჯის ქმნილებებს აღდგომის დღეს, როცა ყველას მათი საფლავებიდან აღადგენს, და მიუზღვის თითოეულ მათგანს, იმისთვის რაც გააკეთეს, სიკეთე იქნება თუ ბოროტება, ვინც აკეთა კეთილი საქმეები ის არის მორწმუნე, მას ექნება მარადიული წყალობა, ხოლო ვინც უარყო და აკეთა ცუდი ქმედებები მას ექნება მტანჯველი სასჯელი იმქვეყნად.

ალლაჰი არის უფალი, მოწყალე და ის ერთადერთია, ვინც განსჯის ქმნილებებს აღდგომის დღეს, როცა ყველას მათი საფლავებიდან აღადგენს, და მიუზღვის

თითოეულ მათგანს, იმისთვის რაც გააკეთეს, სიკეთე იქნება თუ ბოროტება, ვინც აკეთა კეთილი საქმეები ის არის მორწმუნე, მას ექნება მარადიული წყალობა, ხოლო ვინც უარყო და აკეთა ცუდი ქმედებები მას ექნება მტანჯველი სასჯელი აღდომის დღეს. უზენაესი და ყოვლადუნაკლო ალლაჰის აბსოლუტური სამართლიანობიდან, წყალობიდან და სიბრძნიდან გამომდინარეობს თავის ქმნილებათა მიმართ ის, რომ მან დაადგინა ეს ქვეყანა ქმედებებისთვის, ხოლო ის ქვეყანა დაადგინა, რათა იყოს მასში ანგარიშსწორება სასჯელი და ჯილდო; რათ კეთილისმქნელმა მიიღოს თავის სიკეთის საფასური, ხოლო ბოროტმოქმედმა, უსამართლომ და ზღვარგადასულმა მიიღოს თავისი ზღვარგადასულობის და უსამართლობის სასჯელი; მაგრამ ზოგიერთ ადამიანს ეს ყველაფერი წარმოუდგენალად მიაჩნია, ჭეშარიტად ალლაჰმა მოიტანა მრავალი არგუმენტი, რომელიც მიუთითებს რომ

ხელმეორედ აღსდგენა არის ჭეშმარიტება და მასში არავითარი ეჭვი არ არსებობს: უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }

«და მისი სასწაულებიდანაა, რომ ხედავ გამოძმარ მიწას. და როცა ზეგარდმოვავლენთ მასზე წყალს, მოძრაობას იწყებს და ფუვდება. ვინც იგი გააცოცხლა, მკვდართა გამაცოცხლებელია. ჭეშმარიტად, იგი ყოვლისშემძლეა». [ფუსსილათ: 39]. უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۚ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يَّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ }

«ჰეი, ხალხო! თუ ეჭვი გეპარებათ აღდგომის თაობაზე, ჭეშმარიტად, ჩვენ გაგაჩინეთ თქვენ მიწისაგან, მერე წვეთისგან, მერე სისხლის კოლტისგან, ხორცის ნაჭრის ჩამოუყალიბებელისა თუ ჩამოყალიბებულისაგან. რათა განვმარტოთ

თქვენთვის(ჭეშმარიტება): ჩვენ ვათავსებთ საშვილოსნოში იმას, რასაც ვინებებთ, განსაზღვრულ ვადამდე. მერე გამოგვყავხართ იქიდან ჩვილებად, მერე აღწევთ სრულწლოვანებას. ზოგი თქვენგანი გარდაიცვლება, ზოგი კი ღრმა სიბერეს აღწევს და ავიწყდება ყველაფერი ის, რაც იცოდა. შენ ხედავ უსიცოცხლო მიწას. მაგრამ საკმარისია ჩვენ მასზე ზეგარდმოვავლინოთ წყალი, რომ ამოძრავდეს, გაფუვდეს და აღმოაცენოს ყოველგვარი მშვენიერი მცენარე!» [ალ-ჰაჯჯ: 5].

ჭეშმარიტმა(ღმერთმა) ახსენა მოცემულ აიათებში სამი ლოგიკური გონებრივი არგუმენტი, რომელიც ხელმეორედ გაცოცხლებაზე მიუთითებს, ესენია:

1) ალლაჰმა ადამიანი თავდაპირველად მიწისგან გააჩინა, და მას ვინც გააჩინა მიწისგან შეუძლია, რომ ხელმეორედ დაუბრუნოს მას სიცოცხლე, როდესაც ის მიწად გარდაიქცევა.

2) ვინც ერთი წვეთისგან (სპერმისგან) ადამიანი ჩამოაყალიბა მას შეუძლია, რომ

ადამიანი დაუბრუნოს სიცოცხლეს მისი გარდაცვალების შემდეგაც.

3) ის, ვინც აცოცხლებს მიწას წვიმით მას შემდეგ, რაც ის მკვდარი იყო, ასევე შეუძლია გააცოცხლოს ადამიანები მათი სიკვდილის შემდეგ. ამ აიათში არის უდიდესი მტკიცებულება ყურანის სასწაულებრივობის შესახებ: როგორ მოახერხა მან ერთი მოკლე აიათის ფარგლებში სამი უტყუარი ლოგიკური მტკიცებულების თავმოყრა ასეთ მნიშვნელოვან საკითხში.

უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۖ وَعَدًا عَلَيْنَا ۚ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ }

«იმ დღეს დავგრაგნით ზეცას ისე, როგორც გრაგნილებს წიგნისათვის. როგორც შექმენით პირველი ქმნილება, ისევე გავიმეორებთ, ჩვენი აღთქმის თანახმად. ჭეშმარიტად, ჩვენ აღვასრულებთ». [ალ-ანბია: 104]. უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ (78) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ }

«მოგვიტანა ჩვენ იგავი, დაივიწყა თავის გაჩენა და თქვა: ვინ გააცოცხლებს ძვლებს, რომელიც გაიხრწნა?

უთხარი: გააცოცხლებს მათ იგი, ვინც ისინი შექმნა თავდაპირველად და იგი ყოველი ქმნილების მცოდნეა». [იასინ: 78-79]. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خُلُقًا أَمْ السَّمَاءُ ۚ بَنَاهَا (27) رَفَعَ سَمُكَهَا فَسَوَّاهَا (28) وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (29) وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (30) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (31) وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا (32) }

«თქვენ უფრო მტკიცე ქმნილებანი ხართ თუ ზეცა, რომელიც მან ააგო?

ამაღლა მისი ჭერი და გამართა.

და ჩადირა ღამე წყვდიადში და ჰქმნა დღის სინათლე.

მერე დედამიწა განავრცო.

და გამოიყვანა მისგან(მიწისგან) წყალი და საძოვრები.

და მთები დაამაგრა». [ან-ნააზი'ათ: 27-32] ყოვლადუძლეველმა ალლაჰმა განმარტა, რომ ადამიანის შექმნა არ არის უფრო რთული, ვიდრე ცის, მიწისა და მათში არსებული

ყოველივეს შექმნა. ის, ვისაც შეუძლია ცისა და მიწის შექმნა, ასევე შეძლებს ადამიანის კვლავ შექმნას.

13. ყოვლადწმიდა და დიდებულმა ალლაჰმა შექმნა ადამი მიწისგან და შექმნა მისგან შთამომავლობა და გაავრცელა მის შემდგომ. ყოველი ადამიანის ფუძე არის საერთო და არ არის არც ერთი ერი უკეთესი სხვაზე და არც ერთი ხალხი არ არის უკეთესი სხვა ხალხზე, გარდა ღვთისმოშიშობით.

ყოვლადწმიდა და დიდებულმა ალლაჰმა შექმნა ადამი მიწისგან და შექმნა მისგან შთამომავლობა და გაავრცელა მის შემდგომ. ყოველი ადამიანის ფუძე არის საერთო და არ არის არც ერთი ერი უკეთესი სხვაზე და არც ერთი ხალხი არ არის უკეთესი სხვა ხალხზე, გარდა ღვთისმოშიშობით. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ }

«ჰეი, ადამიანებო! ერთი მამრისაგან და ერთი მდედრისაგან გაგაჩინეთ და რომ შეიცნოთ ერთმანეთი, დაგადგინეთ ერებად და ტომებად. თქვენგან ყველაზე უფრო პატივდებულ ალლაჰის წინაშე თქვენში ყველაზე უფრო ღვთისმომიშია. ჭეშმარიტად, ალლაჰი ყოვლისმცოდნე, ყველაფრისმცოდნეა!» [ალ-ჰუჯურათ: 13]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعْمَرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ }

«ალლაჰმა გაგაჩინათ თქვენ მიწისაგან, შემდგომ წვეთისაგან. შემდგომ დაგადგინათ თქვენ მეუღლეებად. და ვერ დაორსულდება ქალი და ვერ შობს, თუ არა მისი ცოდნით. ყველა არსების სიცოცხლის ხანგრძლივობა და ხანმოკლეობა, წიგნშია ჩაწერილი. ჭეშმარიტად, ეს ალლაჰისთვის ადვილია». [ფატირ: 11]. უზენაესმა ალლაჰი ბრძანებს:

{هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَكَوْنُوا شُيُوخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلُ ۚ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ }

«იგია, რომელმაც გაგაჩინათ თქვენ მიწისგან, შემდეგ წვეთისგან, შემდეგ სისხლის კოლტისგან. მერე გამოჰყავხართ ჩვილად, მერე მიაღწევთ ზრდასრულ ასაკამდე და რომ მერე შეიქნათ მოხუცნი. თქვენს შორის არიან ისეთნიც, ვინც კვდება უფრო ადრე. და რომ მიაღწიოთ განსაზღვრულ ვადას, რათა ეგების გონს მოუხმოთ». [ლაფირ: 67] უზენაესმა ალლაჰმა თქვა, რათა განემარტა, რომ მან შექმნა 'ისა (მშვიდობა მას) სიტყვით: "იყავ!", მსგავსად იმისა, როგორც მან შექმნა ადამი მიწისგან იგივე სიტყვით. უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ ۖ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ }

«ჭეშმარიტად, 'ისას მაგალითი ადამის მაგალითის მსგავსია: მან იგი მიწისგან შექმნა. შემდეგ უთხრა: იყავ! - და იქმნა». [ალი იმრან: 59] ზემოთ მეორე პარაგრაფში (2) ვახსენე რომ მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) განმარტა, რომ ადამიანები თანასწორნი არიან, არავინ არ დგას ვინმეზე მაღლა, გარდა ღვთისმოშიშობით.

14. ყოველი ბავშვი იზადება თავისი ფიტრით — შეურყვნელი ადამიანური ბუნებით, თავდაპირველი მიდრეკილებით რწმენისკენ.

ყოველი ადამიანი იზადება ფიტრაზე. (ერთდმერთიანი). უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }

«მოაბრუნე შენი სახე ჰანიფი (ერთმორწმუნე) სარწმუნოებისკენ, ასეთია თანდაყოლილი თვისება, რომელიც ალლაჰმა ადამიანს თანდაყოლა. ღმერთის ქმნილებას შეცვლა არ უწერია. ეს არის ჭეშმარიტი რელიგია, მაგრამ ადამიანთა უმრავლესობამ არ იცის!» [არ-რუუმ: 30]. ჰანაფია: ეს არის იბრაჰიმ შუამავლის (მშვიდობა მას) რელიგია, უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{ تَمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ }

«შემდგომ ზემთაგაგონეთ შენ: რომ გაჰყოლოდი ჰანიფი იბრაჰიმის რელიგიას, და იგი არ ყოფილა წარმართთაგანი». [ან-ნაჰლ:

123]. თქვა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

«مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجْسِنَانِهِ كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بَهِيمَةً جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَذَاءٍ»

«ყოველი ახალშობილი იბადება თავის ბუნებრივ მდგომარეობაში [ფიტრაში], ხოლო შემდეგ მისი მშობლები აქცევენ მას იუდეველად, ქრისტიანად ან ცეცხლთაყვანისმცემლად. სწორედ ისე, როგორც ცხოველები იბადებიან მთელი და სრულყოფილი: ნუთუ ნახავთ მათ შორის ვინმეს, რომელსაც [თავდაპირველად] სხეულის ნაწილი მოკვეთილი ჰქონდეს?!» შემდეგ ამბობს აბუ ჰურაირა (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი):

{فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ}

«მოაბრუნე შენი სახე ჰანიფი (ერთმორწმუნე) სარწმუნოებისკენ, ასეთია თანდაყოლილი თვისება, რომელიც ალლაჰმა ადამიანს თანდაყოლა. ღმერთის გაჩენილს შეცვლა არ უწერია. ეს არის ჭეშმარიტი რელიგია, მაგრამ ადამიანთა

უმრავლესობამ არ იცის!» [არ-რუუმ: 30] ალ-ბუხარის საჰიჰ ჰადისთა კრებული 4775, ასევე, თქვა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

«أَلَا إِنَّ رَبِّي أَمَرَنِي أَنْ أَعْلَمَكُمْ مَا جَهِلْتُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي يَوْمِي هَذَا كُلُّ مَالٍ نَحَلْتُهُ عَبْدًا حَلَالٌ وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفَاءَ كُلُّهُمْ وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ وَحَرَمْتُ عَلَيْهِمْ مَا أَخْلَلْتُ لَهُمْ وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُسْرِكُوا بِي مَا لَمْ أَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا

«ჭეშმარიტად, ჩემი უფალი მიბრძანებს გასწავლოთ ის, რაც თქვენ არ იცით, იქიდან, რასაც მან დღეს მასწავლა: "ყოველი სიკეთე, რომელიც მე ვაჩუქე ჩემს მონებს, მათთვის ნებადართულია. ჭეშმარიტად, მე ყველა ჩემი მონა ერთდემერთიანობის მიმდევრებად შევქმენი, ხოლო შემდეგ შაიტნები მოვიდნენ მათთან და ისინი თავიანთი რელიგიისგან გადააცდინეს. მათ აუკრძალეს ის, რაც ადრე ნებადართული მეონდა და უბრძანეს, რომ ჩემთვის დაედგინათ თანაზიარები, რომელთა შესახებაც მე არ გარდმომივლენია არანაირი ბრძანება». გადმოსცა მუსლიმმა 2865.

15. არ არის ადამიანთაგან არავინ, ვინც დაიბადა ცოდვილად ან დაიბადა სხვისი ცოდვების მემკვიდრედ.

არ არის ადამიანთაგან არავინ, ვინც დაიბადა ცოდვილად ან დაიბადა სხვისი ცოდვების მემკვიდრედ. უზენაესმა ალლაჰმა გვამცნო რომ ადამმა (მშვიდობა მას) როდესაც ჩაიდინა ღვთიური ბრძანების საწინააღმდეგო მოქმედება და მიირთვეს მან და მისმა ცოლმა ჰავამ აკრძალული ხის ნაყოფი, მან (ადამმა) ინანა ეს საქციელი და ალლაჰს სთხოვა მიტევება; ალლაჰმა მას შთააგონა რომ წარმოეთქვა კარგი სიტყვები და მანაც წარმოეთქვა ეს სიტყვები; ამის შემდეგ ალლაჰმა მათ ორივეს მიუტევა: უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (35) فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ (36) فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (37) قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (38) }

»ვუთხარით: ჰეი ადამ, იცხოვრეთ შენ და შენმა ცოლმა სამოთხეში. ჭამეთ მისგან, სადაც რა

ნაყოფი გსურდეთ, ოღონდ ნუ მიუახლოვდებით ამ ხეს, თორემ უსამართლონი გახდებით.

მაგრამ შაიტანმა შეაცდინა და გამოაძევა იქიდან, სადაც იყვნენ. და მე ვუთხარი მათ: დაეშვიტ(დედამიწაზე), მტრები იყავით ერთმანეთისა. თქვენი ადგილი და სარჩო მიწაზეა გარკვეულ ვადამდე.

და მიიღო ადამმა სიტყვები მისი ღმერთისგან. ხოლო მან მიუტევა მას, რამეთუ იგია მიმტეველი, მწყალობელი.

ვუთხარით: დაეცით აქედან ერთად, მაგრამ მოგვევლინებათ ჩემგან ჭეშმარიტი გზა. ვინც გაჰყვება ჩემს ჭეშმარიტს გზას, არც შიში ჰქონდეს და არც სადარდებელი». [ალ-ბაყარა: 35-38]. რადგანაც ალლაჰმა მიუტევა ადამს (მშვიდობა მას), ის არ ითვლება ცოდვების მატარებლად; ამის შემდეგ მისი შთამომავალი მემკვიდრეობით არ მიიღებენ ცოდვებს, ეს ცოდვები გაუქმებულია მომანიებით. ასევე ფუძე არის ის, რომ არცერთი ადამიანი სხვისი

ცოდვების ტვირთს არ ატარებს. უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۖ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ }

«ყოველი სული რასაც კი მოიხვეჭს მისია, და არ ზიდავს მზიდავი სხვის ტვირთს. შემდეგ კი ღმერთთანაა თქვენი დასაბრუნებელი და გაცნობებთ იგი იმას, რაზეც ვერ თანხმდებოდით». [ალ-ან'აამ: 164].

უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا }

«ვინც ჭეშმარიტი გზა გაიგნო, მხოლოდ თავის სასიკეთოდ დაადგა ამას და ვინც აცდა, მხოლოდ თავის საწინააღმდეგოდ აცდა. და არც ერთი მტვირთველი არ იტვირთავს სხვის ტვირთს, და ჩვენ არ დაგვისჯია ვინმე, ვიდრე არ წარვუგზავნიდით შუამავალს!» [ალ-ისრა: 15].

უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِيلَةٍ لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ }

«არცერთი მტვირთველი არ იტვირთავს სხვათა ტვირთს და, თუ მოუხმობს დამძიმებული მისი წაღებისთვის, არ წაიღებს არაფერს მისგან, თუნდაც იყოს მისი ახლობელი. შენ მხოლოდ შეაგონებ იმათ, რომელთაც ეშინიათ თავიანთი ღმერთისა ფარულად და დგებიან ლოცვად. ვინც განიწმინდება, საკუთარი თავისათვის განიწმინდება და ალლაჰთანაა დაბრუნება». [ფატირ: 18].

16. ადამიანის შექმნის მიზანი არის ის, რომ მან ეთაყვანოს მხოლოდ ალლაჰს, ერთადერთს.

ადამიანის შექმნის მიზანი არის ის, რომ მან ეთაყვანოს მხოლოდ ალლაჰს, ერთადერთს. უზენაესმა ბრძანა:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ}

«არ შემიქმნია მე ჯინები და ადამიანები თუ არა ჩემდა თაყვანისცემისთვის» [აზ-ზაარიათ: 56].

17. ისლამმა დააფასა ადამიანი - კაცები და ქალები - და უზრუნველყო ისინი სრული

უფლებებით. და დააკისრა
პასუხისმგებლობა ყველა მათ არჩევანზე,
მათ საქმეებზე და ქმედებებზე, და ატვირთა
პასუხისმგებლობა ყველა ისეთ საქმეზე, რაც
ავნებს მათ სულებს ან სხვებს.

ისლამმა დააფასა ადამიანი - კაცები და
ქალები - უზენაესმა ალლაჰმა გააჩინა ადამიანი,
რათა ყოფილიყო მისი წარმომადგენელი
დედამიწაზე. უზენაესი ამბობს:

{وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً}

«და აი, უთხრა შენმა ღმერთმა ანგელოზებს:
ხალიფა (წარმომადგებელი, მმართველი) უნდა
დავადგინო დედამიწაზე». [ალ-ბაყარა: 30].

ეს არის სრულფასოვანი პატივდება მთელი
ადამის მოდგმისთვის. უზენაესმა ალლაჰმა
თქვა:

{وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا}

«და ვფიცავ! ჩვენ დავაფასეთ ადამის ძენი,
გადავიყვანეთ ისინი ხმელეთსა თუ ზღვაში,
ვუწყალობეთ სიკეთენი და ვამჯობინებთ

მრავალს მადლით იმათგან, ვინც შევექმენით»
[ალ-ისრა: 70]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ}

«ქეშმარიტად, ჩვენ გავაჩინეთ ადამიანი
საუკეთესო ფორმაში» [ათ-თიინ: 4].

ალლაჰმა აუკრძალა ადამიანს, რომ საკუთარი
თავი აქციოს ვინმეს დამცირებულ მიმდევრად,
მოთაყვანედ და ალლაჰის გარდა სხვა ვინემეს
მორჩილად. უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ
حُبًّا لِلَّهِ ۚ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعَذَابِ. إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ}

«ადამიანებს შორის არიან ისეთნიც,
რომლებიც ალლაჰის გარდა მის თანაზიარსა და
თანასწორს აღიარებენ. მათ უყვართ ისინი,
როგორც ალლაჰი უნდა უყვარდეთ. ხოლო
რომელთაც ირწმუნეს, უფრო ძლიერ ალლაჰი
უყვართ. ნეტავ შეეძლოთ იმათ, ვინც
უსამართლოდ იქცეოდა, სასჯელს რომ იგემებენ
დაინახვენ, რომ ალლაჰისაა ძალა ყოველი, და
რომ ალლაჰი მკაცრსასჯელიანია! რომელთაც
მიყვებოდნენ, ისინი იხილავენ წამებას და

განერიდებიან იმათ, რომელთაც მიყვებოდნენ. და მათ შორის კავშირი გაწყდება». [ალ-ბაყარა: 165-166]. უზენაესი ალლაჰი ნათლად ამბობს, რომ მიმყოლთა და მიყოლილთა მდგომარეობა განკითხვის დღეს იქნება გაუქმებული:

{ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا اَنْحُنْ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ ۚ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ (32) وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَّكْفِرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اَنْدَادًا ۚ وَاَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاُوا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ { (33)

«ეტყვიან ისინი, ვინც ქედმაღალი იყო, იმათ, ვინც იყვნენ დაჩაგრულნი: განა ჩვენ გაცდუნეთ ჭეშმარიტი გზიდან იმის შემდეგ, რაც ის გებოდათ? არა, თვითონვე იყავით ცოდვილნი.

ეტყვიან ისინი, ვინც იყვნენ დაჩაგრულნი იმათ, ვინც ქედმაღლობდა: დიახ, თქვენი საქმე დღედაღამ მზაკვრობა იყო. აკი, გვიბრძანეთ, რომ არ გვერწმუნა ალლაჰი და დაგვედგინა მისთვის თანაზიარნი! და გულში გაუვლით სინანული, როცა ნახავენ სასჯელს. და დავადებთ კისრებზე ბორკილებს იმათ, ვინც იყვნენ ურწმუნონი, განა მიეზღვებათ გარდა იმისა რასაც აკეთებდნენ». (საბა: 32-33)

ყოვლადუნაკლო და უზენაესი ალლაჰის სრული სამართლიანობიდან არის ის, რომ განკითხვის დღეს პასუხისმგებლობას ატვირთებს გაზაბნეულობისკენ მომწოდებლებს და წინამძღოლებს მათ ცოდვებზე და ასევე იმათ ცოდვებზე, ვინც მათ ააცდინეს სწორი გზიდან ცოდნის გარეშე. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ
أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ}

«რათა მოიტანონ სრულიად თავიანთი ტვირთი აღდგომის დღემდე და ტვირთი იმათი, ვინც გზიდან აცდუნეს ცოდნის გარეშე. რა სამაგელია ის, რაც იტვირთეს». [ან-ნაჰლ: 25]

ისლამმა ადამიანს დაავალა სრული უფლებები ამქვეყნად და იმქვეყნად, და მათ შორის ყველაზე დიდი უფლება, რომელიც ისლამმა ადამიანებს ატვირთა და განუმარტა მათ არის: ალლაჰის უფლება ადამიანებზე და ადამიანთა უფლებები ალლაჰზე.

فَعَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَا رَدِيفُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ» قُلْتُ: لَبَيْكَ وَسَعْدَيْكَ ثُمَّ قَالَ مِثْلَهُ ثَلَاثًا: «هَلْ تَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ» قُلْتُ: لَا قَالَ: «حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا» ثُمَّ سَارَ سَاعَةً

فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ» قُلْتُ: لَأَتَّبِعَكَ قَالَ: "هَلْ تُنْذِرِي مَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ: أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ»

მუ'აზი (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოსცემს: "მე ვიჯექი მოციქულის (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უკან ვირზე, და მან მითხრა: «ო მუ'აზ» მე ვუპასუხე: "მე შენ წინაშე ვარ და ბედნიერი ვარ, რომ გემსახურო". მან გაიმერა თავისი სიტყვები სამჯერ და თქვა: «ო, მუ'აზ იცი თუ არა, რა არის ალლაჰის უფლება მისი მსახურების მიმართ» ვუპასუხე: არა, თქვა: «ალლაჰის უფლება მისი მსახურების მიმართ არის ის, რომ მას ემსახურონ და არაფერი დაუდგინონ თანამოზიარედ», შემდეგ გაჩუმდა გარკვეული დროით და თქვა: «ო მუ'აზ» ვუპასუხე: "მე შენ წინაშე ვარ და ბედნიერი ვარ, რომ გემსახურო" თქვა: «იცი რა არის მსახურთა უფლება ალლაჰზე თუ ისინი მას შეასრულებენ? რომ ის არ დასჯის მათ». ალ-ბუხარის საჰიჰ ჰადისთა კრებული (6840).

ისლამმა თავის თავზე აიღო ადამიანისთვის ჭეშმარიტი რელიგია, შთამომავლობა, ქონება და ნამუსი. შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ يَمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا»

«ჭემმარიტად, ალლაჰმა აგიკრძალათ თქვენ ერთმანეთის სისხლი, ქონება და ნამუსი; როგორც არის აკრძალული თქვენთვის ეს დღე ამ თვეში და ამ ქალაქში». საჰიჰი ალ-ბუხარი (6501). ალლაჰის მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ამ დიდი აღთქმის შესახებ განაცხადა გამოსამშვიდობებელი ჰაჯობის დროს, ასი ათასზე მეტი საჰაბის თანდასწრებით. მან ეს სიტყვები გაიმეორა და დაადასტურა მსხვერპლშეწირვის დღეს გამოსამშვიდობებელი ჰაჯობის დროს.

ისლამმა ადამიანი აქცია პასუხისმგებელად თავის ყველა არჩევანში, საქმეებში და ქმედებებში. უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا
اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا }

«და ყოველ ადამიანს ჩამოვკიდეთ ყელზე თავისი ჩიტი და განკითხვის დღეს წარვუდგენთ მას წიგნს, რომელიც დახვდება გადაშლილი! წაიკითხე შენი წიგნი! დღეს ანგარიშგებად შენს წინააღმდეგ საკმარისია შენი სული!» [ალ-ისრა: 13-14]. ანუ: რაც აკეთა კარგი თუ ცუდი, ალლაჰი მიუჩენს მას, მის გარდა არავინ იტვირთავს მას

და არ განიკითხება ის სხვისი საქმეებისთვის, და არც სხვა არავინ განიკითხება მისი საქმეებით. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ}

«ჰეი ადამიანო! შენ მიიღტვი შენი ღმერთისკენ სავსე ლტოლვით და შენ შეხვდები მას!» [ალ-ინშიყაყ: 6]. თქვა უზენაესმა ალლაჰმა:

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ}

«ვინც სიკეთე აკეთა, თავის სასიკეთოდაა. ხოლო ვინც ავი ქმნა თავისი თავის წინააღმდეგაა. და შენი ღმერთი უსამართლო არ არის მსახურთა მიმართ» [ფუსსილათ: 46]

ისლამში ადამიანები პასუხისმგებელნი არიან თითოეულ ქმედებაზე, რომლითაც ისინი ზიანს აყენებენ საკუთარ თავს ან სხვებს. ყოვლისშემძლე ალლაჰმა თქვა:

{وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا}

«და ცოდვას ვინც მოიხვეჭს, იგი მხოლოდ თავისი სულის საწინააღმდეგოდ მოიხვეჭს.

აღლაჰი ყოვლისმცოდნე, ბრძენია». [ან-ნისა: 111]. უზენაესმა აღლაჰმა თქვა:

{ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا }

«ამის გამო დავუწერეთ ისრაილის შვილებს, რომ ვინც მოკლავს სულს, არა სულის წილ, და არა ქვეყანაზე უკეთურობის გასაწმენდად, თითქოს ამოეხოცოს მთელი კაცობრიობა ერთიანად. და ვინც ერთ ადამიანსაც შეუნარჩუნებს

სიცოცხლეს, თითქოსდა მთელი კაცობრიობისათვის შეუნარჩუნებინოს სიცოცხლე». [ალ-მაიდა: 32]. თქვა აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

«لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَىٰ ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ»

«ყველა სული რომელიც იქნება მოკლული უსამართლოდ, მისი სისხლის პასუხისმგებლობის ნაწილი არის ადამის პირველ შვილზე; რადგან ის იყო პირველი, ვინც მოკლა ადამიანი». საჰიჰი მუსლიმ (5150).

18. ისლამმა დაადგინა კაცი და ქალი თანასწორი, როგორც პასუხიმსმეებლობაში ასევე, საზღაურსა და ჯილდოში.

ისლამმა დაადგინა კაცი და ქალი თანასწორი, როგორც პასუხიმსმეებლობაში ასევე, საზღაურსა და ჯილდოში. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا}

«ხოლო ის, ვინც სიკეთეს იქმს, კაცი თუ ქალი, და ამასთან მორწმუნეც იყო სამოთხეში შევა და ფინიკის კურკის ოდენადაც არ იქნებიან ისინი დაჩაგრულნი». [ან-ნისა: 124]. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ}

«ვინც კეთილი საქმე აკეთა, კაცმა თუ ქალმა, და თან მორწმუნეც იყო, უსათუოდ ვაცხოვრებთ მათ კეთილი ცხოვრებით, და მივაგებთ ჯილდოს იმაზე უკეთესს, რასაც აკეთებდნენ». [ან-ნაჰლ: 97]. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ }

«და ვინც სიავე ქმნა, არაფერი მიეზღვება, გარდა ამის მსგავსისა, ხოლო ვინც სიკეთე აკეთა - კაცმა თუ ქალმა და მორწმუნეც იყო, სწორედ ისინი შევლენ სამოთხეში და ებოძებათ სარჩო იქ უანგარიშოდ». [ლაფირ: 40]. უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ
وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ
وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا }

«ქვემდებარეობის, მუსლიმი კაცებისა და ქალებისათვის, მორწმუნე კაცებისა და ქალებისათვის, მორჩილი კაცებისა და ქალებისათვის, მართალი კაცებისა და ქალებისათვის, მომთმენი კაცებისა და ქალებისათვის, თავმდაბალი კაცებისა და ქალებისათვის, მოწყალების გამცემი კაცებისა და ქალებისათვის, მომარხულე კაცებისა და ქალებისათვის. უმანკოების შემნახველი კაცებისა და ქალებისათვის, ალლაჰის მრავლად მომხსენებელი კაცებისა და ქალებისათვის,

აღლაჰმა მათთვის გაამზადა პატიება და დიდი საზღაური!» [აღ-აჰზაბ: 35].

19. ისლამმა ქალებს პატივი მიაგო და ისინი მამაკაცების თანასწორ ნახევრად მიიჩნია.

ისლამი ავალდებულებს მამაკაცს,
უზრუნველყოს ისინი, თუ მას ამის
შესაძლებლობა აქვს. მამა ვალდებულია
იზრუნოს თავის გოგოზე, ბიჭი
ვალდებულია იზრუნოს დედაზე, თუ ის
სრულწლოვანი და შეძლებულია, ხოლო
ქმარი ვალდებულია უზრუნველყოს თავისი
ცოლი.

ისლამში ქალი კაცის მეორე ნახევრად ითვლება. თქვა შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

«إن النساء شقائق الرجال»

«ჭეშმარიტად ქალები კაცების მეორე ნახევრები არიან». გადმოცემულია ათ-თირმეზი 113.

ქალის მიმართ ისლამის მიერ გამოხატული პატივის ერთ-ერთი გამოვლინებაა ის, რომ შვილი ვალდებულია უზრუნველყოს დედა, თუ

მას ამის შესაძლებლობა აქვს. თქვა შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

«يَدُ الْمُعْطِي الْعُلْيَا أَمَّكَ وَأَبَاكَ وَأُخْتَكَ وَأَخَاكَ ثُمَّ أَدْنَاكَ أَدْنَاكَ»

«გამცემი ხელი ამაღლებულია, [და ხარჯვა უნდა დაიწყო] დედაზე, მამაზე, დასზე, ძმაზე და ა.შ. ნათესაობის ხარისხის შესაბამისად». გადმოსცემს იმამ აჰმად. ღმერთის ნებით 29 პარაგრაფში გავეცნობით მშობლების სიძვირფასეს და ადგილს.

ქალის მიმართ ისლამის მიერ გამოხატული პატივის ერთ-ერთი გამოვლინებაა ის, რომ ქმარი ვალდებულია უზრუნველყოს თავისი ცოლი, თუ მას ამის შესაძლებლობა აქვს. ყოვლისშემძლე აღლაჰმა თქვა:

{لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا}

«რათა გაიღოს შეძლებულმა თავისი შეძლებისდა მიხედვით, ხოლო ვინც გაჭირვებულია ხარჯოს იქიდან, რაც აღლაჰმა უბოძა. აღლაჰი არ აკისრებს არცერთ სულს იმაზე მეტს, იმის გარდა, რაც მას უბოძა. და აღლაჰი დაადგენს გაჭირვების შემდეგ სიმარტივეს». [ატ-ტალაჟი: 7].

وَسَأَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا: مَا حَقُّ الْمَرْأَةِ عَلَى الرَّوْجِ؟ قَالَ: «تُطْعِمُهَا إِذَا طَعِمْتَ وَتَكْسُوها إِذَا اكْتَسَيْتَ وَلَا تَضْرِبُ الْوَجْهَ وَلَا تُفَجِّحُ»

შუამავალს (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ჰკითხეს: რა არის ქალის უფლება კაცზე? მან უპასუხა: «შენ უნდა აჭამო მას, როდესაც თვითონ ჭამ, უნდა ჩააცვა მას, როდესაც თვითონ იცვამ, არ უნდა სცემო მას სახეში და არ უნდა დაამცირო(სიტყვიერად)». გადმოსცემს იმამ აჰმად. აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) განუმარტა ქმრებს ქალების ზოგიერთი უფლებები:

«وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ»

«ვალდებულებაა თქვენზე მათი (ცოლების) დაკურება და შემოსვა წესისამებრ». საჰიჰ მუსლიმ. თქვა შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

«كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَثْوِي»

«ადამიანს ცოდვად ისიც ეყოფა, რომ არ ზრუნავს იმაზე, ვინც მის მზრუნველობაზე იმყოფება» გადმოსცემს იმამ აჰმად. აღ-ხატტაბიმ თქვა: "აქ იგულისხმებიან ისინი, ვისი უზრუნველყოფაც ამ ადამიანისთვის სავალდებულოა. ანუ თითქოს მან უთხრა იმ ადამიანს, რომელიც ცდილობს გაიღოს ქველმოქმედება: 'ჯილდოს მიღების სურვილით

ნუ გაიღებ იმას, რითაც შენს ოჯახს საკვებს მოუსპობ, რადგან ეს ცოდვად ითვლება. ასეთ შემთხვევაში გამოდის, რომ შენ უარს ამბობ მათზე ზრუნვაზე".

ქალის მიმართ ისლამის მიერ გამოხატული პატივის ერთ-ერთი გამოვლინებაა ის, რომ მამა ვალდებულია უზრუნველყოს თავისი ქალიშვილი. ყოვლისშემძლე ალლაჰმა თქვა:

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنَ كَامِلَيْنِ ۖ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْمِ الرِّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

«დედები აწოვებენ ძუძუს სრულ ორ წელს. ეს იმათთვის, ვისაც უნდა რომ სრულად აწოვოს (შვილებს) ძუძუ. მათ კი (კაცებს), ვისაც შვილი შეეძინებათ, გამოკვებონ ქალები და ჩააცვან წესისამებრ». [ალ-ბაყარა: 233]. ალლაჰმა განმარტა, რომ მშობელი მამა ვისაც შვილი შეეძინება ვალდებულია ჩააცვას და გამოკვებოს ის წესისამებრ. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتُّوهُنَّ أُجُورَهُنَّ }

«და თუ ძუძუს აწოვებენ თქვენთვის, გადაუხადეთ თავიანთი საზღაური». [ატ-ტალააყ: 6]. ალლაჰმა მამას დაავალა მისი

შვილის ძუძუთი კვების საფასური გადაიხადოს; ეს მიუთითებს იმაზე, რომ შვილის გამოკვება არის მამაზე, სულერთია შვილი ბიჭი იქნება თუ გოგო, ასევე ჰადისში არის მითითებული, რომ მამა ვალდებულია გამოკვებოს ცოლი და შვილები. აიშასგან (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოცემულია, რომ მან თქვა: ჰინდმა უთხრა ალლაჰის შუამავალს (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას): "აბუ სუფიანი არის ძუნწი პიროვნება, მე მჭირდება, რომ მისი ქონებიდან ავიღო" მან უთხრა:

«خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَلَدَكَ بِالْمَغْرُوفِ»

«აიღე იმდენი, რამდენიც გეყოფათ შენ და შენ შვილს წესისამებრ». გადმოსცა ალ-ბუხარიმ. ძვირფასი შუამავალი განმარტავს ქალიშვილებზე და დეებზე დახარჯული თანხის მაღლიერებას, და ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«مَنْ عَالَ ابْنَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ بَنَاتٍ أَوْ اخْتَنَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ حَتَّى يَبِينَ أَوْ يَمُوتَ عَنْهُنَّ كُنْتُ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ. وَأَشَارَ بِأَصْبُعَيْهِ السَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى»

«ვინც იზრუნა ორ ან სამ ქალიშვილზე ან ორ ან სამ დაზე, სანამ ისინი გათხოვდებიან ან სანამ თავად გარდაიცვლება, იმასთან მე ვიქნები ასე.

და მან მიუთითა საჩვენებელ და შუა თითებზე». ას-სილსილა ას-საჰიჰა 296.

20. სიკვდილი არ არის სამუდამო დასასრული. არამედ, ის არის საქმიდან საზღაურზე გადასვლა. სიკვდილი მოიცავს სხეულსა და სულს, სულის სიკვდილი განცალკევებაა სხეულისგან და უბრუნდება მას განკითხვის დღეს. სული არ გადადის სხვა სხეულში სიკვდილის შემდეგ და არ ხდება რეინკარნაცია სხვა სხეულში.

სიკვდილი არ არის სამუდამო დასასრული. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{قُلْ يَتَوَفَّاكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ}

«უთხარი: მიგიბარებთ სიკვდილის ანგელოზი, რომელიც თქვენთვის არის დადგენილი(სულების მისაბარებლად). მერე კი თქვენს ღმერთთან იქნებით დაბრუნებულნი». [ას-საჯდაჰ: 11]. სიკვდილი მოიცავს სხეულსა და სულს, და სულის სიკვდილი განცალკევებაა სხეულისგან და უბრუნდება მას განკითხვის დღეს. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ }

«აღლაჰი მიიბარებს სულებს მათი სიკვდილის ჟამს, და იმას, რომელიც არ მომკვდარა ძილის ჟამს, იჭერს მათ, ვისაც სიკვდილი განეჩინა, და აგზავნის სხვებს დათქმულ ვადამდე. ჭეშმარიტად, ამაში სასწაულებია ხალხისათვის, რომელიც აზროვნებს». [აზ-ზუმარ: 42] თქვა აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას):

«إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ»

«ჭეშმარიტად, როცა სული იქნება ამორთმეული, მას მიჰყვება მხედველობაც». გადმოსცა მუსლიმმა: 920 სიკვდილის შემდეგ ადამიანი გადადის საქმეების კეთების საცხოვრებლიდან საზღაურის მიღების საცხოვრებელში, უზენაესი აღლაჰი ამბობს:

{ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۖ إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ }

«მასთანაა თქვენი დასაბრუნებელი ერთიანად, აღლაჰის ჭეშმარიტი აღთქმის

თანახმად. იგი ქმნის ქმნილებას და შემდეგ იბრუნებს მას, რათა უზღოს მათ, რომელთაც ირწმუნეს და კეთილ საქმეებს აკეთებდნენ სიმართლით; ხოლო მათ კი,

რომელთაც არ ირწმუნეს მათთვისაა მდუღარე სასმელი და მტანჯველი სასჯელი, იმის გამო, რომ იყვნენ ურწმუნონი». [იუნუს: 4]

გარდაცვალების შემდეგ სული არ გადადის სხვა სხეულში, და არ ხდება რეინკარნაცია, რეინკარნაციაზე არ მიუთითებს გონება და არც გრძნობა, და არ არსებობს არავითარი გადმოცემა, რომელიც ადასტურებს, რომ ეს იყო შუამავალთა მრწამსიდან (მშვიდობა მათ).

21. ისლამი მოგვიხმობს, რომ ვირწმუნოთ მისი რწმენის მთავარი საფუძვლების და ესენია: რწმენა ალლაჰისა, მისი ანგელოზებისა, მისი ღვთიური წიგნებისა, როგორიცაა: თორა, ევანგელია, და ზებური (მათ შეცვალმდე) და ყურანი. რწმენა ყველა ფეილამბრისა და შუამავლებისა, მშვიდობა იყოს მათზე, რწმენა შუამავლების ბეჭედისა

და ეს არის მუჰამადი, რომელიც იყო
აღლაჰის შუამავალი და ყველა
ფეილამბრისა და შუამავლის ბეჭედი. ასევე,
განკითხვის დღის რწმენა. ჩვენ ვიცით, რომ
ამქვეყნიური ცხოვრება რომ ყოფილიყო
დასასრული, მაშინ სიცოცხლე და არსებობა
იქნებოდა უაზრობა, და ასევე უნდა
გვწამდეს ბედისწერისა.

ისლამი მოგვიხმობს, რომ ვირწმუნოთ მისი
რწმენის მთავარი საფუძვლები, რომელსაც
მოუწოდებდა ყველა მოციქული და შუამავალი
(მშვიდობა მათ) ესენია:

რწმენის პირველი სვეტი: რწმენა აღლაჰის —
მბრძანებლის, შემოქმედის, მრჩენელის, მთელი
სამყაროს განმგებლის მიმართ, და რწმენა, რომ
მხოლოდ ისაა თაყვანისცემის ღირსი, ხოლო
თაყვანისცემა ვინმეს ან რამეს მის გარდა —
უსაფუძვლოა. არასწორია თაყვანისცემა ვინმეს
გარდა აღლაჰისა, და ყოველი სხვა
თაყვანისცემის ობიექტი მცდარია. მერვე

პუნქტში უკვე მოყვანილი იყო ამის დამადასტურებელი მტკიცებულებები.

უზენაესმა ალლაჰმა ამ მთავარ საფუძველთან დაკავშირებით ძვირფას ყურანში ბევრ აიათში ახსენა, მათგანაა უზენაესის სიტყვები:

{أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَفَرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانِكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ }

«ირწმუნა შუამავალმა, რაც თავისი ღმერთისგან ზემოევლინა და მორწმუნეებმაც. ირწმუნა ყველამ ალლაჰი, მისი ანგელოზები, მისი წიგნები, მისი შუამავლები. არ განვასხვავებთ მის შუამავალთაგან არც ერთს! და თქვეს მათ: ვისმენტ და ვემორჩილებით! ღმერთო ჩვენო, (გევედრებით) შენს მიტევებას და შენთან დავბრუნდებით». [ალ-ბაყარა: 285].

უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ۚ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ }

«არ არის სიკეთე ის, რომ სახეები მხოლოდ აღმოსავლეთის ან დასავლეთის მხარეს მიაბრუნოთ. სიკეთე ისაა, ვინც ირწმუნა ალლაჰი და უკანასკნელი დღე, ანგელოზები, წიგნი და შუამავლები; უყვარს ქონება, მაგრამ მაინც ურიგებს ახლობლებს, ობლებს, უპოვრებს, მოგზაურებს, მთხოვნელებსა და მონებს; ღოცვად დგება, ზაქათს არიგებს, და ასრულებს დაპირებას, როცა ჰპირდება; მოთმინებით იტანს უბედურებას, გასაჭირსა და განსაცდელს. ისინი არიან მართალნი და ღვთისმოშიშნი». [ალ-ბაყარა: 177] ალლაჰმა მოუწოდა ამ რწმენისკენ ასეთი ფორმით და განმარტა, რომ ვინც მას უარყოფს ჭეშმარიტად ის დიდი გადაცდომით გადავიდა ჭეშმარიტი გზიდან. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

«ჰეი თქვენ, რომელთაც ირწმუნეთ! ირწმუნეთ ალლაჰი და მისი შუამავალი, და წიგნი, რომელიც გარდმოუვლინა თავის

შუამავალს და წიგნი, რომელიც მან გარდმოავლინა მის უწინ. და ვინც უარყოფს ალლაჰს, მის ანგელოზებს, მის წიგნებს,

მის შუამავლებს, და განკითხვის დღეს, გზა აბნევია შორი გზააბნევით». [ან-ნისა: 136]. უმარ იბნ ალ-ხატტაბისგან (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოცემულია, რომელმაც თქვა:

(بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يَرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَغْرِفُهُ مَنَا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ»

«როდესაც ჩვენ ვიჯექით შუამავალთან ერთად (ალლაჰის მშვიდობა და ლოცვა მას), ჩვენთან გამოჩნდა კაცი თეთრი სამოსით, შავი თმებით, რომელსაც არ ემჩნეოდა მგზავრობის კვალი და არავინ ჩვენგან არ იცნობდა მას. ის დაჯდა შუამავალთან, თავისი მუხლები მის მუხლებს მიაყდნო, ხელები დააწყობავის ბარძაყებზე და უთხრა მას: "ო მუჰამმად მომიყევი ისლამზე". მან უთხრა: "ისლამი არის: «რომ დაამოწმო არ

არსებობს ღმერთი, გარდა ალლაჰისა და რომ მუჰამმადი მისი შუამავალია, შეასრულო ლოცვა, გასცე ზაქათი, იმარხო რამადანი და შეასრულო ჰაჯობა თუ შეგიძლია». მან თქვა: "მართალი ხარ". ჩვენ გაგვიკვირდა ძალიან და რადგან თან შეეკითხა და თან დაამოწმა მისი ნათქვამი, შემდეგ მან ჰკითხა: "მომიყევი რწმენაზე". თქვა: «რწმენა არის, რომ ირწმუნო ალლაჰის, მისი ანგელოზების, მისი წიგნების, მისი შუამავლების, ბოლო დღის და ბედისწერის მისი კარგით და ცუდით». მან თქვა: "მართალი ხარ". შემდეგ ჰკითხა: "მომიყევი გულწრფელობაზე(იჰსანზე)". უთხრა: «ეთაყვანე ალლაჰს ისე, თითქოსდა ხედავ მას, როცა შენ მას ვერ ხედავ, ჭეშმარიტად ის გხედავს შენ». საჰიჰ მუსლიმ 8. ამ ჰადისში არის მოცემული, რომ ჯიბრილ ანგელოზი (მშვიდობა მას) მოვიდა შუამავალ მუჰამმედთან (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) და ჰკითხა მას რელიგიის საფუძვლებზე, რომლებიც არის: ისლამი, იმანი (რწმენა), და იჰსანი (გულწრფელობა). შუამავალმა მუჰამმედმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უპასუხა მას. შემდეგ ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) აცნობა თავის

მეგობრებს (აღლაჰი იყოს მათგან კმაყოფილი), რომ მათთან მისული ეს უცხო კაცი ჯიბრილ ანგელოზი იყო (მშვიდობა მას), მოვიდა მათთან რათა ესწავლებინა მათთვის რელიგია. ეს არის ისლამი, ღვთიური გზავნილი, რომელიც გადმოსცა და შთააგონა ჯიბრილ ანგელოზმა (მშვიდობა მას) ადამიანთათვის შუამავალ მუჰამედს (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას), შუამავალმაც ასწავლა ის თავის მეგობრებს (აღლაჰი იყოს მათით კმაყოფილი) და მათ ისწავლეს და გადასცეს მათ შემდგომ მყოფ თაობას.

მეორე: ანგელოზების რწმენა; ისინი არიან ფარული არსებები, რომლებიც გააჩინა აღლაჰმა და მისცა მათ განსაზღვრული ფორმა და დაავალა მათ მნიშვნელოვანი საქმეები. მათი ყველაზე მნიშვნელოვანი საქმეებია: ღვთიური წერილების გადაცემა მოციქულებზე და შუამავლებზე (მშვიდობა მათ). ყველაზე დიდი ანგელოზი არის ჯიბრილი (მშვიდობა მას), რაზეც მეტყველებს მის მიერ ჩამოტანილი ზეგამოცხადება შუამავლებთან (აღლაჰის

ლოცვა და მშვიდობა მათ). უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ}

«გარდმოავლენს თავისი ბრძანებით ანგელოზებს სულით, ვისზეც ინებებს თავის მსახურთაგან, რათა შეიგონონ, რომ არ არსებობს ღვთაება ალლაჰის გარდა, და ჩემი გემინოდეთ».

[ან-ნაჰლ: 2] უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (192) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (194) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (195) وَإِنَّهُ لَفِي زُبْرِ الْأَوَّلِينَ (196)}

«ჭეშმარიტად, ის სამყაროთა ღმერთისგანაა გარდმოვლენილი».

ჩამოიტანა იგი სანდო სულმა.

შენს გულზე რათა იყო შემგონებელთაგანი.

ცხადი არაბული ენით.

ჭეშმარიტად, იგი ძველი ხალხის წიგნშიც იყო». [აშ-შუ'არა: 192-196].

მესამე: ღვთიური წიგნების რწმენა, თორა, ინჯილი, ზებური - სანამ შეიცვლებოდა - და ყურანი. უზენაესი ალლაჰის ამბობს:

{بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ
الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا}

«ჰეი თქვენ, რომელთაც ირწმუნეთ!
ირწმუნეთ ალლაჰი და მისი შუამავალი, და
წიგნი, რომელიც გარდმოუვლინა თავის
შუამავალს და წიგნი, რომელიც მან
გარდმოავლინა მის უწინ. და ვინც უარყოფს
ალლაჰს, მის ანგელოზებს, მის წიგნებს,

მის შუამავლებს, და განკითხვის დღეს, გზა
აბნევია შორი გზააბნევით». [ან-ნისა: 136].

უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (3) مِنْ
قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ (4)}

«გარდმოავლინა შენზე წიგნი (ყურანი)
ქეშმარიტებით, დამამოწმებლად იმისა, რაცაა
მის უწინარეს; და ჩამოავლინა თევრათიც და
ინჯილიც

ადრე, ქეშმარიტი გზის მაჩვენებლად
ადამიანებისთვის; და ჩამოავლინა ფურყანიც.
ქეშმარიტად, ვინც უარყვეს ალლაჰის აიათები,
მათთვისაა მძიმე სატანჯველი. და ალლაჰი

უძლეველია, შურისმაძიებელია». [ალი იმრან:
3-4]. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ ءَامِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامِنٌ بِاللَّهِ وَمَلَكُوتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ
الْمَصِيرُ }

«შუამავალმა ირწმუნა ის, რაც მას თავისი
ღმერთისგან ჩამოევლინა, ასევე მორწმუნეებმაც
(ირწმუნეს). ირწმუნა ყველამ ალლაჰი, მისი
ანგელოზები, მისი წიგნები და მის მიერ
წარმოგზავნილი შუამავლები. არ განვასხვავებთ
მის მიერ წარმოგზავნილ შუამავალთაგან
არცერთს. მათ თქვეს: შევისმინეთ და
დავემორჩილეთ, ღმერთო ჩვენო, შეგვიწყალე,
შენთანაა საბოლოო მისაქციელი». [ალ-ბაყარა:
285]. უზენაესი ზრძანებს:

{ قُلْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ }

«უთხარი: ვირწმუნეთ ალლაჰი და ის, რაც
ჩვენზე ჩამოევლინა, და ისიც, რაც იბრაჰიმს,
ისმაილს, ისჰაკს, იაყუბს და (მის)
შთამომავლებს ჩამოევლინათ, რაც მიეცა მუსას
და 'ისას, და რაც მიეცათ მაცნეებს, თავიანთი

ღმერთისგან. მათგან არცერთს არ განვასხვავებთ, და ჩვენ მორჩილნი/მუსლიმნი ვართ მისი». [ალი იმრან: 84].

მეოთხე: ყველა მოციქული და შუამავლის რწმენა (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მათ), აუცილებელია ყველა მოციქულის და შუამავლის დაჯერება (მშვიდობა მათ) და რწმენა იმის, რომ ყველა მათგანი აღლაჰის მიერ წარმოგზავნილი შუამავალია, რომლებიც ამცნობენ თავიანთ ხალხს მათ მიერ მოტანილ ღვთიურ წერილებს, რელიგიას და კანონებს. უზენაესი აღლაჰი ამბობს:

{ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ }

«თქვით, რომ ჩვენ ვირწმუნეთ აღლაჰი და ის, რაც გარდმოავლინა ჩვენზე და რაც გარდმოევლინა იბრაჰიმზე, ისმაილზე, ისჰაკზე, იაუყუბზე და მათ შთამომავლებზე და რაც ებოძა მუსას, ისას და სხვა შუამავლებს მათი ღმერთისგან. და არ განვასხვავებთ რომელიმეს მათ შორის, და ჩვენ მხოლოდ მას ერთადერთს

ვემორჩილებით». [ალ-ბაყარა: 136]. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانِكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ }

«შუამავალმა ირწმუნა ის, რაც მას თავისი ღმერთისგან ჩამოევლინა, ასევე მორწმუნეებმაც (ირწმუნეს). ირწმუნა ყველამ ალლაჰი, მისი ანგელოზები, მისი წიგნები და მის მიერ წარმოგზავნილი შუამავლები. არ განვასხვავებთ მის მიერ წარმოგზავნილ შუამავალთაგან არცერთს. მათ თქვეს: შევისმინეთ და დავემორჩილეთ, ღმერთო ჩვენო, შეგვიწყალე, შენთანაა საბოლოო მისაქციელი». [ალ-ბაყარა: 285]. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ }

«უთხარი: რომ ჩვენ ვირწმუნეთ ალლაჰი და ის, რაც გარდმოავლინა ჩვენზე და რაც გარდმოევლინა იბრაჰიმზე, ისმაილზე, ისჰაკზე, იაყუბზე და მათ შთამომავლებზე და რაც ებოძა მუსას, ისას და სხვა შუამავლებს მათი

ღმერთისგან. და არ განვასხვავებთ რომელიმეს მათ შორის, და ჩვენ მხოლოდ მას ერთადერთს ვემორჩილებით». [ალი იმრან: 84].

რომ ირწმუნოს შუამავალთა ბეჭედის ბოლო შუამავლის მუჰამმედის ალლაჰის შუამავლის, ის იყო შუამავლებისა და გზავნილების ბოლო ბეჭედი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას), როგორც თქვა უზენაესმა ალლაჰმა:

{ إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ }

«და აღთქმა აიღო ალლაჰმა შუამავალთაგან: „აჰა, გიბოძებთ თქვენ წიგნსა და სიბრძნეს.“ მერე მოვა თქვენთან შუამავალი, იმის დასტურად, რაც არის თქვენთან. ირწმუნეთ მისი და შეეწით მას! უთხრა (ალლაჰმა): „თანახმა ხართ და ღებულობთ ამაზე ჩემს პირობას?“ მიუგეს: თანახმა ვართ! უთხრა: „დაამოწმეთ და მეც თქვენთან ერთად დავამოწმებო!“ [ალი იმრან: 81].

ისლამი ავალდებულებს ყველა მოციქულის და შუამავლის რწმენას ზოგადად, და

ავალდებულებს მათი ბეჭედის და ბოლო
შუამავლის მუჰამმდის რწმენას (აღლაჰის
ლოცვა და მშვიდობა მას). უზენაესი აღლაჰი
ამბობს:

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
مِّن رَّبِّكُمْ }

«უთხარი: ჰეი, წიგნის ხალხო! ვერაფერს
დაეყრდნობით, ვიდრე სწორად არ დადგებით
თევრათზე, ინჯილსა და იმაზე რაც თქვენი
ღმერთისაგან ზეგარდმოგვევლინათ». [აღ-
მაიდა: 68]. უზენაესი აღლაჰი ბრძანებს:

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ
بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ }

«უთხარი: ჰეი, წიგნის ხალხო! მოდით
სამართლიან სიტყვაზე, ჩვენსა და თქვენს
შორის, რომ არ ვცეთ თაყვანი არავის, აღლაჰის
გარდა, და არ დავუდგინოთ მას თანაზიარი, და
არ გავაღმერთოთ ერთმანეთი აღლაჰის
მაგივრად. და თუ სახეს

იბრუნებენ, უთხარი მათ: „დაამოწმეთ, რომ
ჩვენ მუსლიმები ვართ». [აალი იმრაან: 64].

ვინც უარყოფს ერთ შუამავალს მან უარყო ყველა მოციქული და შუამავალი (მშვიდობა მათ). ამიტომ უზენაესმა ალლაჰმა გვამცნო ნუჰის ხალხის დადგენილება, მან თქვა:

{كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ}

«ცრულ ჩათვალეს ნუჰის ხალხმა შუამავლები» [აშ-შუ'არა: 105]. როგორც ცნობილია ნუჰამდე (მშვიდობა მას) სხვა შუამავალი არ ყოფილა, და მიუხედავად ამისა, როცა მისმა ხალხმა ის ცრულ მიიჩნია ეს მათი უარყოფა ნუჰის მიმართ ყველა შუამავლის და მოციქულის უარყოფას ნიშნავს; რადგან მათი მოწოდება და მათი მიზანი ერთი იყო.

მეხუთე: უკანასკნელი დღის რწმენა, ეს არის წარღვნის დღე, ამქვეყნად ბოლო დღე, იმ დღეს ალლაჰი უბრძანებს ანგელოზ ისრაფილს (მშვიდობა მას) და ჩაბერავს საყვირში, ყველა უგონოდ დაეცემა და გარდაიცვლება ყველა, ვისაც ინებებს ალლაჰი. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۚ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ}

«და ჩაიბერება საყვირში და დაეცემა უგონოდ ყველა ვინც არის ზეცაში და ვინც არის დედამიწაზე, გარდა მათი ვისაც ინებებს ალლაჰი; შემდეგ ჩაიბერება კიდევ ერთხელ და წამოდგებიან ისინი მომზირალნი» [აზ-ზუმარ: 68]. როცა განადგურდება ყველა, ვინც არის ზეცაში და ვინც არის მიწაზე; გარდა მათი ვისაც ინებებს ალლაჰი, ამის შემდეგ ალლაჰი დაკეცავს ზეცას და მიწას, როგორც ამბობს უზენაესი:

{يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ ۖ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۖ وَعَدًا عَلَيْنَا ۚ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ }

«იმ დღეს დავგრაგნით ზეცას ისე, როგორც გრაგნილებს წიგნისათვის. როგორც შექქემნით პირველი ქმნილება, ისევე გავიმეორებთ, ჩვენი აღთქმის თანახმად. ჭეშმარიტად, ჩვენ აღვასრულებთ». [ალ-ანბია: 104]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبِضَتْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ }

«ვერ შეაფასეს მათ ღმერთი ჯეროვნად, არადა მთელი დედამიწა მის ხელში აღმოჩნდება აღდგომის დღეს, ხოლო ზეცა ჩაიხვევა მის

მკლავქვეშ! ქება-დიდება მას და დიდებულია იგი იმაზე, რასაც თანაზიარად უდგენენ!» [აზ-ზუმარ: 67]. თქვა ალლაჰის შუამავლმა (ალლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას):

«يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُهَا بِبَيْدِهِ الْيُمْنَى ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ. ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضِينَ بِشِمَالِهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟»

«დიდებული და უზენაესი ალლაჰი დაკეცავს ცეხს განკითხვის დღეს, შემდეგ კი აიღებს მათ მისი მარჯვენა ხელით და იტყვის: "მე ვარ მეფე სად არიან ტირანები? სად არიან გაამაყებულნი?" შემდეგ დაკეცავს მიწებს მისი მარცხენათი და იტყვის: "მე ვარ მეფე სად არიან მედიდურნი? სად არიან გაამაყებულნი?" ჰადისს გადმოსცემს მუსლიმი.

შემდეგ ალლაჰი უბრძანებს ანგელოზს (ისრაფილს) და ის ჩაბერავს საყვირში მეორედ და წამოდგებიან ადამიანები შეშინებული მზერით. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ}

«შემდეგ ჩაიბერება კიდევ ერთხელ და წამოდგებიან ისინი მომზირალნი». [აზ-ზუმარ: 68]. როცა ხელმეორედ წარმოგზავნის ალლაჰი

ქმნილებებს, მათ გააცოცხლებს
ანგარიშსწორებისთვის, უზენაესმა ბრძანა:

{يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ}

«იმ დღეს, როცა გაიპოზა მიწა მათგან
ასწრაფებული. ეს არის შეკრება, რომელიც
ჩვენთვის ადვილია». [ყაფ: 44]. უზენაესი
აღლაპი ბრძანებს:

{يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ الْوَاحِدِ
الْقَهَّارِ}

«იმ დღეს, როცა ისინი აღდგებიან, მათქან
არაფერი დაიმალება აღლაპის წინაშე. ვისია
დღეს მეუფება? აღლაპის, ერთადერთის,
ძლევამოსილის». [დააფირ: 16]. ამ დღეს აღლაპი
პასუხს აგებინებს ყველა ადამიანს, ყოველი
ჩაგრული ადამიანი მიიღებს საფასურს თავისი
მჩაგვრელისგან, ყოველი ადამიანი მიიღებს
იმას, რაც მას უკეთებია, უზენაესი აღლაპი
ბრძანებს:

{الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ}

«იმ დღეს მიეზღვება ყოველ სულს, რაც
მოიხვეჭა და არ იქნება უსამართლობა იმ დღეს.
ქვემაროტად, აღლაპი სწრაფია

ანგარიშსწორებისას». [ლაფირ: 17] უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا}

«ჭეშმარიტად, ალლაჰი ნამცეცის მისხალ უსამართლობასაც კი არ ჩაიდენს. და თუ რამე სიკეთე ჰქმენით, გააორმაგებს მას და თავისი წიაღიდან უდიდეს საზღაურს მისცემს». [ან-ნისა: 40]. უზენაესი ბრძანებს: «და ის, ვინც იოტისოდენა სიკეთე მაინც ჰქმნა, იხილავს იმას (ჯილდოს მიიღებს)!»

{وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (8)}

და ისიც, ვინც იოტისოდენა ავი ჰქმნა, იხილავს იმას (სამაგიერო მიეზღვება)». [აზ-ზალზალა: 7-8]. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ۖ وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۖ وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ}

«და განვაწესებთ ჩვენ სიმართლის სასწორებს აღდგომის დღეს; და არცერთი სული არაფრით არ დაიჩაგრება. ერთი მისხალიც რომ იყოს, მას მოვიტანთ. და საკმარისნი ვართ ჩვენ ანგარიშსწორებლად». [ალ-ანბია: 47].

გაცოცხლების და განკითხვის შემდეგ ყველა მიიღებს საფასურს; ვინც აკეთა კეთილი საქმე, მას ექნება სამუდამო წყალობა, რომელიც არასდროს დასრულდება, ვინც უარყო და აკეთა ცუდი საქმე - ის მიიღებს სასჯელს. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ الْمَلِكُ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (56) وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا قَالُوا لَيْكَ لُحْمٌ عَذَابٌ مُهِينٌ (57) }

«მეუფება იმ დღეს ალლაჰს ეკუთვნის, განსჯის მათ შორის, რომელთაც ირწმუნეს და აკეთეს კეთილი საქმეები იქნებიან სამოთხის წყალობაში;

ხოლო რომელთაც უარყვეს და ცრუდ ჩათვალეს ჩვენი აიათები სწორედ მათვისაა მტკივნეული სასჯელი». [ალ-ჰაჯჯ: 56-57] და ვიცით, რომ ამქვეყნიური ცხოვრება რომ ყოფილიყო საბოლოო ცხოვრება; სიცოცხლეს და არსებობაც სრული აბსურდი იქნებოდა როგორც თქვა უზენაესმა:

{ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ }

«ნუთუ გგონიათ, რომ ჩვენ ტყუილუბრალოდ შეგქმენით და ჩემს წინაშე

დაბრუნებულნი არ იქნებით?» [ალ-მუ'მინუნ: 115]

მეექვსე: ბედისწერის რწმენა, ეს არის რწმენა იმისა, რომ ალლაჰმა იცის ყველაფერი რაც იყო, რაც არის და რაც იქნება მომავალში ამ სამყაროში, და ალლაჰმა დაწერა ეს ყველაფერი, სანამ გააჩენდა ცებს და მიწას. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْفُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ }

«მასთანაა დაფარულის გასაღებნი და არავინ იცის მის გარდა. იცის, რაც ხმელეთზეა და რაც ზღვაშია და ერთი ფოთოლიც კი არ ჩამოვარდება, მან რომ არ იცოდეს. ერთი მარცვალის კი არაა დედამიწის წყვდიადში, და ერთი ნესტი და მშრალიც კი არ არის ისე, რომ ცხად წიგნში არ იყოს». [ალ-ან'ამ: 59] ალლაჰმა თავისი ცოდნით გარემოიცვა ყოველივე, უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا }

«აღლაჰია, რომელმაც გააჩინა შვიდი ზეცა, და მიწაც მათი მზგავსი, ჩამოველინება ბრძანება მათ შორის, რათა იცოდეთ, რომ აღლაჰი ყოვლისშემძლეა და რომ აღლაჰს გარემოუცავს ცოდნით ყოველივე». [ატ-ტალაჟი: 12] არაფერი მოხდება ამ სამყაროში გარდა იმისა, რასაც ინებებს აღლაჰი და ისურვებს, შემდეგ გააჩენს მას და დაუდგენს მიზეზებს, უზენაესი აღლაჰი ბრძანებს:

{الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا }

«იგია, რომელსაც ეკუთვნის მეუფება ცათა და ქვეყნისა. მას არ ჰყავს ძე და არ ჰყოლია მოზიარე მეუფებაში. შექმნა ყოველი საგანი და რიგიანად გადაანაწილა». [ალ-ფურყან: 2]. მას ამ ყველაფერში ეკუთვნის აბსოლუტური სიბრძნე, რომლის ცოდნასაც ადამიანები ვერ ჩასწვდებიან. უზენაესი აღლაჰი ამბობს:

{حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ}

«სიბრძნე სრულყოფილი, მაგრამ ვერ არგოთ შეგონებებმა». [ალ-ყამარ: 5]. უზენაესი აღლაჰი ამბობს:

{وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

«იგია, რომელიც გააჩენს პირველად და მერე
აღადგენს მას. და ეს იოლია მისთვის და მას
ეკუთვნის უმაღლესი თვისებები ცათა შინა და
ქვეყანასა ზედა და იგია ძლევამოსილი, ბრძენი».
[არ-რუუმ: 27]. უზენაესმა ალლაჰმა საკუთარი
თავი დაახასიათა სიბრძნით, და საკუთარ თავს
ბრძენი უწოდა; უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

«დაამოწმა ალლაჰმა, რომ არ არსებობს
ღვთაება, მის გარდა; და ანგელოზებმაც და
მცოდნეებმაც სამართლიანად დაამოწმეს; არ
არსებობს ღვთაება, მის გარდა, ძლევამოსილისა,
ბრძენისა». [ალი იმრან: 18]. უზენაესი ალლაჰი
გვამცნობს ისა შუმავალზე (მშვიდობა მას), რომ
ის მიმართავს ალლაჰს განკითხვის დღეს
სიტყვებით:

{إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ ۚ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

«თუკი მათ დასჯი, უქველად ისინი შენი
მსახურნი არიან; ხოლო თუ მიუტევებ მათ,

უეჭველად შენ ხარ ძლევამოსილი, ბრძენი». [ალ-მაიდა: 118]. უზენაესმა ალლაჰმა მიმართა მუსა შუამავალს (მშვიდობა მას), როცა მას მოუხმო მთა ტურის მახლობლად:

{يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

«ჰეი! მუსა, ჭეშმარიტად მე ვარ ალლაჰი ძლევამოსილი, ბრძენი». [ან-ნამლ: 9].

წმინდა ყურანიც მას სიბრძნით ახასიათებს; როგორც თქვა უზენაესმა:

{الرَّ َّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ}

«ალიფ. ლამ. რა. აი წიგნი, რომლის აიათები გაცხადდა, მერე განიმარტა ბრძენისა და ყოვლისმცოდნის მიერ». [ჰუუდ: 1] უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۚ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُنْقَلَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا}

«ეს არის რაც ზემთაგაგონა შენ შენმა ღმერთმა სიბრძნიდან. და არ დაიდგინო ალლაჰთან ერთად სხვა ღვთაება, ჩაგდებული იქნები ჯოჯოხეთში გაკიცხული და დამცირებული». [ალ-ისრა: 39]

22. შუამავლები არიან დამცველები იმისა, რაც გარდმოავლინა მათზე ალლაჰმა. და დაცულები არიან ყოველი იმისგან, რაც ეწინააღმდეგება საღ აზრს ან ჯანსაღ ზნეობას. შუამავლები პასუხისმგებელნი არიან იმაზე, რომ მიუტანონ ალლაჰის ბრძანება მის მონებს. შუამავლებს არ აქვთ განსაკუთრებული თვისებები არც შემოქმედებაში და არც თაყვანისცემაში. არამედ, ისინი არიან ჩვეულებრივი ადამიანები და მათზე გარდმოავლინა ალლაჰმა ზეშთაგონება წერილების სახით.

შუამავლები (მშვიდობა მათ) არიან დამცველები იმისა, რაც გარდმოავლინა მათზე ალლაჰმა; რადგან ალლაჰმა აირჩია საუკეთესოები გაჩენილთაგან, რათა მისი გზავნილები გადასცენ ხალხს. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ}

«ალლაჰი ირჩევს ანგელოზთაგან და ადამიანთაგან შუამავლებს; ქვეყნისათვის

აღლაჰი - ყოვლისმმენია, ყოვლისმხედველია»
[ალ-ჰაჯჯ: 75]. უზენაესი აღლაჰი ბრძანებს:

{إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ}

«ქეშმარიტად, აღლაჰმა ამოარჩია სამყაროთა
წინაშე ადამი და ნუჰი, ასევე, იბრაჰიმისა და
იმრანის მოდგმა». [ალი იმრან: 33] უზენაესი
აღლაჰი ბრძანებს:

{قَالَ يُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَمِي فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ}

«უთხრა: ჰეი მუსა! მე აგამაღლე
ადამიანთაგან, ჩემი გზავნილით და ჩემი
სიტყვით, მაშ აიღე რაც მოგეცი შენ და იყავი
მადლიერთაგან». [ალ-ა'რაფ: 144]. შუამავლებმა
(აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მათ) იციან, რომ
რაც მათზე გარდმოვევლინება ეს არის ღვთიური
ზეშთაგობენა, და ხედავენ რომ ანგელოზები
ჩამოდიან ზეგამოცხადებით. უზენაესი აღლაჰი
ბრძანებს:

{عَالِمِ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا} (26) إِلَّا مَن ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ
يَسْأَلُكَ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (27) لِّيَعْلَمَ أَن قَدِ ابْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ
وَاحْطَ بِمَا أَدْنَاهُمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (28)

«იგია დაფარულის მცოდნე და არავის გაუმხელს თავის დაფარულის.

გარდა მისი, ვისზეც არის კმაყოფილი შუმავალთაგან, ჭეშმარიტად ის მეთვალყურეებს მიუჩენს მას წინ და უკან

რათა იცოდეს, რომ მათ ამცნეს თავიანთი ღმერთის გზავნილი, და მოიცვა რაც არის მათთან, და დათვალა ყოველივე რიცხოზრევად». [ალ-ჯინნ: 26-28]. უბრძანა მათ ალლაჰმა, რომ მიეტანათ ხალხთან მისი გზავნილები. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ}

«ო, შუამავალო! (ხალხს) მიუწვდინე იგი, რაც ჩამოგვევლინა შენი ღმერთისგან; და თუ არ იზამ, მაშინ არ მიგიწვდენია მისი წერილი. ხოლო ხალხისგან ალლაჰი დაგიცავს. უეჭველად, ალლაჰი ურწმუნო ხალხს არ დააკვალიანებს ჭეშმარიტ გზაზე». [ალ-მაიდა: 67] უზენაესი ბრძანებს:

{رُسُلًا مُبْتَلَيْنَ وَمُنْذِرِينَ لئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَزِيرًا حَكِيمًا}

«შუამავლები, მახარობელნი და მაფრთხილებელნი, რათა შუამავლების შემდგომ ხალხს არ ჰქონოდა საფუძველი ალლაჰის წინაშე (თავის მართლების). ალლაჰი ძლევამოსილია; ბრძენია». [სურა ან-ნისა: 165].

შუამავლებს (ლოცვა და მშვიდობა მათ) ძლიერი მოკრძალება გააჩნიათ ალლაჰის და ემინიათ მისი; არაფერს დაამატებენ მის გამოგზავნილ წერილს და არც მოაკლებენ როგორც ამბობს უზენაესი ალლაჰი:

{ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ (44) لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ (45) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ (46) فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ (47) }

«და თუ იგი ჩვენ მოგვაწერდა ზოგიერთ ნათქვამს,

ჩვენ მას შევიპყრობდით მარჯვენათი.

მერე გადავუჭრიდით გულის დედოძარღვს.

და თქვენგან არავის შეუძლია მისი შეკავება.»

[ალ-ჰაყყა: 44-47]. თქვა იბნი ქასირმა (ალლაჰმა შეიწყალოს ის): «უზენაესი ამობს: {და რომ ჩვენზე} ანუ: მუჰამმედს - ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას- ისე რომ ყოფილიყო როგორც ჩვენზე ცილისმწამებელნი ამბობენ: რომ

ჩაემატებინა ან ამოეკლო ამ წერილში (ყურანში) რაიმე მისგან დამატებით ან ამოკლებით და შემდეგ ეს ჩვენთვის მოეწერა - ასე არ ყოფილამას მაშინვე დავსჯიდით. ამიტომ თქვა: {აუცილებლად შევიპყრობდით მას მარჯვენათი}, ასევე ითქვა: ამის მნიშვნელობა რომ მას მარჯვენათი დავსჯიდით; რადგან მარჯვენა უფრო ძლიერია (ძლიერი სასჯელი). ასევე ითქვა: მას მოვკვეთდით მარჯვენა ხელს». უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتُ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ فُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلِيمُ الْغُيُوبِ . مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ }

«როცა ეტყვის ალლაჰი: ჰეი! ისა, მეო მარიამისა! შენ უთხარი ხალხს, რომ მე და დედაჩემი ალლაჰის გარდა კიდევ ორ ღვთაებად აგვირჩიეთო? მიუგო: შენ ყოვლად უნაკლო ხარ! არ შემეფერებოდა იმის თქმა, რისი უფლებაც არ მაქვს. ეგ რომც მეთქვა, უთუოდ გეცოდინებოდა. შენ უწყი, რაცაა ჩემში, ხოლო მე არ ვიცი, რაცაა შენში. ჭეშმარიტად, შენა ხარ უხილავთა

უნაკლოდ მცოდნე. მათვის არაფერი მითქვამს სხვა გარდა იმის რაც მიბრძანე, რომ ეთაყვანეთ ალლაჰს, ჩემს ღმერთს და თქვენს ღმერთს, მე ვიყავი მათზე მოწმე, სანამ მათ შორის ვიყავი, და როდესაც ამამალლე შენ იყავი მათი მეთვალყურე, და შენ ხარ ყოველივეს მოწმე».

[ალ-მაიდა: 116-117].

და ვინც გამოარჩია ალლაჰმა მოციქულთაგან და შუამავალთაგან (ლოცვა და მშვიდობა მათ) ჭეშმარიტად ალლაჰი განამტკიცებს მათ თავისი გზავნილების გადაცემის დროს. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{قَالَ إِنِّي أَنشَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُ أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (54) مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ (55) إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ}

«უთხრა: მე ვიმოწმებ ალლაჰს და თქვენც მოწმენი იყავით, რომ შორს ვარ იმისაგან, რასაც თანაზიარად უდგენთ მის გარდა. ხლართეთ თქვენი ხრიკები ერთიანად და ნუ გადამივადლებთ

ჭეშმარიტად, მე მივენდე ალლაჰს, თქვენს ღმერთსა და ჩემს ღმერთს. ქვეყნად არ არის

სულიერი, რომ მას არ ეჭიროს ქოჩრით. ჭეშმარიტად, ჩემი ღმერთი ჭეშმარიტ გზაზეა».

[ჰუდ: 54-56]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَإِنْ كَانُوا لَيَفْقَهُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا (73) وَلَوْلَا أَنْ تَبَيَّنَّاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا (74) إِذَا لَا أَذْنَاكَ ضِعْفُ الْحَيَاةِ وَضِعْفُ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا (75)}

«და, კინალამ გაცდუნეს იმისგან, რაც ზემთაგაგონეთ, რათა შეგეთხზა ჩვენს წინააღმდეგ სხვა(აიათები) და მაშინ ამოგიჩვენებდნენ ისინი მეგობრად.

და ჩვენ რომ არ განგვემტკიცებინე, ვფიცავ, შენ მათკენ ცოტას გადაიხრებოდი.

მაშინ, უთუოდ გაგემბდით შენ ორმაგ სასჯელს სიცოცხლისას და ორმაგს მკვდარს. და ვერავის ნახავდი ჩვენს წინააღმდეგ შემწეს».

[ალ-ისრა: 73-75]. ეს და წინა აიათები არის იმის მოწმე და არგუმენტი, რომ ყურანი არის სამყაროთა ღმერთიდან გადმოვლენილი; რადგან ის რომ შუამავალი მუჰამედისგან (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ყოფილიყო, რატომ დააზღვევდა მას ასეთი მისკენ მიმართული სიტყვებით.

ყოვლადუნაკლო და უზენაესი ალლაჰი იცავს
თავის მოციქულებს ადამიანებისგან, უზენაესი
ალლაჰი ბრძანებს:

{ يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۖ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۗ
وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ }

«ო, შუამავალო! (ხალხს) მიუწვდინე იგი, რაც
ჩამოგევლინა შენი ღმერთისგან; და თუ არ იზამ,
მაშინ არ მიგიწვდენია მისი წერილი. ხოლო
ხალხისგან ალლაჰი დაგიცავს. უეჭველად,
ალლაჰი ურწმუნო ხალხს არ დააკვალიანებს
ქეშმარიტ გზაზე». [ალ-მაიდა: 67] უზენაესი
ალლაჰი ბრძანებს:

{ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَكُمْ مَقَامِي وَتَذْكُرِي
بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً
ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْتَظِرُونِ }

«წაუკითხე მათ ნუჰის ამბავი. და უთხრა მან
თავის ხალხს: ჰეი ჩემო ხალხო, თუ გემნელებათ
ჩემი აქ ყოფნა და ალლაჰის აიათების შეხსენება,
მაშ ალლაჰს მივენდობი. შეკრიბეთ თქვენი საქმე
და თქვენი თანაზიარნი და იმოქმედეთ, მაგრამ
მწუხარებად არ გექცეთ. განმსაჯეთ, და ნუ
გადამივადებთ». [იუნუს: 71] ალლაჰმა გვამცნო

მუსას სიტყვებთან დაკავშირებით (მშვიდობა მას): «უთხრეს: ღმერთო ჩვენო, ვშიშობთ, რომ შემოგვიტევს ან ზღვარს გადავა. მიუგო: ნუ გეშინიათ. მე თქვენთანა ვარ, მე მესმის და ვხედავ». [ტაჰა: 45-46]. და განმარტა უზენაესმა ალლაჰმა, რომ ის არის მისი შუამავლების (მშვიდობა მათ) დამცავი მათი მტრებისგან, ისინი მათთან ვერ მიაღწევენ და ვერაფერს დაუშავენ. და გვამცნო უზენაესმა და ყოვლადუნაკლომ, რომ ის იცავს თავის გამოცხადებას რამეთუ, მასში არც დამატება იქნება და არც არაფერი მოაკლდება მას. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{إِنَّا نَحْنُ نُزِّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ}

«ქეშმარიტად ჩვენ გარდმოვავლინეთ შეხსენება, და ქეშმარიტად ჩვენ ვართ მისი დამცველნი». [ალ-ჰიჯრ: 9]

მოციქულები (მშვიდობა მათ) დაცულნი არიან ყველაფრისგან, რაც ეწინააღმდეგება გონებას და ზნეობას; უზენაესმა მისი შუამავალი მუჰამედი შეაქო და თქვა:

{وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ}

«და ჭეშმარიტად, შენ ადგახარ უმაღლეს ზნეობას» [ალ-ყალამ: 4] ასევე თქვა:

{وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ}

«და თქვენი მეგობარი, არ არის შეშლილი» [ათ-თაჟვირ: 22]. ეს იმიტომ, რომ მოსული წერილები საუკეთესო ფორმით გადასცენ ხალხს. შუამავლები პასუხისმგებელნი არიან იმაზე, რომ მიუტანონ ალლაჰის ბრძანება მის მონებს. შუამავლებს არ აქვთ განსაკუთრებული თვისებები არც შემოქმედებაში და არც თაყვანისცემაში. არამედ, ისინი არიან ჩვეულებრივი ადამიანები და მათზე გარმდოავლინა ალლაჰმა ზემოთაგონება წერილების სახით. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ}

«უთხრეს მათ თავიანთმა შუამავლებმა: ჩვენ მხოლოდ კაცები ვართ თქვენი მსგავსი, თუმცა ალლაჰი წყალობას ანიჭებს იმას, ვისაც ინებებს თავის მსახურთაგან, და ვერ შევძლებდით მოგვეტანა თქვენთვის მტკიცება, რომ არა

აღლაჰის ნება. მაშ ალლაჰს მიენდნონ
მორწმუნენი». [იბრაჰიმ: 11]. უზენაესი ალლაჰი
უბრძანებს თავის შუამავალს მუჰამედს
(აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას), რომ
უთხრას თავის ხალხს:

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ
فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا {

«უთხარი: მე მხოლოდ ადამიანი ვარ. თქვენი
მსგავსი და ზემთამეგონა, რომ თქვენი ღმერთი
ერთადერთი ღმერთია. და იმან, ვინც
იმედოვნებს თავის ღმერთთან შეხვედრას, დაე
მართალი საქმე აკეთოს და ნურავის დაუდგენს
თანაზიარად თავის ღმერთს თაყვანისცემაში».
[ალ-ქაჰფ: 110].

23. ისლამი მოუწოდებს, რომ ადამიანმა
ეთაყვანოს მხოლოდ ერთადერთ ღმერთს -
ალლაჰს, თაყვანისცემის უდიდესი
საფუძვლებით და ესენია: ლოცვა, რომელიც
შეიცავს: დგომას, წელში მოხრას,
ქედმოხრას, ალლაჰის ხსენებას, შექებასა და
ვედრებას მასზე. ადამიანი ლოცულობს

დღეში ხუთჯერ და წყდება მასში
განსხვავება მდიდარსა და ღარიბს შორის,
მმართველსა და ქვეშევრდომს შორის
ლოცვის ერთ მწკრივში. ზაქათი - ეს არის
გარკვეული რაოდენობა ქონებიდან,
რომლის პირობები და ოდენობა
აღლაჰისგან არის დამტკიცებული და ეს
არის მდიდრების ვალდებულება, რომ
გასცენ ღარიბებზე და მათ მსგავსებზე
წელიწადში ერთხელ. მარხვა - ეს არის:
რამადანის თვეში საკვების მიღებისგან
თავის შეკავება დღის განმავლობაში,
გამოსცადოს საკუთარი სურვილი და
მოთმინება. პილიგრიმობა (ჰაჯობა) - ეს
არის: მოინახულოს აღლაჰის სახლი
დალოცვილ მექქაში, სიცოცხლეში ერთხელ,
შემღებისდამიხედვით და მასში ყველა
არის თანაბარი შემქნელისკენ მიმართვაში

წმინდა არის ის. და ქრება მასში ყველანაირი კუთვნილებები და განსხვავებები.

ისლამი მოუწოდებს ალლაჰის ღვთისმსახურებისკენ დიდი ღვთისმსახურებით და კიდე სხვა ღვთისმსახურებებით, ეს დიდი ღვთისმსახურებები ალლაჰმა ყველა მოციქულს და შუამავალს დაავალა (ლოცვა და მშვიდობა მათ), ყველაზე დიდი ღვთისმსახურება არის:

პირველი: ლოცვა. ალლაჰმა ის სავალდებულოდ აქცია მუსლიმებზე, როგორც დაავალდებულა წინათ მყოფი ყველა მოციქული და შუამავალი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მათ). მან უბრძანა თავის შუამავალს და მეგობარს იბრაჰიმს (მშვიდობა მას) რომ გაესუფთავებინა თავისი სახლი მომლოცველებისთვის, მლოცველებისთვის, რუქუს და საჯდას შემსრულებლებისთვის. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ۖ وَوَعَدْنَا
إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ}

«აკი, ეს სახლი (ქააბა) ხალხის თავშეყრისა და უსაფრთხოების ადგილად დავადგინეთ, მაშ, იბრაჰიმის ნადგომიდან დაიდგინეთ სამლოცველო. და ჩვენ დავავალეთ იბრაჰიმსა და ისმაილს, რომ ჩემი სახლი განეწმინდათ(კერპებისგან) იმათთვის, ვინც ტავაფს აკეთებს, ღვთისმასუხეხას მიეცა ან რუქუ'ითა და საჯდათია დაკავებული». [ალ-ბაყარა: 125]. და ის დაავალდებულა მუსას ალლაჰმა თავის პირველი დამახეხის დროს, როდესაც დაელაპარაკა მუსას (მშვიდობა მას). უზენაესმა ალლაჰმა უთხრა:

{ إِيَّيْنَا أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۖ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (12) وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى (13) إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (14) }

«ქეშმარიტად მე ვარ შენი ღმერთი! მაშინ გაიხადე ფეხსაცმელი, შენ წმინდა ტუვას ხეობაში იმყოფები».

და მე შენ აგირჩიე, მოისმინე რაც ზემთაგეგონება

ქეშმარიტად, მე ვარ ალლაჰი! არ არსებობს ღვთაება, ჩემს გარდა. თაყვანი მეცი და ლოცვად

დადექი ჩემს სახსენებლად!» [ტაჰა: 12-14]. მესია გვამცნობს (მშვიდობა მას), რომ ალლაჰმა მას ლოცვა და ზაქათის გაცემა უბრძანა, როგორც ალლაჰმა გვამცნო მასთან დაკავშირებით:

{ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا }

და დამადგინა მე ბარაქიანად სადაც არ უნდა ვიყო, და მიბრძანა შევასრულო ლოცვა და გავიღო ზაქათი, სანამ ცოცხალი ვარ» [მარიამ: 31]. ისლამში ლოცვის შემადგენელი ნაწილებია: ფეხზე დგომა, "რუქუ'ი" წელში მოხრა, "სუჯუდ" მიწიერი თაყვანისცემა, ალლაჰის ხსენება და მისი განდიდება და ვედრება. ადამიანი ლოცვას ყოველდღე ხუთჯერ ასრულებს, უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْأُولَىٰ وَفُؤُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ }

«დაიცავით ლოცვები და განსაკუთრებით შუა ლოცვა (ნაშუადღევის); და ალლაჰის წინაშე მოკრძალებულად დადექით». [ალ-ბაყარა: 238]. ასევე უზენაესმა ბრძანა: «დადექი ლოცვად მზის გადახრისას ღამის დაბინდებამდე და იკითხე ყურანი გამთენიისას. ჭეშმარიტად, დილის

ლოცვა მოწმეობაა». [ალ-ისრა: 78]. თქვა
შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა
მას):

﴿فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعَظُمُوا فِيهِ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهَدُوا فِي الدُّعَاءِ
فَقَمِّنْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ﴾

«რაც შეეხება "რუქუ'ზე" წელში მოხრის დროს -
განადიდეთ დიდებული ღმერთი, ხოლო
"სუჯუდზე" როცა თავს დაბლა დებთ ეცადეთ
იქ ვედრების გაკეთება; რამეთუ ყველაზე
შესაფერისი მომენტია, სადაც ვედრება
შესმენილი იქნება». საჰიკ მუსლიმი.

მეორე: ზაქათი. დაავალდებულია აღლაჰმა
მუსლიმებს ზაქათის გაცემა, როგორც
დაავალდებულია წინათ მყოფ მოციქულებს და
შუამავლებს (ლოცვა და მშვიდობა მათ), ეს არის
ქონების მცირე ნაწილი - იმ პირობების და
ოდენობის გათვალისწინებით, რაც აღლაჰმა
დააწესა, სავალდებულო მდიდარი ადამიანების
ქონებიდან, რომელიც გაიღება წელიწადში
ერთხელ ღარიბებზე და სხვებზე. უზენაესი
აღლაჰი ბრძანებს:

{ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ
لَهُمْ ۖ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ }

«აიღე მათი ქონებიდან მოწყალეობა, რომლითაც განწმენდ და გაამართლებ მათ, და ილოცე მათთვის, რადგან შენი ლოცვა სიმშვიდეა მათთვის, და ალლაჰი ყოვლისგამგონე, ყოვლისმცოდნეა». [ალ-თავბა: 103]. შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) როდესაც მუაზი (ალლაჰის იყოს მისით კმაყოფილი) გაზავნა იემენში, მას უთხრა:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خُمْسَ صُلُواتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ وَأَتَى دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حِجَابٌ»

«შენ მიდიხარ ხალხთან, რომლებიც წიგნის ხალხია. როცა მათთან მიხვალ, მოუწოდე მათ, რომ დაამოწმონ: არ არსებობს ღმერთი, გარდა ალლაჰისა და რომ მუჰამადი ალლაჰის მოციქულია. თუ ისინი დაგემორჩილდებიან ამაში, აცნობე მათ, რომ ალლაჰმა სავალდებულო გახადა მათთვის დღეში ხუთჯერ ლოცვა. თუ ისინი დაგემორჩილებიან ამაში აცნობე მათ, რომ ალლაჰმა დააკისრა მათ ზაქათი, რომელიც მდიდრებიდან უნდა იყოს აღებული და ღარიბებისთვის გადაცემული. თუ ისინი

დაგემორჩილდებიან ამაში, ფრთხილად იყავი, რომ არ წაართვა მათ საუკეთესო ქონება და ერიდე დაჩაგრულის წყევლას, რადგან მის ვედრებასა და ალლაჰს შორის ბარიერი არ არსებობს». გადმოცემულია ათ-თირმეზი: 625.

მესამე: მარხვა. უზენაესმა ალლაჰმა სავალდებულო გახადა მუსლიმებზე, როგორც იყო სავალდებულო წინ მყოფ მოციქულებზე და შუამავლებზე (ლოცვა და მშვიდობა მათ), უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}

«ჰეი თქვენ, რომელთაც ირწმუნეთ! დაწერილია თქვენზე მარხვა, როგორც დაწერილი იყო იმათთვის, ვინც თქვენზე უწინ იყო, ეგების (ალლაჰის) გემინოდეთ». [ალ-ბაკარა: 183]. მარხვა არის: დღის განმავლობაში მარხვის მომშლელებისგან თავის შეკავება (ჭამა, დალევა, ცოლ-ქმრული თანაცხოვრება, და სხვა) რამადანის თვეში, მარხვა აძლიერებს ადამიანებში ცნობიერებას და მოთმინებას. შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الصَّوْمُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَأَكْلَهُ وَشَرْبَهُ مِنْ أَجْلِي
وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ حِينَ يَفْطُرُ وَفَرْحَةٌ حِينَ يَلْقَى رَبَّهُ»

«უზენაესი ალლაჰი ამბობს: მარხვა მე მეკუთვნის და მე მივცემ მის საფასურს; ჩემს გამო მიატოვა ვნებები, საკვები და სასმელი. მარხვა ფარია, მარხულ ადამიანს ორი სიხარული აქვს: სიხარული როცა მარხვა სრულდება და მიირთმევს, და სიხარული როცა შეხვდება თავის ღმერთს». საჰიჰი ალ-ბუხარი (7492).

მეთხე: ჰაჯობა. უზენაესმა ალლაჰმა სავალდებულო გახადა მუსლიმებზე, როგორც იყო სავალდებულო მის წინ მყოფ მოციქულებზე და შუამავლებზე (მშვიდობა მთ), ალლაჰმა უბრძანა თავის მეგობარს და შუამავალს იბრაჰიმს (მშვიდობა მას) რომ მოეხმო ჰაჯობისკენ. უზენაესი ბრძანებს:

{وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ }

«და აუწყე ხალხს ჰაჯის შესახებ. მოვიდნენ შენთან ფეხითა და ჩქარმავალი აქლემებით, მოვლენ ყოველი შორეული მხრიდან». [ალ-ჰაჯჯ: 27] ალლაჰმა უბრძანა მას გაესუფთავებინა წმინდა სამლოცველო ქააბა

(კერპებისგან) ჰაჯობის შემსრულებელი მომლოცველთათვის, უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ }

«და მივუთითეთ იბრაჰიმს ადგილი სახლისა(ქააბა): არ დამიდგინო არავინ თანაზიარად და წმინდად შეინახე ჩემი სახლი გარსშემომვლელთათვის, მდგომთათვის, თაყვანისმცემელთა და მუხლმოყრილთათვის».

[ალ-ჰაჯჯ: 26]

ჰაჯობა არის: ალლაჰის სახლის მოლოცვა მექქაში, განსაზღვრული ქმედებების შესაბამისად სიცოცხლეში ერთხელ მაინც, ფინანსური და ფიზიკური შესაძლებლობის შემთხვევაში. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ }

«ალლაჰი ავალდებულებს ადამიანს, ვისაც ძალა შესწევს გაემგზავროს და მოილოცოს სახლი (ქააბა), და ვინც უარყო, უეჭველად ალლაჰი მდიდარია სამყაროებსა ზედა». [ალი

იმრან: 97]. ჰაჯობის პერიოდში იკრიბებიან მუსლიმი მომლოცველები ერთ ადგილას წრფელად ღვთისმსახურების შესასრულებლად გამჩენი და უზენაესი ღმერთის წინაშე. ყველა მომლოცველი ჰაჯობის რიტუალებს ერთნაირად ასრულებს, სადაც არ არსებობს სოციალური, კულტურული და ცხოვრების დონის განსხვავებები.

**24. ისლამი გამოირჩევა უდიდესი
თაყვანისცემებით, თავისი ფორმებით,
განსაზღვრული დროებით და პირობებით,
რომლებიც დააკანონა წმინდა და
დიდებულმა ალლაჰმა და მიაწვდინა თავის
შუამავალს (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა
მას), და არ შეუტანია მასში ცვლილება
ადამიანს, არც დაუმატებია და არც
დაუკლია რაიმე დღემდე და ამ უდიდესი
თაყვანისცემისკენ მოუწოდებდა ყველა
შუამავალი (მშვიდობა მათ).**

ისლამი	გამოირჩევა	უდიდესი
თაყვანისცემებით,	თავისი	ფორმებით,

განსაზღვრული დროებით და პირობებით, რომლებიც დააკანონა წმინდა და დიდებულმა ალლაჰმა და მიაწვდინა თავის შუამავალს (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას), და არ შეუტანია მასში ცვლილება ადამიანს, არც დაუმატებია და არც დაუკლია რაიმე დღემდე. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا}

«დღეს მე სრულვწყავი თქვენი რჯული, სრულად გიბოძეთ ჩემი წყალობა და თქვენთვის ისლამის რჯულით ვარ კმაყოფილი». [ალ-მაიდა: 3]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ}

«მაშ, ჩაეჭიდე იმას რაც ზემთაგეგონა შენ; ჭეშმარიტად შენ ადგახარ სწორ გზას». [აზ-ზუხრუფ: 43] უზენაესი ალლაჰი ამბობს ლოცვის შესახებ:

{فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُورًا}

«ხოლო როდესაც ლოცვას მორჩებით, ახსენეთ ალლაჰი დგომისას, ჯდომისას თუ მხარზე წამოწოლილნი, და როცა თავს

უსაფრთხოდ იგრძნობთ, მაშინ (სრულად) აღავლინეთ ლოცვა. ჭეშმარიტად, განსაზღვრულ დროებში ლოცვა სავალდებულოა მორწმუნეთათვის». [ან-ნისა: 103]. უზენაესი ამბობს ალლაჰი იმაზე, თუ ვის გაეცემა ზაქათი:

{ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ }

«მოწყალეებანი- მხოლოდ უპოვართათვის, ღატაკთათვის მათთვის მომუშავეთათვის, მათთვის, რომელთა გულების მოგებაც გასურთ, ტყვეთა გამოსასყიდად, ვალებში ჩაფლულთათვის- აუცილებლობაა, ალლაჰისაგან. ალლაჰი ყოვლისმცოდნე, ბრძენია». [თავზა: 60]. უზენაესმა მარხვასთან დაკავშირებით თქვა:

{ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ }

«რამადანის თვეა, რომელშიც ზემოვლინებული იქნა ყურანი ჭეშმარიტ გზად ხალხისათვის, და ცხად ცნობარად ჭეშმარიტი

გზის და ბათილის განმასხვავებლად. და თქვენგან ვინც იხილოს ეს თვე, იმარხულოს მასში. და ვინც ავად იყოს ან მგზავრობაში, ამდენივე სხვა დღეებში. ალლაჰის ნებაა თქვენთვის შვება და არა ვნება, და რომ შეასრულოთ ეს რაოდენობა და ადიდოთ ალლაჰი იმისათვის, რომ ჭეშმარიტ გზას დაგადგინათ. ეგებ მაღლიერნი იყოს». [ალ-ბაყარა: 185]. უზენაესმა ჰაჯთან დაკავშირებით თქვა:

{ اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهَا اَلْحَجَّ فَلَا رَفْثَ وَلَا فُسُوْقَ وَلَا جِدَالَ فِي اَلْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اَللّٰهُ وَتَزُوْدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ اَلْزَادِ النَّقُوْىَ وَاتَّقُوْا يٰۤاُولٰٓئِیْهِ }
 {اَلْاَلْبَاب}

«ჰაჯობა ცნობილ თვეებშია და ვინც ამ დროს აღასრულებს ჰაჯს, არ ეთანაცხოვროს (ცოლს), არ იბილწოს, არ იჩხუბოს ჰაჯის დროს; და რასაც კარგს გააკეთებთ- იცის ალლაჰმა: მოიმარაგეთ საგზალი, მაგრამ საუკეთესო საგზალი, ღვთისმოშიშობაა. ჰეი გონიერო, გეშინოდეთ ჩემი!» [ალ-ბაყარა: 197]. ამ ყველა დიდი ღვთისმსახურებისკენ მოუწოდებდა ყველა შუამავალი (მშვიდობა მათ).

25. ისლამის შუამავალი არის: მუჰამმად აბდულლაჰის ძე ისმაილ აბრაამის ძის შთამომავალი (აღლაჰის მშვიდობა იყოს მათზე). დაიბადა მექაში 571 წელს, და იქნა წარგზავნილი მექაში, და გადასახლდა მედინაში. ის არ მონაწილეობდა თავის ხალხთან ერთად კერპთაყვანისცემის რიტუალებში, მაგრამ ის მონაწილეობდა მათთან ერთად ყველა ღირსეულ საქმეში. ის იყო უდიდესი ზნეობის მქონე მის წარგზავნამდე, როგორც შუამავალი და ხალხი უწოდებდა მას - სანდოს. აღლაჰმა წარგზავნა ის ხალხთან, როცა კი მიაღწია ორმოც წელს. და დაამტკიცა აღლაჰმა მისი შუამავლობა უდიდესი საოცრებებით. მათგან ყველაზე დიდი არის - წმინდა ყურანი. ის არის შუამავლების უდიდესი სასწაული. ის არის შუამავლების სასწაულებიდან ერთადერთი, რომელიც სრულად შემოინახა დღევანდელ დღემდე. როდესაც აღლაჰმა სრულყო თავისი

რელიგია და შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) სრულად მიიტანა ის ხალხამდე, როგორც ბოლო ღვთიური წერილი. ამის მერე შუამავალი გარდაიცვალა 63 წლის ასაკში და დაკრძალულ იქნა შუამავლის ქალაქში (მედინაში). მუჰამმად შუამავალი (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) იყო მოციქულებისა და შუამავლების ბეჭედი. აღლაჰმა წარგზავნა ის ჭეშმარიტი რელიგიით, რათა გამოიყვანოს ხალხი კერპთაყვანისცემის სიბნელიდან, ურწმუნოებიდან და უმეცრობიდან ერთღმერთიანობის და რწმენის სინათლეზე. და დაამოწმა აღლაჰმა, რომ წარგზავნა ის მომწოდებლად (აღლაჰისკენ) მისი ნებით (აღლაჰის ნებით).

ისლამის შუამავალი მუჰამმად აბდულლაჰის ძე ისმაილ აბრაამის ძის შთამომავალი (აღლაჰის მშვიდობა იყოს მათზე). დაიბადა მეექვსეში 571 წელს, და იქნა წარგზავნილი, და

გადასახლდა მედინაში. ხალხი უწოდებდა მას - სანდოს. ის არ მონაწილეობდა თავის ხალხთან ერთად კერპთაყვანისცემის რიტუალებში, მაგრამ ის მონაწილეობდა მათთან ერთად ყველა ღირსეულ საქმეში. ის იყო უდიდესი ზნეობის მქონე მის წარგზავნამდეც, როგორც დაახასიათა ის ალლაჰმა უმაღლესი ზნეობით, და თქვა მასზე:

{وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ}

«და ჭეშმარიტად, შენ ადგახარ უმაღლეს ზნეობას». [ალ-ყალამ: 4] ალლაჰმა წარგზავნა ის ხალხთან, როცა მიაღწია ორმოც წელს. და დაამტკიცა ალლაჰმა მისი შუამავლობა უდიდესი საოცრებებით. მათგან ყველაზე დიდი არის - წმინდა ყურანი. შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيتُ وَحْيًا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

«არ არის მოციქულთაგან არცერთი მოციქული, რომ მას სასწაული არ მისცემოდა, რითაც ირწმუნებდა ხალხი, და რაც მომეცა მე (ყველაზე დიდი სასწაული) ეს არის ზეგამოცხადება

(ყურანი), რომელიც შთამეგონა ალლაჰისგან, და იმედი მაქვს, რომ აღდგომის დღეს ჩემი მიმდევართა რაოდენობა უფრო მეტი იქნება, ვიდრე რომელიმე მათგანის». საჰიჰ ალ-ბუხარი. წმინდა ყურანი არის ალლაჰის გზავნილი მის შუმავეალზე (ლოცვა და მშვიდობა მას), უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۚ فِيهِ ۚ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ }

«აი, წიგნი: ექვი არ არის მასში და სწორი გზის მაჩვენებელია ღვთისმოშიშთათვის» [ალ-ბაყარა: 2]. უზენაესი ალლაჰი ყურანში ბრძანებს:

{ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا }

«ნუთუ არ გაიაზრებენ ყურანს? ეს რომ არ ყოფილიყო ალლაჰის წიადიდან, მასში უამრავ წინააღმდეგობას წააწყდებოდნენ». [ან-ნისა: 82] ალლაჰმა გამოიწვია ადამიანები და ჯინები, რომ დაეწერათ მისი მსგავსი. თქვა უზენაესმა:

{ قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا }

«უთხარი: თუნდაც გაერთიანდნენ ადამიანები და ჯინები იმისათვის, რომ მოიტანონ მსგავსი ამ ყურანისა, ვერ მოიტანენ მის მსგავსს, თუნდაც ერთიმეორეს დაეხმარონ».

[ალ-ისრა: 88]. ასევე, ალლაჰმა გამოიწვია ისინი, რომ შეექმნათ მისი მსგავსი ათი სურა. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنْ اسْتَفْتَيْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ }

«ან ეგებ იტყვიან: მან გამოიგონა იგიო. უთხარი: მაშ, თვენ მოიტანეთ ამის მსგავსი ათი სურა გამოგონილი და უხმეთ იმას, ვისაც თქვენ ემორჩილებით ალლაჰის მაგივრად, თუკი მართალნი ხართ». [ჰუდ: 13] ასევე ალლაჰმა გამოიწვია ისინი, რომ ერთი სურა მაინც მოეტანათ მისი მსგავსი. უზენაესმა ალლაჰმა თქვა: «თუ დაგაეჭვებთ ის, რაც გარდმოვუვლინეთ ჩვენს მსახურს, მაშინ, ერთი სურა მაინც მოიტანეთ ამის(ყურანის) მსგავსი და უხმეთ თქვენს მოწმეებს (ვისიც თქვენ გწამთ) ალლაჰის გარდა თუკი მართალნი ხართ». [ალ-ბაკარა: 23].

წმინდა ყურანი არის ერთადერთი სასწაული შუამავალთა სასწაულებიდან, რომელიც შემორჩენილია დღემდე, როდესაც უზენაესმა ალლაჰმა სრულყო თავისი შუამავლის (ლოცვა

და მშვიდობა მას) რელიგია, მან კი ეს სრულყოფილად გადასცა ხალხს, შუამავალი (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) გარდაიცვალა სამოცდასამი წლის ასაკში და დაკრძალულია "შუამავლის ქალაქად" წოდებულ ქალაქ მედინაში.

შუამავალი მუჰამმედი (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) არის მოციქულთა და შუამავალთა ბეჟედი. უზენაესი აღლაჰი ბრძანებს:

{ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا }

«არ არის მუჰამმედი არავისი მამა, თქვენი კაცებიდან, არამედ იგია აღლაჰის შუამავალი და შუამავალთა ბეჟედია, ჭეშმარიტად, აღლაჰი ყოვლისმცოდნეა». [ალ-აჰზაბ: 40]. აბუ ჰურაირა (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოსცემს, რომ აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ لَبْنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ هَذَا وَضَعَتْ هَذِهِ اللَّبْنَةُ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّبْنَةُ وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ»

«ჩემი და ჩემზე წინ მყოფი შუამავლების მაგალითი ჰგავს იმ კაცის მაგალითს ვინც ააშენა სახლი, დაასრულა და გაალამაზა ის, გარდა ერთი აგურისა, რომელიც აკლდა კუთხეში; ხალხი როცა მას (სახლს) ინახულებდა გაოცებულები კითხულობდნენ: რატომ აკლია ეს ერთი აგური? თქვა: მე ვარ ის აგური, მე ვარ შუამავალთა ბეჭედი». საჰიკ ალ-ბუხარი. ისა შუამავალი (მშვიდობა მას) ინჯილში (ახალ აღთქმაში) სამახარობლოდ ამბობს შუამავალ მუჰამმედზე (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას): «ქვა, რომელიც დატოვეს მშენებლებმა ის ჭეშმარიტად მოხვდა კუთხის თავში, ნუთუ არასდროს წაგიკითხავთ წიგნებში: იესომ უთხრა მათ: ეს იყო ღმერთისგან, და ის უცნაურია ჩვენს თვალში).[ფსალმუნები 118: 22/23]. და თორას წერილებში რომელიც დღეს არსებობს, მოცემულია ალლაჰის სიტყვები, სადაც მიმართავს მუსას (მშვიდობა მას): «მოვუვლენ მათ შენნაირ წინასწარმეტყველს თავიანთი ძმებიდან, ბაგეზე დაუდებ ჩემს სიტყვებს და იმას ილაპარაკებს რასაც ვუბრძანებ». [კანონი 18: 18].

შუამავალი მუჰამმედი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) წარმოგზავნა ალლაჰმა

ჭეშმარიტი გზით და ჭეშმარიტი სარწმუნოებით, ალლაჰმა დაამოწმა რომ ის არის ჭეშმარიტებაზე, და რომ მან წარმოგზავნა ის მისკენ მომწოდებლად მისი ნებით: უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ ۖ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

«მაგრამ ალლაჰი ადასტურებს იმას, რომ რაც გარდმოავლინა შენზე, გარდმოავლინა თავისი ცოდნით, და ამას ადასტურებენ ანგელოზები. და საკმარისია ალლაჰი მოწმედ!» [ან-ნისა: 166]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

«იგია, რომელმაც წარმოგზავნა თავისი შუამავალი ჭეშმარიტი გზითა და ჭეშმარიტი სარწმუნოებით, რათა აღემაღლებინა იგი ყველა სარწმუნოებაზე, და კმარა მოწმედ ალლაჰი». [ალ- ფათჰ: 28]. ალლაჰმა წარმოგზავნა ის ჭეშმარიტი გზით, რათა გამოეყვანა ხალხი უცოდინრობის ურწმუნოების და კერპთაყვანისმცემლობის სიბზელიდან

ერთდმერთიანობისა და რწმენის სინათლეზე.
უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ}

«უწინამდგრებს მისით ალლაჰი იმას, ვინც
ემებს მის კმაყოფილებას, მშვიდობის გზებზე,
გამოიყვანს მათ სიბნელიდან სინათლეში
თავისი ნებით და უწინამდგრებს პირდაპირ
გზაზე». [ალ-მაიდა: 16]. უზენაესმა ალლაჰმა
ბრძანა:

{الرَّ َّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ }

«ალიფ. ლამ.რა. წიგნი, რომელიც
ზეგარდმოვავლინეთ შენზე, რათა გამოიყვანო
ხალხი წყვდიადიდან სინათლეში, მათი
დმერთის ნებით, ძლევამოსილის,
ყოვლადქებულის გზაზე». [იბრაჰიმ: 1].

26. ისლამის კანონი (შარიათი), რომელიც
მოციქულმა მუჰამმადმა (ალლაჰის ლოცვა
და მშვიდობა მას) მოიტანა, არის ღვთიური
კანონების ბოლო. ეს არის სრულყოფილი
კანონი, რომელიც სიკეთეს მოუტანს

ადამიანებს როგორც მათ რელიგიაში, ასევე
მათი ამქვეყნიური ცხოვრების საქმეებში.
პირველ რიგში, ეს კანონი იცავს რელიგიას,
სიცოცხლეს, ქონებას, გონებას და
შთამომავლობას. ეს კანონი აუქმებს ყველა
წინა კანონმდებლობას, ისე, როგორც ადრე
ყოველი ახალი კანონი აუქმებდა წინა
კანონებს.

ისლამის კანონმდებლობა, რომლითაც
მოვიდა შუამავალი მუჰამმადი (ალლაჰის
ლოცვა და მშვიდობა მას) ღვთიური
წერილებისა და კანონმდებლობების ბეჭედი.
ალლაჰმა ამ წერილით სრულყო თავისი
რელიგია და სრულიად მოიღო მისი წყალობა
ადამიანებზე შუამავალი მუჰამმადის
წარმოგზავნით (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა
მას). უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا}

«დღეს მე სრულვწყავი თქვენი რჯული,
სრულად გიბოძეთ ჩემი წყალობა და თქვენთვის

ისლამის რჯულით ვარ კმაყოფილი». [ალ-მაიდა: 3]

ეს არის სრულყოფილი კანონი, რომელიც სიკეთეს მოუტანს ადამიანებს როგორც მათ რელიგიაში, ასევე მათი ამქვეყნიური ცხოვრების საქმეებში, რადგან მასში თავმოყრილია ყველაფერი, რაც წინა კანონებში იყო, ის ამ კანონებს ავსებს და სრულყოფს. ყოვლისშემძლე ალლაჰმა თქვა:

{ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَيِّنُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا }

«ქვეყნად ეს ყურანი მიუთითებს ყველაზე სწორ გზაზე, და უმახარობლებს მორწმუნეებს, რომლებიც აკეთებენ კეთილ საქმეს რომ მათთვისაა უდიდესი საზღაური».

[ალ-ისრა: 9]. ისლამურმა კანონმა გაათავისუფლა ადამიანები იმ ტვირთისგან, რომელიც წინა თემებზე იყო დადებული. ყოვლისშემძლე ალლაჰმა თქვა:

{ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ }

«რომელნიც მიჰყვებიან შუამავალს, წერაკითხვის უცოდინარ მოციქულს, ვიზედაც ნახავენ დაწერილს თავიანთ თევრათსა და ინჯილში. (რომელიც) გიბრძანებთ თქვენ კეთილ საქმეს და გიკრძალავთ საძულველს, და ნებას გრთავთ კეთილ ნაყოფს და გიკრძალავთ სისაძაგლეს. და ჩამოხსნის იგი მათ ტვირთებს და ხუნდებს, რაც ედოთ. და ისინი რომელთაც ირწმუნეს მისი, მიეშველნენ, დაეხმარნენ, და მიჰყვებოდნენ შუეს, მათთან რომ გარდმოევლინა, ნეტარნი სწორედ ისინი არიან».

[ალ-ა'რაც: 157].

ისლამურმა კანონმა გააუქმა სხვა უწინარესი კანონები. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لَيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۚ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ }

«და გარდმოგივლინეთ შენ წიგნი ჭეშმარიტებით, დასტურად იმ წიგნთა, რაც იყო მანამდე და მის დამცველად '. განსაჯე მათ შორის იმის მიხედვით, რაც გარდმოგივლინა

აღლაჰმა და ნუ აჰყვები მათ სურვილებს, რამეთუ შენ გებომა ჭეშმარიტება. ჩვენ თითოეულ თქვენგანს დავუდგინეთ კანონი და გზა. და რომ ინებოს აღლაჰმა, გაქცევდათ თქვენ ერთიან თემად. მაგრამ გამოგცდით იმიტო, რაც გებომათ. ეცადეთ შეეჯიბროთ ერთმანეთს კეთილი საქმეების კეთებაში. ყველანი აღლაჰთან დაბრუნდებით და იგი განგიცხადებთ იმას, რაზედაც ვერ თანხმდებოდით». [ალ-მაიდა: 48]. წმინდა ყურანი, რომელიც მოიცავს კანონებს მოვიდა დასტურად, რაც მასზე წინ იყო ღვთიურ წიგნებში, ყურანი მოვიდა მათ სამართავად და გააუქმა ისინი.

**27. წმინდა და დიდებული აღლაჰი არ
ღებულობს სხვა რელიგიას გარდა
ისლამისა, რომლითაც მოვიდა მუჰამმად
შუამავალი (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა
მას) და ვინც მიიღებს სხვა რელიგიას**

ისლამის გარდა - არ იქნება მიღებული მისგან.

წმინდა და დიდებული ალლაჰი მუჰამმადის (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) წარმოგზავნის შემდეგ არ ღებულობს სხვა რელიგიას გარდა ისლამისა, რომლითაც მოვიდა მუჰამმადი შუამავალი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) და ვინც მიიღებს სხვა რელიგიას ისლამის გარდა არ იქნება მიღებული მისგან. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ}

«და ვინც ეძიებს ისლამის გარდა სხვა სარწმუნოებას, მისგან არ მიიღება იგი, და საიქიოში იქნება წაგებულითა შორის» [ალი იმრან: 85]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ}

«ქვეშდარიტად, სარწმუნოება ალლაჰის წინაშე ისლამია, და მხოლოდ მას შემდეგ, რაც ცოდნა მიიღეს, ერთმანეთის შურით გაიყვნენ ისინი, რომელთაც წიგნი ებოძათ. და თუ ვინმე არ

ირწმუნებს ალლაჰის აიათებს, უეჭველად, ალლაჰი სწრაფია

ანგრიშწორებისას». [ალი იმრან: 19]. ისლამი არის იბრაჰიმ შუამავლის (მშვიდობა მას) რელიგია. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{وَمَنْ يَرْغُبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ ۚ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا ۚ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ}

«და ვინ შეაქცევს სახეს იბრაჰიმის რჯულს, სულწაწყმედილის გარდა?! ვფიცავ, ჩვენ ავირჩიეთ იგი (იბრაჰიმი) ამქვეყნად და, საიქიოში მართალთა შორის იქნება». [ალ-ბაკარა: 130]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا}

«და ვინ არის სარწმუნოებით იმაზე მშვენიერი, ვინც თავისი სახე დაუმორჩილა ალლაჰს, კეთილია და მიჰყვება ჰანიფი იბრაჰიმის რელიგიას. და ალლაჰმა აირჩია იბრაჰიმი თავის მეგობრად». [ან-ნისა: 125]. ალლაჰმა თავის შუამავალს მუჰამმადს (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უბრძანა, რომ ეთქვა:

{قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ}

«უთხარი: ჭეშმარიტად, მე ჩემმა ღმერთმა სწორ გზაზე დამაკვალიანა, მტკიცე სარწმუნოებაზე, ერთღმერთიანი იბრაჰიმის რჯულზე, და ის არ იყო წარმართთაგანი» [ალ-ან'აბ: 161].

28. ყურანი ის წიგნია, რომელიც გარდმოავლინა ალლაჰმა მის შუამავალ მუჰამმადზე (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) და ის არის სამყაროების ღმერთის სიტყვა. ალლაჰმა გამოიწვია ადამიანები და ჯინები, რომ მოეტანათ ერთი სურას მსგავსი და ეს გამოწვევა არსებობს დღემდე. წმინდა ყურანი პასუხობს იმ ყველა მნიშვნელოვან კითხვებს, რომლებიც მილიონობით ადამიანს აწუხებს. დიდებული ყურანი შემონახულია დღემდე არაბულ ენაზე, როგორც გარდმოველინა პირველად და არ აკლია მას ერთი ასოც კი. ყურანი

დაბეჭდილი და გავრცელებულია თავისი
საწყისი ფორმით და იმსახურებს, რომ
იკითხებოდეს მისი ორიგინალური ვერსია
ან თარგმანი. ასევე, მუჰამმად შუამავლის
სუნნა და მისი ბიოგრაფია (აღლაჰის
ლოცვა და მშვიდობა მას) იმსახურებს, რომ
ისწავლებოდეს. შუამავლის სუნნა და მისი
ცხოვრება შემონახულია და გადმოცემულია
ჯაჰვური გზით სანდო წყაროებიდან და
დაბეჭდილია არაბულ ენაზე ისე, როგორც
ისაუბრა აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის
ლოცვა და მშვიდობა მას). ისლამი არ არის
აღებული მასთან დაკავშირებული პირების
ქმედებებიდან, არამედ, ის აღებულია
ღვთაებრივი გამოცხადებებიდან,
დიდებული ყურანიდან და შუამავლის
სუნნადას.

წმინდა ყურანი არის წიგნი, რომელიც
გადმოავლინა აღლაჰმა არაბულ ენაზე, მის არაბ
შუამავალ მუჰამმადზე (აღლაჰის ლოცვა და

მშვიდობა მას), იგია სამყაროთა ღმერთის
სიტყვები, უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (192) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَى قَلْبِكَ
لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (194) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (195) }

«ქეშმარიტად, ის სამყაროთა ღმერთისგანაა
გარდმოვლენილი».

ჩამოიტანა იგი სანდო სულმა.

შენს გულზე რათა იყო შემგონებელთაგანი.

ცხადი არაბული ენით. [აშ-შუ'არა: 192-195].

უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ وَإِنَّكَ لَنُفَقِي الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ }

«ქეშმარიტად, შენ გადმოგეცემა ყურანი
ბრძენისგან, ყოვლისმცოდნისგან» [ან-ნამლ: 6].

ეს ყურანი არის ჩამოვლენული ალლაჰისგან, და
იგი არის იმის დამამოწმებელი, რაც მოვიდა წინა
ღვთიურ წიგნებში. უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ
الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ }

«და შეუძლებელია ეს ყურანი შეთხზული
ყოფილიყო, ალლაჰის გარდა, არამედ დასტურია
იმისა, რაც მანამდე ზეგარდმოვლენილ
სამყაროთა ღმერთისგან, და ამ წიგნის

განმარტებად, რომელშიც ექვი არ არის». [იუნუს: 37]. დიადი ყურანი დეტალურად განმარტავს უმეტესობა იმ საკითხებისა, რომლებშიც იუდეველებსა და ქრისტიანებს შორის აზრთა სხვადასხვაობა იყო. ყოვლისშემძლე ალლაჰმა თქვა:

{إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ}

«ჭეშმარიტად ეს ყურანი მოუთხრობს ისრაელის მოდგმის იმ ამბების ბევრ ნაწილს რაშიც ისინი ვერ თანხმდებოდნენ» [ან-ნამლ: 74]. წმინდა ყურანი აერთიანებს არგუმენტებს და მტკიცებულებებს, რომელიც საკმარისია ყველა ადამიანისთვის შეიმეცნოს უზენაეს ალლაჰთან, მის რელიგიასთან და მის სასჯელთან დაკავშირებული ჭეშმარიტებები. უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ}

«და ვფიცავ, ჩვენ დავადგინეთ ხალხისთვის ამ ყურანში ყოველგვარი იგავი, ეგების შეიგონონ!» [ზ-ზუმარ: 27]. უზენაესმა თქვა:

{وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِّلْمُسْلِمِينَ}

«და გარდმოგივლინეთ შენ წიგნი განმარტებად ყოველივესი, ხელმძღვანელობად, წყალობად და სამახარობლოდ მუსლიმთათვის». [ან-ნაჰლ: 89].

ძვირფასი ყურანი პასუხს სცემს მრავალ მნიშვნელოვან კითხვას რომელიც მილიონობით ადამიანის გაოცებას იწვევს; ძვირფასი ყურანი განმარტავს როგორ გააჩინა ალლაჰმა ცეზი და მიწა. უზენაესმა თქვა:

{أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ }

«განა ვერ დაინახეს იმათ, რომელთაც არ ირწმუნეს, რომ ცანი და დედამიწა იყვნენ შეერთებულნი. ჩვენ კი გავყავით ისინი და შევქმენით წყლისაგან ყოველი სულიერი. განა მაინც არ სწამთ?!» [ალ-ანბია: 30]. და როგორ გააჩინა ალლაჰმა ადამიანი. უზენაესმა თქვა:

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبُعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۖ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِنَبْلُوَكُمْ أَشَدُّكُمْ ۖ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۖ وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ }

«ჰეი, ხალხო! თუ ეჭვი გეპარებათ აღდგომის
თაობაზე, ჭეშმარიტად, ჩვენ გაგაჩინეთ თქვენ
მიწისაგან, მერე წვეთისგან, მერე სისხლის
კოლტისგან, ხორცის ნაჭრის
ჩამოუყალიბებელისა თუ
ჩამოყალიბებულისაგან. რათა განვმარტოთ
თქვენთვის(ჭეშმარიტება): ჩვენ ვათავსებთ
საშვილოსნოში იმას, რასაც ვინებებთ,
განსაზღვრულ ვადამდე. მერე გამოგვყავხართ
იქიდან ჩვილებად, მერე აღწევთ

სრულწლოვანებას. ზოგი თქვენგანი
გარდაიცვლება, ზოგი კი ღრმა სიბერეს აღწევს
და ავიწყდება ყველაფერი ის, რაც იცოდა. შენ
ხედავ უსიცოცხლო მიწას. მაგრამ საკმარისია
ჩვენ მასზე ზეგარდმოვავლინოთ წყალი, რომ
ამოძრავდეს, გაფუჭდეს და აღმოაცენოს
ყოველგვარი მშვენიერი მცენარე!» [ალ-ჰაჯ: 5].
სად იქნება მისაქციელი და რა იქნება კეთილი
და ბოროტი ადამიანის სასჯელი
გარდაცვალების შემდეგ. ამ საკითხთან
დაკავშირებით ნახსენები იყო ზედა პარაგრაფში

ნომერი (20). ეს სამყარო უეცრად შეიქმნა თუ შეიქმნა მნიშვნელოვანი მიზნისთვის? და თქვა უზენაესმა ალლაჰმა:

{ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ }

«განა ვერ უყურებენ ცათა და ქვეყნის სამეფოებს და იმ ყველაფერს, რაც შექმნა ალლაჰმა და რომ შეიძლება მოახლობებულია მათი ვადა, და რომელ ნათქვამს ირწმუნებენ ამის შემდგომ?» [ალ-ა'რაფ: 185]. უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{ أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ لَا تَرْجَعُونَ }

«ნუთუ გეგონათ, რომ ჩვენ ტყუილუბრალოდ შეგქმენით და ჩემს წინაშე დაბრუნებულნი არ იქნებით?» [ალ-მუ'მინუნ: 115].

წმინდა ყურანი იქნა შემონახული და დაცული დღემდე იმ ენაზე, რომელზეც ჩამოვიდა. უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ }

«ჭეშმარიტად ჩვენ ის გარდმოვავლინეთ შეხსენებად და ჭეშმარიტად ჩვენ ვართ მისი

დამცველნი». [ალ-ჰიჯრ: 9]. არ მოკლებია მას არც ერთი ასობგერა ან სტრიქონი, არ არსებობს მასში არავითარი შეუსაბამობა, ნაკლი ან ცვლილება. უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا}

«ნუთუ არ გაიაზრებენ ყურანს? ეს რომ არ ყოფილიყო ალლაჰის წიალიდან, მასში უამრავ წინააღმდეგობას წააწყდებოდნენ». [ან-ნისა: 82].

ყურანი დაბეჭდილი და გავრცელებულია თავისი საწყისი ფორმით და იმსახურებს, რომ იკითხებოდეს მისი ორიგინალური ვერსია ან თარგმანი. ასევე, მუჰამმად შუამავლის სუნნა და მისი ბიოგრაფია (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) იმსახურებს, რომ ისწავლებოდეს. შუამავლის სუნნა და მისი ცხოვრება შემონახულია და გადატანილია ჯაჰვური გზით სანდო წყაროებიდან და დაბეჭდილია არაბულ ენაზე ისე, როგორც ისაუბრა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას). მისი სუნნეთი თარგმნილია მსოფლიოს ბევრ ენაზე. წმინდა ყურანი და შუამავლის

სუნნეთი ისლამისა და მისი კანონების ძირითად წყაროს წარმოადგენს.

ისლამი არ არის აღებული მასთან დაკავშირებული პირების ქმედებებიდან, არამედ, ის აღებულია ღვთაებრივი გამოცხადებებიდან, დიდებული ყურანიდან და შუამავლის სუნნადან. უზენაესმა ალლაჰმა ყურანთან დაკავშირებით თქვა:

{ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالَّذِ كُر لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّه لَكُتُبٌ عَزِيزٌ - لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفَةٍ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ }

«ქეშმარიტად, ვინც არ ირწმუნეს შეხსენება, როცა ებოძათ . ის კი

ქეშმარიტად, ძლევამოსილი წიგნია. სიცრუე ვერ გაეკარება მას ვერც წინიდან და ვერც უკნიდან. ზეგარდმოვლენილია ბრძენისგან, ყოვლადქებულიდან». [ფუსსილათ: 41-42]. უზენაესი ალლაჰი შუამავლის სუნნასთან დაკავშირებით ამბობს, რომ ის არის ალლაჰის ზეგამოცხადება:

{ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رِسُولًا فَخَذُّوْهُ وَمَا نَهَيْكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ }

«და რაც მოგცათ შუამავალმა, აიღეთ, ხოლო რაც აგიკრძალათ, თავი შეიკავეთ! და

გეშინოდეთ ალლაჰისა. ჭეშმარიტად, ალლაჰი სასტიკსასჯელიანია». [ალ-ჰაშრ: 7].

29. ისლამი ბრძანებს კეთილად მოქცევას მშობლების მიმართ, თუნდაც არამუსლიმები იყვნენ ისინი, და ამასობაში უანდერძებს შვილებზე მზრუნველობას.

ისლამი ბრძანებს კეთილად მოქცევას
მშობლების მიმართ, უზენაესმა ალლაჰმა
ბრძანა:

{وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَنْتُلِغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ
أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا }

«და დაგიდგინა შენმა ღმერთმა, რომ არ
ეთაყვანოთ არავის მის გარდა, და კეთილად
მოექცეთ მშობლებს. თუკი ორივე ან ერთ-ერთი
მიაღწევს სიბერეს, არ უთხრა მათ: უფფ! - არ
უყვირო მათ და უთხარი კეთილი სიტყვა». [ალ-
ისრა: 23] უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ
لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ }

«და ვუანდერძეთ ადამიანს მისი მშობლები.
გაჭირვებას გაჭირვებაზე ითმენდა და ისე ატარა
დედამისმა, და მისი ძუძუდან მოწყვეტა ორ

წლამდე გრძელდება. მე შემწირე მადლობა და შენს მშობლებს, რამეთუ ჩემთანაა დაბრუნება».

[ლუყმან: 14]. უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۚ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۚ وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۚ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ }

«და ვუანდერძეთ ადამიანს სიკეთე მშობლებისადმი. ატარა იგი დედამისმა ტანჯვით, ხოლო ფეხმძიმობა და ძუძუდან მოშორება ოცდაათ თვეს გრძელდება. ხოლო როცა მიაღწევს სრულწლოვანებას და ორმოცი წლისა გახდება, იტყვის: ღმერთო ჩემო! შთამაგონე, რომ ვიყო მადლიერი იმისათვის, რაც მიბოძე მე და ჩემს მშობლებს, და რომ ვაკეთო კეთილი საქმე, რომელსაც მოიწონებ. და მომმადლე სიკეთე ჩემს შთამომავლობაში. შენ გთხოვ შენდობას და მე ერთ-ერთი მუსლიმთაგანი ვარ!» [ალ-აჰყაფ: 15].

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أَبُوكَ»

აბუ ჰურაირამ (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) თქვა: ერთი კაცი მოვიდა ალლაჰის შუამავალთან (ალლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) და ჰკითხა: ო ალლაჰის შუამავალო, ადამიანთაგან ვინ იმსახურებს ყველაზე მეტად ჩემს პატივისცემას? უთხრა: «დედაშენი» ჰკითხა: შემდეგ ვინ? უთხრა: «შემდეგ დედაშენი» ჰკითხა: შემდეგ ვინ? უთხრა: «შემდეგ დედაშენი» ჰკითხა: შემდეგ ვინ? უთხრა: «შემდეგ მამაშენი» საჰიჰ მუსლიმი.

მშობლებზე კეთილად მოპყრობა არის სავალდებულო, სულ ერთია ისინი მუსლიმები არიან თუ არა.

فَعَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: (قَدِمْتُ أُمِّي وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ وَمُذَنَّبَةٌ إِذْ عَاهَدُوا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ ابْنِهَا فَاسْتَفْتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: إِنَّ أُمِّي قَدِمَتْ وَهِيَ رَاغِبَةٌ، أَفَأَصِلُهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ صِلِي أُمَّكَ»

აბუ ბაქრის ქალიშვილი ასმა გადმოსცემს: „ჩემი დედა, რომელიც კერპთაყვანისმცემელია, მოვიდა მაშინ, როცა ყურაიმიტებსა და მოციქულს ﷺ შორის მშვიდობის ხელშეკრულება მოქმედებდა. იგი ჩამოვიდა თავისი შვილით. მე ვკითხე მოციქულს ﷺ: 'ჩემი დედა ჩამოვიდა და სურს რაღაც, უნდა შევინარჩუნო მასთან კავშირი?' მან მიპასუხა: 'დიახ, შევინარჩუნე კავშირი შენს დედასთან.'“

საპიკ ალ-ბუხარი. მაგრამ თუ მშობლები ცდილობენ და სურთ, რომ მათმა შვილმა უარყოს ისლამი და გახდეს ურწმუნო, ისლამი უბრძანებს მას (შვილს) - ამ შემთხვევაში - რომ არ დაემორჩილოს მათ, არამედ უნდა დარჩეს მორწმუნე ალლაჰისა, მათ კარგად უნდა მოექცეს და დაეხმაროს სიკეთით. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ وَإِنْ جُهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ ۖ وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ }

«და თუ ისინი გაიძულებენ, რომ თანაზიარი გამიხადო ის, რისი ცოდნაც შენ არ გაქვს, არ დაემორჩილო და სიკეთე გამოიჩინე მათ მიმართ წუთისოფელში, და გაჰყევი იმათ გზას, ვინც ჩემსკენ მოისწრაფის. მერე კი ჩემთანაა თქვენი დაბრუნება, და მე გაცნობებთ იმას, რასაც აკეთებდით». [ლუყმან: 15].

ისლამი არ უკრძალავს მუსლიმს კეთილად მოექცეს ურწმუნო ნათესავებს ან თუნდაც არანათესავებს, თუ ისინი მას არ ებრძვიან, უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ }

«აღლაჰი არ გიკრძალავთ, რომ მათ, ვინც არ შეგბრძოლებიან რწმენისათვის და ვისაც არ გაუძევებიხართ თქვენი სახლებიდან, რომ სიკეთე უქმნათ და სამართლიანად მოექცეთ. ჭეშმარიტად, აღლაჰს უყვარს სამართლიანები».
[ალ-მუმთაჰინა: 8].

ისლამი ბრძანებს შვილებზე კარგად მოქცევას და ყველაზე მთავარი, რაც მშობლებმა უნდა ასწავლოს შვილებს - ეს არის მათზე არსებული ღმერთის უფლებები. როგორც უთხრა შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თავის ბიძაშვილს აბდულლაჰ იბნ აბბას (აღლაჰი იყოს მათით კმაყოფილი):

«يَا غُلَامُ أَوْ يَا غُلَيْمٌ أَلَا أَعَلَّمُكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهِنَّ؟ قُلْتُ: بَلَى. فَقَالَ: "اَحْفَظْ اللَّهُ يَحْفَظْكَ اَحْفَظْ اللَّهَ تَجِدْهُ اَمَامَكَ تَعْرِفْ اِلَيْهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَةِ وَإِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعْنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ»

«ჰეი ახალგაზრდავ, ან ჰეი ყმაწვილო, არ გინდა გასწავლო სიტყვები, რომლებითაც აღლაჰი სარგებელს მოგიტანს? ვუთხარი: რათქმაუნდა. მან თქვა: «გახსოვდეს აღლაჰი და ის დაგიცვას შენ, გახსოვდეს აღლაჰი და შენს წინ იპოვი მას, გახსოვდეს აღლაჰი ბედნიერების დროს, რათა მან გაგიხსენოს სირთულის დროს, თუ რაიმეს

ითხოვ სთხოვე ალლაჰს, თუ დახმარებას ითხოვ, სთხოვე ალლაჰს დახმარება». გადმოსცა აჰმადმა 4/287.

ალლაჰი უბრძანებს მშობლებს, რომ ასწავლონ მათ შვილებს ის, რაც მათ სარგებელს მოუტანს რელიგიაში და ამქვეყნიურ საქმეებში. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْأَجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ}

«ჰეი თქვენ, რომელთაც ირწმუნეთ! დაიცავით თქვენი სულნი და თქვენი ოჯახი ცეცხლისაგან, რომლის საწვავია ადამიანები და ქვები, ზემოდან ანგელოზნი ძლიერნი და შეუბრალებელნი. არ ეურჩებიან ალლაჰს იმაში, რასაც იგი უბრძანებს, და ადასრულებენ, რაც ებრძანათ!» [ათ-თაჰრიიმ: 6] ალი (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) უზენაესის ზიტყვებზე ამბობს:

{قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا}

«დაიცავით თქვენი სულნი და თქვენი ოჯახი ცეცხლისგან» ამბობს: "აღზარდეთ და ასწავლეთ მათ" შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და

მშვიდობა მას) უბრძანა მშობელს, რომ ასწავლოს შვილს ლოცვა, რათა ბავშვი გაიზარდოს ისე, რომ ლოცვას ასრულებდეს ადრეული ასაკიდან. მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

(مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ)

«უბრძანეთ თქვენს შვილებს, რომ ილოცონ, როცა ისინი შვიდი წლის გახდებიან». გადმოსცემს აბუ დაუდი. შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

«თქვენგან თითოეული მწყემსია და თითოეული პასუხს აგებს თავის სამწყემსოზე. მმართველი მწყემსია თავისი ქვეშევრდომებისთვის და პასუხს აგებს მათზე, კაცი მწყემსია თავისი ოჯახის წევრებისთვის და პასუხს აგებს მათზე, ქალი მწყემსია თავისი ქმრის სახლისა და მისი შვილებისთვის და პასუხს აგებს მათზე, მონა მწყემსია თავისი ბატონის ქონებისთვის და პასუხს აგებს მასზე... ამრიგად, თქვენგან თითოეული მწყემსია და

თითოეული პასუხს აგებს თავის სამწყემსოზე». საპიკი იბნ ჰიბზან 4490.

ისლამმა უბრძანა მამას, რომ შეინახოს და გამოკვებოს შვილები და ოჯახის წევრები, ამასთან დაკავშირებით იყო ნახსენები პარაგრაფში (18). შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) განმარტა შვილების გამოკვების მაღლიანობა და თქვა:

«أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ: دِينَارٌ يُنْفِقُهُ عَلَى عِيَالِهِ وَدِينَارٌ يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ عَلَى دَائَتِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدِينَارٌ يُنْفِقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». قَالَ أَبُو قَلَابَةَ: " وَبَدَأَ بِالْعِيَالِ ثُمَّ قَالَ أَبُو قَلَابَةَ: وَأَيُّ رَجُلٍ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنْ رَجُلٍ يُنْفِقُ عَلَى عِيَالٍ صِغَارٍ يُعْفَهُمْ أَوْ يُنْفَعُهُمُ اللَّهُ بِهِ وَيُعْنِيهِمْ"

«საუკეთესო დინარი, რომელსაც მამაკაცი ხარჯავს, არის დინარი, დახარჯული საკუთარი ოჯახის საჭიროებებზე, დინარი, დახარჯული მის საცხენოსნო ცხოველზე ალლაჰის გზაზე და დინარი, დახარჯული მის თანამგზავრებზე ალლაჰის გზაზე». აბუ ყილაბამ თქვა: "მან დაიწყო იმათგან, ვინც მამაკაცის მზრუნველობის ქვეშ იმყოფება". შემდეგ აბუ ყილაბამ დაამატა: "ვინ მიიღებს უფრო დიდ საზღაურს, ვიდრე ის, ვინც იხარჯება პატარებზე, რომელნიც თავისით ვერ უზრუნველყოფენ თავს, ასე რომ, ალლაჰი იცავს მათ აკრძალული

საჭიროებებისგან [ან მოაქვს მათთვის სიკეთე მისი მეშვეობით]" საჰიკ მუსლიმ 994.

30. ისლამი ბრძანებს სამართლიანობას სიტყვით და ქმედებით, თუნდაც მტრების მიმართ.

უზენაესი ალლაჰის თვისებებიდანაა სამართლიანობა და თანასწორობა თავის ქმედებებში და განჩინებაში მის მსახურთა შორის, ის არის სწორი გზა რაც მან ბრძანა, აკრძალა, გააჩინა და დაადგინა. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

«ამოწმებს ალლაჰი, რომ არ არსებობს ღვთაება, მის გარდა; და ანგელოზებმაც და მცოდნეებმაც სამართლიანად დაამოწმეს; არ არის ღვთაება, მის გარდა, ძლევამოსილისა, ბრძენისა». [ალი იმრან: 18]. ალლაჰი ბრძანებს სამართლიანობას. უზენაესი ამბობს:

{قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ}

«უთხარი: ჩემმა ღმერთმა ბრძანა სამართალი» [ალ-ა'რაფ: 29]. ყველა შუამავალი

და მოციქული (ლოცვა და მშვიდობა მათ) მოუწოდებდა სამართლიანობისკენ. უზენაესი ამბობს:

{لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ }

«ჩვენ უკვე წარმოგზავნეთ შუამავლები ჩვენი ცხადი მტკიცებებითა და ზეგარდმოვავლინეთ მათთან ერთად წიგნი და სასწორი, რათა განსაჯოს ხალხმა სიმართლით». [ალ-ჰადიდი: 25]. სასწორი - ეს არის სამართალი სიტყვებსა და ქმედებებში.

ისლამი ბრძანებს სამართლიანობას სიტყვით და ქმედებით, თუნდაც მტრების მიმართ. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ نَعَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا }

«ჰეი თქვენ, რომელთაც ირწმუნეთ! იყავით ალლაჰის წინაშე მოწმენი, სამართლის აღმდგენი, და ეს რომც იყოს თქვენს წინააღმდეგ, ან თქვენი მშობლებისა და ნათესავების, მდიდარი იქნება ის თუ ღარიბი, რადგანაც ალლაჰი უფრო ახლოსაა ორივესთან. და ნუ

აპყვებით გულისნადებს, რომ არ გადაუხვიოთ გზას, და თუ განუდგებით ან ზურგს შეაქცევთ, ჭეშმარიტად, ალლაჰმა იცის, რასაც აკეთებთ!» [ან-ნისა: 135]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا ۚ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ}

«ხოლო როცა იპრამიდან გამოხვალთ, ინადირეთ, და ცოდვას ნუ ჩაგადენინებთ იმ ხალხისადმი სიძულვილი, მესჯიდი ჰარამს რომ არ გაკარებდათ. შეეწიეთ ერთმანეთს ქველმოქმედებასა და ღვთისმოშიშებაში, და ნუ შეეწევით ერთმანეთს ცოდვასა და

მტრობაში. და გეშინოდეთ ალლაჰისა, ჭეშმარიტად, ალლაჰი სასტიკსაზღაურიანია!» [ალ-მაიდა: 2]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۚ اْعَدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ}

«ჰეი თქვენ, რომელთაც ირწმუნეთ! იყავით ალლაჰის წინაშე მოწმენი, სამართლის აღმდგენი! და არ გაიძულოთ ზოგიერთ ადამიანთა მიმართ სიძულვილმა, რომ

სამართლიანად არ იქცეოდეთ. იყავით სამართლიანნი, ის უფრო ახლოა ღვთისმოშიშებასთან» [ალ-მაიდა: 8]. არსებობს დღევანდელ თანამედროვე კანონმდებლობებში ან ხალხის მიერ შეთხზულ რელიგიებში ამის მსგავსი რაიმე? რომ უნდა დაამოწმო ჭეშმარიტებაზე და თქვა სწორი სიტყვა თუნდაც საკუთარი თავის, მშობლების და ახლობლების წინაშე, და იყო სამართლიანი მტერთან თუ მოყვარესთან?

შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ბრძანა სამართლიანობა შვილებს შორის.

فَعَنْ عَامِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: أَعْطَانِي أَبِي عَطِيَّةً فَقَالَتْ عُمَرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي أُعْطِيتُ ابْنِي مِنْ عُمَرَةَ بِنْتِ رَوَاحَةَ عَطِيَّةً فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَشْهَدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «أُعْطِيتَ سَائِرَ وَلَدِكَ مِثْلَ هَذَا؟» قَالَ: لَا قَالَ: «فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ» قَالَ: فَرَجَعَ فَرَدَّ عَطِيَّتَهُ

'ამირი გადმოსცემს: "გავიგონე ან-ნუ'მან იბნ ბაშირ (ალლაჰი იყოს მათით კმაყოფილი) მინბარიდან ამბობდა: მამაჩემმა მაჩუქა საჩუქარი და [დედაჩემი] ა'მრა ბინთ რავაჰამ თქვა: მე არ ვიქნები კმაყოფილი, სანამ ამაზე ალლაჰის შუამავალს (ალლაჰის ლოცვა და

მშვიდობა მას) არ დაამოწმებინებ. და მივიდა (ბაშირი) შუამავალთან (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) და უთხრა: მე ჩემ ბიჭს რომელიც მყავს ა'მრა ბინთ რავაჰასგან მივეცი საჩუქარი, მან კი (ა,მრა) მომთხოვა რომ მოვსულიყავი შენთან და დამემოწმებინე, ო ალლაჰის შუამავალო. მან ჰკითხა: «შენს ყველა შვილს მიეცი მსგავსად?» უთხრა: არა, თქვა: მაშ, ალლაჰის გეშინოდეთ და სამართლიანები იყავით შვილებს შორის». თქვა: მე დავბრუნდი და უკან გამოვართვი ჩემი საჩუქარი». საჰიჰ ალ-ბუხარი (2587).

ეს იმიტომ, რომ ადამიანთა და ქვეყნების მდგომარეობა არ გამოსწორდება გარდა სამართლიანობით, ადამიანები თავს უსაფრთხოდ ვერ იგრძნობენ და არ იქნება დაცული მათი რელიგია, სიცოცხლე, შთამომავლობა, სინდისი, ქონება და სამშობლო გარდა სამართლიანობით. ამის გამო შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) როცა დიანახა, რომ მექქელი ურწმუნოები ავიწროვებდნენ მუსლიმებს მექქაში, უბრძანა მათ შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა

მას), რომ გადასახლებულიყვნენ ეთიოპიაში; ეს ყველაფერი კი ასხნა შემდეგი მიზეზით და თქვა, რომ იქ იყო სამართლიანი მეფე, რომელთანაც არავინ იჩაგრებოდა.

31. ისლამი ბრძანებს სიკეთეს ყველა ქმნილების მიმართ და მოუწოდებს ღირსეული თვისებებისა და კარგი ქმედებებისაკენ.

ისლამი ბრძანებს სიკეთეს ყველა ქმნილების მიმართ. უზენაესმა ალლაჰმა თქვა:

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ}

«ქეშმარიტად, ალლაჰი მოგიწოდებთ სამართლიანობას, სიკეთესა და ქველმოქმედებას ახლობელთა მიმართ» [ან-ნაჰლ: 90]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ}

«რომლებიც გასცემენ ფუფუნებაში და სიდუხჭირის ჟამსაც, იოკებენ სიბრაზეს და პატიობენ ხალხს, ალლაჰს უყვარს სიკეთისმქნელნი» [ალი იმრან: 134].

შუამავალმა მუჰამმადმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

« إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَاتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا دَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الدَّبْحَ، وَلْيُجِدْ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، فَلْيُرْخَ دَبِيحَتَهُ »

«ქემმარიტად, ალლაჰმა დაავალა, რომ ყოველ საქმეში მოწყალება გამოიჩინოთ, ამიტომ თუ მოგიწევთ ვინმეს მოკვლა, აირჩიეთ მოწყალე (უმტკივნეულო) მეთოდი. ხოლო თუ ცხოველს დაკლავთ, გამოიჩინეთ მოწყალება დაკვლის დროსაც. თითოეულმა თქვენგანმა კარგად უნდა გალესოს თავისი დანა, რათა ცხოველს ტანჯვა არ მოეწიოს» საჰიჰ მუსლიმ 1955.

ისლამი მოუწოდებს ღირსეული თვისებებისა და კარგი ქმედებებისკენ. უზენაესი ალლაჰი შუამავალ მუჰამმადს (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) წინა წერილებში შემდეგნაირად ახასიათებს:

{الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُونًا عِنْدَهُمْ فِي الْتَوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ}

«რომელნიც მიჰყვებიან შუამავალს, წერა-კითხვის უცოდინარ მოციქულს, ვისზედაც ნახავენ დაწერილს თავიანთ თევრათსა და

ინჯილში. (რომელიც) გიბრძანებთ თქვენ კეთილ საქმეს და გიკრძალავთ საძულველს, და ნებას გრთავთ კეთილ ნაყოფს და გიკრძალავთ სისაძაგლეს. და ჩამოხსნის იგი მათ ტვირთებს და ბორკილებს, რაც ედოთ. და ისინი რომელთაც ირწმუნეს მისი, მიეშველნენ, დაეხმარნენ, და მიჰყვებოდნენ შუეს, მათთან რომ გარდმოვევლინა, ნეტარნი სწორედ ისინი არიან». [ალ-ა'რაფ: 157]. თქვა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

«يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ وَيُعْطِي عَلَى الرِّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنفِ وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ»

«ო აიშა, ალლაჰი ღმობიერია და უყვარს ღმობიერება, ღმობიერებისთვის ის მისცემს ისეთ მადლს, რასაც არ მისცემს სიუხემისთვის, და ასევე რასაც არ მისცემს სხვა რამისთვის». საჰიჰ მუსლიმ 2593. თქვა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

«إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ: عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ وَوَادَ الْبَنَاتِ وَمَنْعَ وَهَاتٍ وَكَرَهُ لَكُمْ قَيْلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ»

«ჰემმარიტად, ალლაჰმა თქვენ აგიკრძალათ: დედებისადმი უპატივცემულო მოპყრობა, ცოცხლად გოგონების დამარხვა, უსამართლოდ

რაიმეს დაკავება და მოთხოვნა, და არ სურს, რომ
ჭორობდეთ, ზედმეტად ბევრ კითხვას სვამდეთ
და უაზროდ ფლანგავდეთ ქონებას». საჰიკ ალ-
ბუხარი (2408). თქვა ალლაჰის შუამავალმა
(ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

«لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَذَلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا
فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»

«ვერ შეხვალთ სამოთხეში მანამ, სანამ არ
ირწმუნებთ, და ვერ ირწმუნებთ მანამ, სანამ
ერთმანეთს არ შეიყვარებთ. გინდათ გასწავლოთ
ისეთი რამ, თუ მას გააკეთებთ ერთმანეთს
შეიყვარებთ? გაავრცელეთ სალამი თქვენ
შორის». საჰიკ მუსლიმ 54.

**32. ისლამი ქადაგებს ზნეობრივ ღირსებებს,
როგორიცაა სიმართლე, მონდობილის
გამართლება, თავშეკავება, მორიდებულობა,
სიმამაცე, გაჭირვებულთა მხარდაჭერა,
უბედურებაში ჩავარდნილთა დახმარება,
მშვიდობა გამოკვება, კეთილმეზობლობა,**

ნათესაური კავშირების შენარჩუნება და ცხოველებისადმი გულმოწყალება.

ისლამი ქადაგებს ზნეობრივ ღირსებებს, შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

(إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ)

«ჭემმარიტად, მე მოვევლინე იმისთვის, რომ ზნეობრივი ღირსებები სრულყოფილებამდე მიმეყვანა». საჰიჰ ალ-ადაბ ალ-მუფრად 207. ასევე, თქვა აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

(رَّ نَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ ، وَأَقْرَبِكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا ، وَإِنْ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَثَارُونَ ، وَالْمُتَشَدَّقُونَ ، وَالْمُتَفِيهِقُونَ ، قَالُوا : قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَثَارُونَ وَ الْمُتَشَدَّقُونَ ، فَمَا الْمُتَفِيهِقُونَ ؟ قَالَ : الْمُتَكَبِّرُونَ)

«ჭემმარიტად, ჩემთვის ყველაზე საყვარელები და სასამართლოს დღეს ჩემთან ყველაზე ახლოს მჯდომნი იქნებიან თქვენგან ყველაზე კეთილი ზნეობის მქონენი. ხოლო ჩემთვის ყველაზე საძულველნი და ჩემგან ყველაზე შორს მჯდომნი სასამართლოს დღეს იქნებიან ლაყბები, თავიანთ სიტყვებში ქედმაღალნი და დიდგულოვნად მოლაპარაკეები». ხალხმა ჰკითხა: „ჩვენ ვიცით ლაყბები და ქედმაღალნი სიტყვებში, მაგრამ ვინ არიან დიდგულოვნად

მოლაპარაკებები?“ მან უპასუხა: «ეს არიან ამპარტავნები». ას-სილსილა ას-საჰიჰა 791.

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: "لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا" وَكَانَ يَقُولُ: (إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا)

აბდულლაჰ იბნ ამრმა (აღლაჰი იყოს მისით და მისი მამით კმაყოფილი) თქვა: შუამავალი (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უხამსი არ ყოფილა და არც არასდროს წარმოუთქვამს უხამსი სიტყვები, ის ამბობდა: «ჭემმარიტად, თქვენს შორის საუკეთესო ის არის, ვისაც საუკეთესო ზნეობა აქვს». საჰიჰა აღ-ბუხარი (3559). არსებობს სხვა აიათები და ჰადისები, რომლებიც მიუთითებს, რომ ისლამი მოუწოდებს მაღალი ზნეობისა და კეთილი საქმეებისკენ ზოგადად.

ერთ-ერთი რასაც ისლამი მოუწოდებს ეს არის გულწრფელობა: შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

(عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا)

«გამოიჩინეთ სიმართლე, რადგან ჭემმარიტად, სიმართლე კეთილმოქმედებისკენ მიგიყვანთ, ხოლო კეთილმოქმედება სამოთხეში. ადამიანი სიმართლეს ამბობს და ისწრაფვის სიმართლისკენ მანამ, სანამ აღლაჰის წინაშე არ

იქნება ჩაწერილი როგორც სიმართლის მთქმელი» საჰიკ მუსლიმ 2607.

ერთ-ერთი რასაც ისლამი მოუწოდებს ეს არის ამანათზე გაფრთხილება (სანდოობა). უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا}

«ქეშმარიტად, ალლაჰი გიბრძანებთ, რომ მონდობილი უკან დაუბრუნოთ მათ პატრონებს» [ან-ნისა: 58].

ერთ-ერთი რასაც ისლამი მოუწოდებს ეს არის პატიოსნება: შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«ثَلَاثَةٌ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ عَوْنُهُمْ: وَذَكَرُ مِنْهُمْ: وَالنَّاسِ الْكَافِ الَّذِي يَرِيدُ الْعَفَاةَ»

«სამი ადამიანი იმსახურებს ალლაჰის დახმარებას». და მათ შორის მან ახსენა ის, ვინც ქორწინდება პატიოსნების შესანარჩუნებლად. გადმოცემულია თირმიზისგან 1655. მოციქულის (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ერთ-ერთი ვედრება იყო შემდეგი სიტყვები:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتَّقَىٰ وَالْعَفَاةَ وَالْغِنَىٰ»

«ღმერთო ჩემო! შენ გთხოვ სწორ გზას, ღვთისმოშიშობას, პატიოსნებას და სიმდიდრეს». საჰიკ მუსლიმ 2721.

ერთ-ერთი რასაც ისლამი მოუწოდებს ეს არის მორიდებულობა. შუამავალმა (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ»

«მორიდებულობას კარგის გარდა არაფერი მოაქვს». საჰიჰ ალ-ბუხარი 6117. თქვა აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას):

«لِكُلِّ دِينٍ خُلُقٌ وَخُلُقُ الْإِسْلَامِ الْحَيَاءُ»

«ყველა რელიგიას თავისი ზნეობა გააჩნია; ისლამის ზნეობა კი მორიდებულობაა». ჰადმოსცა ალ-ბაიჰაყიმ შუ'აბ ალ-იმანში 6/2619.

ერთ-ერთი რასაც ისლამი მოუწოდებს ეს არის სიმამაცე. ანასი გადმოსცემს (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი):

«كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ وَأَشَجَعَ النَّاسِ وَأَجْوَدَ النَّاسِ وَلَقَدْ فَرَعَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ فَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَقَهُمْ عَلَى قَرَسٍ»

»მოციქული (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) იყო ადამიანთაგან საუკეთესო, ყველაზე მამაცი და ყველაზე გულუხვი. ერთ ღამეს მედინელებს შეეშინდათ [ვიღაცის ხმაზე], და მოციქული (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) მათზე წინ გაუსწრო [და გაემართა ხმისკენ] ფაშატ ცხენზე ამხედრებული». საჰიჰ ალ-

ბუხარი 2820. ალლაჰის შუამავალი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) სიმხდალისგან ალლაჰს მიეკედლებოდა და ამბობდა:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ»

«ღმერთო ჩემო, შენ შეგეფარები სიმხდალისგან»
საჰიჰ ალ-ბუხარი 6374.

ერთ-ერთი რასაც ისლამი მოუწოდებს ეს არის გაცემა და ხელგაშლილობა. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ }

«მათი საქმე, ვინც თავიანთ ქონებას ალლაჰის გზაზე ხარჯავენ, იმ მარცვლის მაგალითს ჰგავს, რომელმაც შვიდი თავთავი გამოისხა - თითო თავთავი ასმარცვლიანი. გაუმრავალკეცებს ალლაჰი იმას, ვისაც მოისურვებს; ალლაჰია უხვმწყალობი, ყოვლისმცოდნეა». [ალ-ბაყარა: 261]. ალლაჰის შუამავლის (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ზნეობა ხელგაშლილობა იყო. იბნ აბბასი გადმოგვცემს (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი):

«كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرَيْلُ وَكَانَ جَبْرَيْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَلْقَاهُ كُلَّ لَيْلَةٍ فِي رَمَضَانَ

حَتَّى يَنْسَلَخَ بِعَرَضٍ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ فَإِذَا لَفِيَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ
السَّلَامُ كَانَ أَجْوَدَ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ»

«მოციქული (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა
მას) ყველაზე გულუხვი ადამიანი იყო. იგი
განსაკუთრებით გულუხვი ხდებოდა რამადანის
თვეში, როცა მას ჯიბრილი (აღლაჰის მშვიდობა
მას) ხვდებოდა, ჯიბრილი ყოველ ღამეს
რამადანში მას ხვდებოდა და ერთად
სწავლობდნენ ყურანს. აღლაჰის შუამავალი
(აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) სიკეთით
უფრო გულუხვი იყო, ვიდრე მოქცეული ქარი».
საჰიპ ალ-ბუხარი 1902.

ისლამი გვიბრძანებს გაჭირვებულთა
მხარდაჭერას, უბედურებაში ჩავარდნილთა
დახმარებას, მშვიერთა გამოკვებას,
კეთილმეზობლობას, ნათესაური კავშირების
შენარჩუნებას და ცხოველებისადმი
გულმოწყალებას.

فَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ
تَعْرِفْ»

აბდულლაჰ იბნ ამრი (აღლაჰი იყოს მათით
კმაყოფილი) გადმოსცემს: ერთმა კაცმა ჰკითხა
მოციქულს (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):
"რომელი ისლამი არის საუკეთესო?"

მან უპასუხა: «მშვიერის დაპურება, და მიესალმო მას, ვისაც იცნობ და მას, ვისაც არ იცნობ». საჰიკ ალ-ბუხარი 12. ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اسْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بِئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثٌ يَأْكُلُ التُّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ بَلَغَ بِي فَنَزَلَ الْبِئْرَ فَمَلَأَ خُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنَّا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ فَقَالَ: «نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتٍ كَبِدٍ رَطْبَةٍ أَجْرٌ»

«ერთხელ, ერთი კაცი გზაზე მიდიოდა და მას ძლიერ მოსწყურდა, გზად ჭა შემოხვდა, ჩავიდა მასში და წყალი დალია. როცა ამოვიდა ჭიდან დაინახა ენაგადმოგდებული ძაღლი, რომელიც ძლიერი წყურვილის გამო მიწას ლოკავდა და თქვა: ამ ძაღლსაც ისე ძლიერ მოსწყურებია, როგორც მე მწყუროდა, ხელმეორედ ჩავიდა ჭაში, ფეხსაცმელი წყლით გაავსო კბილებით დაიკავა, ამოვიდა და ძაღლს წყალი დააღვინა, (ამ საქციელის გამო) ალლაჰმა მადლიერების ნიშნად აპატია მას». იქ მყოფებმა იკითხეს: ო ალლაჰის შუამავალო, ცხოველების გამო ჩვენ ძაღლს მივიღებთ? მან თქვა: «დიახ, ყოველი სულიერის გამო შეიძლება მადლის მიღება» საჰიკ იბნ ჰიბბაან 544. თქვა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

«السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلِ الصَّائِمِ النَّهَارِ»

«ვინც ეხმარება ქვრივ ქალს და უპოვრებს, მსგავსია მუჯაჰიდისა ალლაჰის გზაზე, ან იმის, ვინც ღამეს ლოცვაში და დღეს მარხვაში ატარებს». საჰიჰ ალ-ბუხარი (5353).

ისლამი ხაზგასმით ადასტურებს ნათესავეების უფლებებს და ვალდებულს ხდის ნათესაური კავშირის შენარჩუნებას. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۖ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَغْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝}

«შუამავალი უფრო ახლობელია მორწმუნეთათვის, ვიდრე თავიანთი სულნი, ხოლო მისი(შუამავლის) მეუღლეები, მათი დედები არიან. სისხლით ნათესავეები კი უფრო ახლობელნი არიან ერთმანეთისა, ალლაჰის წიგნის მიხედვით, ვიდრე მორწმუნენი და მუჰაჯირები. ვერ უზამთ სიკეთეს მეგობარს, რომ წიგნში არ იყოს აღნუსხული». [ალ-აჰზაბ: 6]. ისლამი გვაფრთხილებს ნათესაური კავშირების გაწყვეტისგან და ამას ცოდვის ქმნად

უტოლებს დედამიწაზე. ყოვლისშემძლე ალლაჰმა თქვა:

{فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ (22) أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ (23)}

«ან იქნებ გწადიათ, თუკი უკან გაბრუნდებით, დათესოთ უკეთურობა ქვეყანაზე და გაწყვიტოთ ნათესაური კავშირები (22)

ისინი არიან, ვინც დასწყევლა ალლაჰმა, წაართვა მათ სმენა და წაართვა მათ თვალთახედვა». (23) [მუჰამმად: 22/23]. თქვა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას): «ნათესაური კავშირის გამწყვეტი სამოთხეში ვერ შევა» საჰიჰ მუსლიმ 2556. ნათესავები ვისთანაც ურთიერთობა სავალდებულოა: მშობლები, ძმები, დები, ბიძები, მამიდები, ბიძები (დედის მხრიდან) და დედები.

ისლამმა დაადასტურა მეზობლის უფლებები, თუნდაც ურწმუნო იყოს იგი, უზენაესი ბრძანებს:

{وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ
وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا}

«თაყვანი ეცით ალლაჰს და არავინ დაუდგინოთ მას თანაზიარად. და კარგად მოეპყარით მშობლებს, ახლობლებს, ობლებს, ღატაკებს, მეზობლებს, ნათესავებსა და უცხოებს, თანამომძეებს, მოგზაურებს და მათ, რომელნიც თქვენმა მარჯვენამ მოიპოვა. ჭეშმარიტად, ალლაჰს არ უყვარს, ვინც არიან ქედმაღალნი, მედიდურნი». [ან-ნისა: 36]. თქვა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

{مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُوَرِّثُهُ}

«ჯიბრილი არ წყვეტდა ჩემს დარიგებას, რომ მეზობლის მიმართ კარგი დამოკიდებულება მქონოდა (ისე დიდხანს), რომ ვფიქრე, რომ ის მას მემკვიდრეთა შორის შეიყვანდა». საჰიჰ აბუ დაუდ 5152.

33. ისლამმა ნება დართო საუკეთესო საკვებასა და სასმელის მიღებაზე და ბრძანა გულების, სხეულებისა და საცხოვრისების განწმენდა, და ასევე ნება დართო

ქორწინებაზე, როგორც უბრძანა შუამავლებს (აღლაჰის მშვიდობა მათ) და ისინი ბრძანებდნენ მხოლოდ სიკეთეს.

ისლამმა ნება დართო საუკეთესო საკვებისა
და სასმელის მიღებაზე. აღლაჰის შუამავალი
(აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ამბობს:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا الطَّيِّبَ وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ
الْمُرْسَلِينَ قَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} وَقَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ عَلَيْهِ تَعْبُدُونَ} الْآيَةَ قَالَ: ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ
أَغْبَرُ يَمْدُ يَدِيهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ
حَرَامٌ وَغَدْيِي بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابَ لِذَلِكَ!؟»

«ჰეი, ადამიანებო! ნამდვილად, უზენაესი
აღლაჰი კეთილია და არაფერს იღებს, გარდა
კეთილისა. ნამდვილად, აღლაჰმა მორწმუნეებს
იგივე უბრძანა, რაც მოციქულებს. ასე თქვა
უზენაესმა: {ჰეი შუამავლებო! მიირთვით
სუფთა საკვები და აკეთეთ მართალი საქმეები,
ქეზმარიტად მე ვიცი რასაც სჩადიხართ}.
უზენაესმა თქვა: {ჰეი თქვენ, რომელთაც
ირწმუნეთ! მიირთვით იმ სუფთა საკვებიდან,
რომელიც თქვენ გიწყალობეთ და მადლობა
შესწირეთ აღლაჰს, თუ მას სცემთ თაყვანს}.
შემდეგ მან გაიხსენა ერთი ადამიანი, მტვრით
დაფარული და გაჩეხილი თმებით, რომელიც

დიდხანს იყო გზაზე და ხელებს აღაპყრობდა ცისკენ, (ამბობდა): ო ღმერთო! ო ღმერთო! მაგრამ მისი საკვები აკრძალულია (ჰარამი), მისი სასმელიც აკრძალულია, მისი სამოსიც აკრძალულია და იგი აღზრდილია აკრძალულზე. მაშ, როგორ უნდა გაეცეს მას პასუხი?!» საჰიჰ მუსლიმ 1015. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۖ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ
{آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ}

«უთხარი: ვინ აკრძალა ალლაჰის მორთულობა, რომელიც მიუბოძა მან თავის მონებს და კეთილი სარჩო?! უთხარი: ეს მათთვისაა, ვინც ამქვეყნად გულწრფელად ირწმუნა ალდგომის დღე. ამგვარად განვუმარტავთ ჩვენ აიათებს იმ ხალხს, რომელმაც იცის». [ალ-ა'რაფ: 32].

ისლამი გვიბრძანებს გულის, სხეულის და საცხოვრებლის სისუფთავეს. ამიტომაც მან ნება დართო ქორწინებას. როგორც უბრძანა შუამავლებს(ალლაჰის მშვიდობა მათ) და ისინი ბრძანებდნენ მხოლოდ სიკეთეს. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِعِصْيَةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ}

«და ალლაჰმა დაგიდგინათ მეუღლეები თქვენგანვე და გიბოძათ მეუღლეთაგან ძენი და შვილიშვილნი და დაგაპურათ სიკეთენით. ხოლო მათ განა სწამთ ამაოებისა, ალლაჰის მოწყალების მიმართ კი ურწმუნონი არიან?!»
[ან-ნაჰლ: 72]. ასევე უზენაესმა ბრძანა:

{وَتِبَّانِكَ فَطَهَّرْ (4) وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ (5)}

«და გაისუფთავე შენი ტანისამოსი და სიბილწე(შირქი) მოიცილე». (ალ-მუდასსირ: 4-5). თქვა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

{لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ. قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ حَسَنَةً قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ}

«ვერ შევა სამოთხეში ის, ვისაც გულში მარცვლის ოდენა სიამაყე ექნება». ერთმა კაცმა თქვა: ყველა ადამიანს უყვარს, რომ მისი ტანსაცმელი და ფეხსაცმელი იყოს ლამაზი. მან თქვა: «ჭეშმარიტად, ალლაჰი ლამაზია და უყვარს სილამაზე, სიამაყე არის სიმაართლის უარყოფა და ადამიანთა დამცირება». საჰიჰ მუსლიმ 91.

34. ისლამმა აკრძალა: ალლაჰზე თანაზიარის დადგენა, ურწმუნოება, კერპებზე თაყვანისცემა, ალლაჰზე საუბარი ცოდნის გარეშე, შვილების დახოცვა, აკრძალული სიცოცხლის მოსპობა, დედამიწაზე სიბილწის გავრცელება, ჯადოქრობა, ნათელი თუ ფარული გარყვნილობა, მრუშობა, მამათმავლობა, და აკრძალა პროცენტი, ლეშის ჭამა და რაც შეწირულ იქნა კერპებისთვის, ღორის ხორცის ჭამა და სხვა უწმინდური საკვები, და აკრძალა ობლების ქონების ჭამა და მოტყუება წონაში და ასევე, ნათესაური კავშირის გაწყვეტა. ყველა შუამავალი (მშვიდობა მათ) შეთანხმებული იყო ამ აკრძალვებზე.

ისლამმა აკრძალა: ალლაჰზე თანაზიარის დადგენა, ურწმუნოება, კერპებზე თაყვანისცემა, ალლაჰზე საუბარი ცოდნის გარეშე, შვილების მოკვლა. უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ عَلَىٰ شُرُكُؤِ بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا
 أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِهْلِكْنَا نَحْنُ نَرِزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَلَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ وَلَا تَقْرُبُوا
 مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا
 تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ
 وَصَلَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}

«უთხარი: მოდით, წაგიკითხოთ ის, რაც აგიკრძალათ თქვენმა ღმერთმა: არ დაუდგინოთ მას თანაზიარი, კეთილად მოეპყარით მშობლებს და ნუ დახოცავთ თქვენს შვილებს სილატაკის შიშით. ჩვენ დაგაპურებთ თქვენც და მათაც. ნუ გაეკარებით უწმინდურ საქმეებს - გინდ ცხადს, გინდ დაფარულს. და ნუ მოკლავთ სულს, რომელიც აკრძალა ალლაჰმა, თუ არა - სიმართლით. ეს გიანდერმათ თქვენ

მან, რათა ეგების კეთილგანსაჯოთ.

და ნუ მიეკარებით ობლის ქონებას, თუ არა საუკეთესო სახით, ვიდრე სრულწლოვანებას მიაღწევდეს. უერთგულეთ ზომას და წონას - სიმართლით. ჩვენ ყოველ სულს მხოლოდ იმას ვავალებთ, რაც შეუძლია. როცა რაიმეს ამბობთ, სამართლიანი იყავით, თუნდაც თქვენი ახლობელი იყოს, და უერთგულეთ ალლაჰის აღთქმას. ეს არის ის, რაც გიანდერმათ ალლაჰმა,

რათა ეგების დაიმახსოვროთ». [ალ-ან'ამ: 151-152]. უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ }

«უთხარი: ჩემმა ღმერთმა მხოლოდ გარყვნილებები აკრძალა, როგორც აშკარა, ისე დაფარული, და ურჩობა და უსამართლო მძლავრობა, და ის, რომ არ დაუდგინოთ ალლაჰს თანაზიარი, რაზეც მტკიცებულება არ მოუვლენია; და არ თქვათ ალლაჰზე ის, რაც არ იცით». [ალ-ა'რაფ: 33].

ისლამმა აკრძალა უდანაშაულო სულის მოკვლა. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا }

«და ნუ მოკვლავთ სულს, რაც აკრძალა ალლაჰმა, თუ არა- მხოლოდ სამართლიანობის აღსადგენად, და ვინც მოიკლა უსამართლოდ, ჩვენ დავუდგინეთ მის ახლობელს უფლება(შურისგებისა) და ზღვარს ნუ გადავა მკვლელობაში, და ჭეშმარიტად, იგი შეწევნული

იქნება». [ალ-ისრა: 33] უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا }

«რომლებიც არ მოუხმობენ ალლაჰის გარდა სხვა ღვთაებებს, და არ კლავენ სულს, რომელიც აკრძალა ალლაჰმა, თუ არა მხოლოდ სიმართლით. და არ მრუშობენ. ვინც ამას იქმს, სასჯელს გადაეყრება!» [ალ-ფურყან: 68].

ისლამმა აკრძალა დედამიწაზე არეულობის გავრცელება. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا }

«და ნუ გაამრავლებთ უკეთურებას ქვეყანაზე მისი გამართვის შემდგომ». [ალ-ა'რაფ: 56].

وقال الله تعالى مخبراً عن النبي شعيب عليه السلام أن قال لقومه: {يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۚ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ }

უზენაესმა ალლაჰმა გვამცნო შუამავალი შუაიბის (მშვიდობა მას) შესახებ, როცა მან მიმართა თავის ხალხს:

«ო, ხალხო ჩემო, თაყვანი ეცით ალლაჰს, არ გყავთ ღვთაება მის გარდა. ადრე თქვენ მოგეცათ

ცხადი ნიშანი თქვენი ღმერთისაგან. უერთგულეთ ზომა-წონას და ნუ დააკლებთ ხალხს მათ ნივთებს. უკეთურებას ნუ ამრავლებთ ქვეყანაზე მისი გამართვის შემდგომ. ეს უკეთესია თქვენთვის, თუკი ხართ მორწმუნენი». [ალ-ა'რაფ: 85].

ისლამმა აკრძალა ჯადოქრობა: ყოვლადწმინდა უზენაესი ამბობს:

{وَالَّذِي فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَى}

«ისროლე, რაც მარჯვენაში გიჭირავს და გადაყლაპავს იმას, რაც მათ გააკეთეს. ჭეშმარიტად, მათი ნამოქმედარი მხოლოდ ჯადოქრის მზაკვრობაა და არ ექნება წარმატება ჯადოქარს, სადაც წავა!» [ტაჰა: 69]. თქვა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

«اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ وَالسِّحْرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ»

«ერიდეთ შვიდ დამღუპველ ცოდვას». ჰკითხეს: ო ალლაჰის მოციქულო, და რომელია ისინი?» მან თქვა: «ალლაჰზე თანაზიარის დადგენა,

ჯადოქრობა, იმ სულის მოკვლა, რომლის მოკვლაც ალლაჰმა აკრძალა, გარდა იმისა, რაც ეხება სამართლის აღდგენას(შარიათით), მევახშეობა(რიბა), ობლის ქონების მიტაცება, ბრძოლის ველიდან გაქცევა და პატიოსანი, უდანაშაულო მორწმუნე ქალებზე მრუმობის დაბრალება». საჰიკ ალ-ბუხარი (6857).

ისლამმა აკრძალა გარყვნილება ღიაც და დაფარულიც, ასევე მრუმობა და ჰომოსექსუალიზმი. ამასთან დაკავშირებით წინა პარაგრაფში იყო მოცემული აიათები, რომელიც ამაზე მიუთითებდა. ისლამი კრძალავს მევახშეობას, უზენაესი ბრძანებს:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ (278) فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَإِن تُبْتِغُوا فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ {(279)}

«ჰეი თქვენ, რომელთაც ირწმუნეთ! გეშინოდეთ ალლაჰისა და უარი თქვით დარჩენილ პროცენტზე, თუკი ხართ მორწმუნენი! (278)

თუკი ამას არ იქმთ, მაშინ იცოდეთ, რომ გეცხადებათ ომი ალლაჰისგან და შუამავლისგან. და თუ მოინანიებთ, თქვენია

ძირითადი კაპიტალი. არ დაჩაგრავთ და არც დაიჩაგრებით». [279] [ალ-ბაყარა: 278-279]. ალლაჰს არცერთი ცოდვის ჩამდენზე ომი არ გამოუცხადებია ისე, როგორც შეჰპირდა ამას მევახშეს; რადგან პროცენტი (მევახშეობა) ანადგურებს რელიგიას, ქვეყნის ეკონომიკას და ადამიანთა ქონებას.

ისლამმა აკრძალა მკვდარი ცხოველის ხორცის ჭამა, ასევე რაც იქნა შეწირული ხატებზე და კერპებზე, ასევე აკრძალა ღორის ხორცი. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{خُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ۚ ذَٰلِكُمْ فُسْقٌ

«გეკრძალებათ (ჭამოთ) ლეში, სისხლი, ღორის ხორცი და ის, რაც ალლაჰის სახელით არ დაკლულა; აგრეთვე დამხრჩვალნი, დარტყმით მოკლული, სიმაღლიდან ჩამოვარდნილი, რქებზე წამოგებული, გარეული ცხოველის დაგლეჯილი, იმის გამოკლებით, რომელიც თქვენ დაკალით წესისამებრ; და კერპთა სამსხვერპლოზე დაკლული; და იმისა, (ასევე

გეკრძალებათ) რომ ისრებით თქვენი ზედისწერა ეძიოთ; ეს ყველაფერი სიბილწეა». [ალ-მაიდა: 3].

ისლამმა აკრძალა ღვინის დალევა, და სხვა სიბინძურე და სიბილწეები. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (90) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ { (91)

«ჰეი თქვენ, რომელთაც ირწმუნეთ! ალკოჰოლური სასმელი, აზარტული თამაშები, კერპები და ისრებით მკითხაობა შაიტანის საქმეთაგანია და განერიდეთ მას, რათა ეგებ ნეტარ იქმნეთ! (90)

«შაიტანს სურს, ჩამოაგდოს თქვენს შორის მტრობა და შუღლი ალკოჰოლითა და აზარტული თამაშებით, და მოგწყვიტოთ ალლაჰის ხსენებასა და ლოცვას, ნუთუ თავს არ შეიკავებთ?» (91) [ალ-მაიდა: 90-91]. 31 პარაგრაფში ნახსენები იყო ალლაჰის მოთხრობილი ამბები, შუამავლის (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თვისებებთან

დაკავშირებით თორაში, რომ ის უკრძალავდა მათ სიბილწეებს; უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ }

«რომელნიც მიჰყვებიან შუამავალს, წერა-კითხვის უცოდინარ მოციქულს ვისზედაც ნახავენ დაწერილს თავიანთ თევრათსა და ინჯილში. (რომელიც) გიბრძანებთ თქვენ კეთილ საქმეს და გიკრძალავთ საძულველს, და ნებას გრთავთ კეთილ ნაყოფს და გიკრძალავთ სისაძაგლეს. და ჩამოხსნის იგი მათ ტვირთებს და ხუნდებს, რაც ედოთ». [ალ-ა'რაფ: 157].

ისლამმა აკრძალა ობლის ქონების მითვისება, უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَأَنذَرْتُكُمْ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا }

«მიეცი თ ობლებს მათი ქონება და ნუ გაცვლით ცუდს კარგში. და ნუ გალევთ მათ ქონებას თქვენს ქონებასთან ერთად. უეჭველად, ეს იქნება დიდი ცოდვა». [ან-ნისა: 2]. ასევე უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ
سَعِيرًا}

«უეჭველად, რომელნიც ობოლთა ქონებას
ქამენ უსამართლოდ, ცეცხლსა ქამენ თავიანთ
მუცლებში და დაიწვებიან აალებულ
ცეცხლში(სა'ირ)». [ან-ნისა: 10].

ისლამმა აკრძალა ზომა-წონაში მოტყუება.
უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ (1) الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (2) وَإِذَا كَالُواهُمْ أَوْ
وَزَنُواهُمْ يُخْسِرُونَ (3) أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ (4)}

«ვაი იმათ, ვინც წონას აყალბებენ, (1)

რომლებიც ყიდვის დროს ხალხისგან
ზუსტად მოითხოვენ! (2)

და როცა სხვებს მიუზომავენ ან მიუწონიან,
წონაში აკლებენ! (3)

ნუთუ არ ფიქრობენ ისინი, რომ აღდგენილნი
იქნებიან? (4)» [ალ-მუტაფფიინ: 1-4]

ისლამმა აკრძალა ნათესაური კავშირის
გაწყვეტა, რომელიც ნახსენები იყო (31)
პარაგრაფში, ნახსენები იყო ასევე აიათები და
ჰადისები, რომლებიც მიუთითებდა იმაზე, რომ
ყველა მაცნე და შუამავალი (ალლაჰის ლოცვა და

მშვიდობა მათ) ამ ძირითად აკრძალვებზე ერთიანდებოდა.

35. ისლამი კრძალავს ცუდ ზნეობრივ
გამოვლინებებს, როგორიცაა სიცრუე,
მოტყუება, ორგულობა, ღალატი,
თაღლითობა, შური, ინტრიგები, ქურდობა,
მრუშობა და უსამართლობა. ის კრძალავს
ყოველივე იმას, რაც ზნეობრივად
მიუღებელია.

ისლამი მთლიანობაში კრძალავს ცუდ
ზნეობრივ გამოვლინებებს. თქვა უზენაესმა:

{وَلَا تَصْغِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ
فَخُورٍ}

«არ იბრუნო პირი ადამიანებისგან
ქედმაღლობის გამო და არ იარო ქვეყანაზე
მედიდურად. ჭეშმარიტად, ალლაჰს არ უყვარს
ამპარტავანი ამაყები». [ლუყმან: 18]. თქვა
შუამავალმა (ალლაჰის ღოცვა და მშვიდობა
მას):

«إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا وَإِنْ أَبْغَضَكُمْ
إِلَيَّ وَأَبْغَضَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَاوُونَ وَالْمُنْتَفِقُونَ وَالْمُنْفِقِيهُونَ قَالُوا يَا
رَسُولَ اللَّهِ قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَاوُونَ وَالْمُنْتَفِقُونَ فَمَا الْمُنْفِقِيهُونَ قَالَ الْمُنْكِبُونَ»

«ჭემმარიტად, ჩემთვის ყველაზე საყვარლები და სასამართლოს დღეს ჩემთან ყველაზე ახლოს მჯდომნი იქნებიან თქვენგან ყველაზე კეთილი ზნეობის მქონენი. ხოლო ჩემთვის ყველაზე საძულველნი და ჩემგან ყველაზე შორს მჯდომნი სასამართლოს დღეს იქნებიან ლაყბები, თავიანთ სიტყვებში ქედმაღალნი და დიდგულოვნად მოლაპარაკეები». ხალხმა ჰკითხა: „ჩვენ ვიცით ლაყბები და ქედმაღალნი სიტყვებში, მაგრამ ვინ არიან დიდგულოვნად მოლაპარაკეები?“ მან უპასუხა: «ისინი არიან ამპარტავნები». ას-სილსილა ას-საჰიჰა 791.

ისლამმა აკრძალა ტყუილი. უზენაესი ამბობს:

{إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ}

«ჭემმარიტად ალლაჰი არ დაადგენს სწორ გზაზე იმას, ვინც არის ზღვარგადასული და მატყუარა» [ლააფირ: 28]. ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«وَأَيُّكُمْ وَالْكَذِبُ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا»

«შეიკავეთ თავი ტყუილისგან, რადგან ჭემმარიტად, ტყუილი ცოდვებისკენ მიგიყვანთ, ხოლო ცოდვები ჯოჯოხეთის ცეცხლში. ადამიანი დაიწყებს ტყუილს და ისწრაფვის

ტყუილისკენ, სანამ არ იქნება ჩაწერილი ალლაჰის წინაშე როგორც მატყუარა». საჰიპ მუსლიმ 2607. ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ»

«თვალთმაქცის ნიშნები სამია: როცა ლაპარაკობს იტყუება, როცა დაპირდება არ ასრულებს მას, ხოლო როცა მიახლოებ რაიმეს - არღვევს ნდობას». (ან ღალატობს ნდობას) საჰიპ ალ-ბუხარი (6095).

ისლამი კრძალავს თაღლითობას.

وجاء في الحديث أن رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى صُبْرَةٍ طَعَامٍ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلَلًا فَقَالَ: «مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟» قَالَ أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَيْ يَرَاهُ النَّاسُ مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي»

გადმოცემულია ჰადისში, რომ ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) ერთ დღეს ბაზრობაზე ჩაიარია და დახლზე დაყრილი ხორბალი დაინახა, ხორბალში ხელი გაურია და თითებზე სისველე იგრძნო, და თქვა: «რა არის ეს ო, ხორბლის გამყიდველო?» თქვა: ის წვიმამ დაასველა ო, შუამავალო! შუამავალმა თქვა: «რატომ არ დადე ის ზემოდან, რომ დაენახა ხალხს? ჭეშმარიტად, ვინც თაღლითობს მას ჩემთან არ აქვს კავშირი». საჰიპ მუსლიმ 102.

ისლამი კრძალავს ღალატს და მზაკვრობას.
უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ }

«ჰეი თქვენ, რომელთაც ირწმუნეთ, ნუ უღალატებთ ალლაჰსა და მის შუამავალს. და ნუ უღალატებთ თქვენზე მინდობილს, და თქვენ ეს იცით». [ალ-ანფალ: 27]. უზენაესმა ასევე თქვა:

{الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْفُضُونَ الْأَمِيثَ }

«რომელნიც ასრულებენ ალლაჰის აღთქმას და არ არღვევენ პირობას». (არ-რა'დ: 20).
ალლაჰის შუამავალი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) როცა სალაშქროდ გავიდოდნენ თავის ჯარს მიმართავდა:

«اغْزُوا وَلَا تَغْلُوا وَلَا تَغْدِرُوا وَلَا تَمُتُّلُوا وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيَدًا»

«გაემართეთ [ბრძოლაში], მაგრამ არ მიითვისოთ სამხედრო ნადავლი, არ მოიქცეთ ორგულად, არ შეურაცხყოთ მოკლულები და არ მოკლათ ბავშვები». საჰიჰ მუსლიმ 1731.
ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«أَرْبَعٌ مَنْ كُلٍّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ»

«ჭემმარიტი ორპირია ის, ვისაც აქვს ოთხი თვისება, ხოლო ვისაც მათგან რომელიმე თვისება ახასიათებს, მასში იქნება ორპირობის ნიშანი, სანამ ამ თვისებას არ მოიშორებს. ის იტყუება როცა ლაპარაკობს, ღალატობს, როცა ხელშეკრულებას დებს, არღვევს პირობას, როცა ჰპირდება, და უმართლობას სჩადის, როცა ვინმესთან დავობს». საჰიჰ ალ-ბუხარი 34.

ისლამი კრძალავს შურიანობას. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا}

«ან იქნებ შურთ ხალხს იმ მაღლის გამო, რაც ალლაჰს მათთვის მიუცია? ჩვენ ხომ იბრაჰიმის მოდგმას წიგნი, სიბრძნე და დიდი ძალაუფლება ვუბოძეთ». [ან-ნისა: 54]. უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}

«იმ შურის გამო, სულში რომ ჩაუბუდდათ მას მერე, რაც ჭემმარიტება განეცხადა, ბევრნი მოისურვებენ წიგნის მფლობელთაგან, ისევ გაქციონ ურწმუნოებად თქვენი რწმენის

შემდგომ. ხოლო მიუტევეთ თქვენ და გაეცალეთ, ვიდრე ალლაჰი არ მოავლენს მათთვის ბრძანებას. ჭეშმარიტად, ალლაჰი ყოვლისშემძლეა!» [ალ-ბაყარა: 109]. ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«دَبَّ إِلَيْكُمْ دَاءُ الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ: الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ هِيَ الْحَالِفَةُ لَا أَقُولُ تَخْلُقُ الشَّعَرَ وَلَكِنْ تَخْلُقُ الدِّينَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَفَلَا أَنْتَبِهْتُمْ بِمَا يُتَّبَعُ ذَلِكَ لَكُمْ؟ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»

«თქვენში შემოაღწევს წინა თემთა დაავადება: შური და მტრობა. ეს ჰგავს სამართებელს, მაგრამ მე არ ვამბობ, რომ ის [როგორც სამართებელი] თმას პარსავს — არა, ის რწმენას პარსავს. ფიცს ვდებ იმით, ვისი ხელშიც არის ჩემი სული, თქვენ არ შეხვალთ სამოთხეში, სანამ არ ირწმუნებთ. და ვერ იქნებით ჭეშმარიტი მორწმუნეები, სანამ ერთმანეთი არ შეგიყვარდებით. ხომ არ გითხრათ რამე, რაც ამის მიღწევაში დაგეხმარებათ? მიესალმეთ ერთმანეთს!»
გადმოცემულია თირმიზისგან 2510.

ისლამი კრძალავს მოუწონარ ცუდ ქმედებებს. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ}

«და ამგვარად, ყველა დასახლებაში დავადგინეთ ცოდვილები თავკაცებად, რათა იმზაკვრონ მათში, მაგრამ ვერავის უმზაკვრებენ საკუთარი თავის მეტს, თანაც ვერ გრძნობენ». [ალ-ან'ამ: 123]. ალლაჰმა გვამცნო, რომ იუდეველები ცდილობდნენ მოეკლათ მესია (მშვიდობა მას), შეიმუშავეს მზაკვრობა, მაგრამ ალლაჰმა მათ მზაკვრობას მზაკვრობითვე უპასუხა, და განმარტა, რომ ცუდი მზაკვრობა ვერავის ავნებს გარდა ამ მზაკვრობის პატრონისა. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ ۚ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ مُسْلِمُونَ (52) رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (53) وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (54) إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَتْوًىكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (55) }

«და როცა 'ისამ იგრძნო მათგან ურწმუნოება, თქვა: „ვინ იქნება ჩემი შემწე ალლაჰის გზაზე?“ მიუგეს მოწაფეებმა: „ჩვენ ვართ შემწენი ალლაჰის სარწმუნოებისა. ჩვენ ვირწმუნეთ ალლაჰი, და დაამოწმე, რომ ვართ მუსლიმები! (52)

ღმერთო ჩვენო! ვირწმუნეთ ჩვენ, რაც
ზემოავლინე, და გავყევით შუამავალს. მაშ,
ჩაგვწერე ჩვენც მოწმეთა რიგებში! (53)

(იუდეველებმა) ხერხი იხმარეს (‘ისას
წინააღმდეგ) და ალლაჰმა მათი ხერხი ამაოდ
ჰქმნა. და ალლაჰია ყველაზე უფრო
მოხერხებული. (54)

მაშინ ალლაჰმა უთხრა: „ჰეი, ‘ისა! მე
მოგაკვდინებ შენ და ჩემთან ამოგამაღლებ, და
განგწმინდავ მათგან ვინც იყვნენ ურწმუნონი.
და დავადგენ იმათ, შენ რომ მოგყვებოდნენ, მათ
ზემოთ, ვინც იყვნენ ურწმუნონი- სამსჯავროს
დღემდე. შემდეგ ჩემთან არის თქვენი
დაბრუნება და მე განვსჯი თქვენს შორის იმას,
რაზეც ვერ თანხმდებოდით» (55) [ალი იმრან:
52-55]. ალლაჰმა გვამცნო, რომ შუამავალი
საალიჰის (მშვიდობა მას) ხალხს მზაკვრობით
სურდა მისი მოკვლა. შეიმუშავეს მზაკვრობა და
ალლაჰმა მათი მახე მათ წინააღმდეგ აქცია, და
გაანადგურა მათი ტომი სრულიად. უზენაესი
ალლაჰი ბრძანებს:

{قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (49) وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (50) فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ (51) }

«თქვეს: შეჰფიცეთ ერთმანეთს ალლაჰის წინაშე, რომ დავესხათ თავს მას და მის ოჯახს ღამით; მერე კი ვუთხარით მის პატრონს: მისი ოჯახის განადგურებას არ შევსწრებივართ; ჩვენ, ჭეშმარიტად, მართალნი ვართო. (49)

ჩაიფიქრეს ხრიკი და ჩვენ ამაო ვქმენით მათი ხრიკი, ხოლო ისინი ვერ გრძნობდნენ. (50)

და შეხედე, როგორი იყო ბოლო მათი ხრიკისა. ჩვენ გავანადგურეთ ისინი და მათი ხალხი ერთიანად». (51) [ან-ნამლ: 49-51].

ისლამი კრძალავს ქურდობას. ალლაჰის შუამავალი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ამბობს:

«لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يُسْرِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرِبُ حِينَ يَشْرِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَالتَّوْبَةُ مَعْرُوضَةٌ بَعْدُ»

«ადამიანი არ ჩადის ზინას(მრუშობას), როცა ამ დროს მორწმუნეა, არ ჩადის ქურდობას, როცა ამ დროს მორწმუნეა, და არ სვამს ღვინოს, როცა ამ დროს მორწმუნეა. მაგრამ, ცოდვის ჩადენის

შემდეგ მონანიების კარები ღიაა». საჰიკ ალ-ბუხარი 6810.

ისლამი კრძალავს ნებადართული საზღვრების გადაბიჯებას. ყოვლისშემძლე ალლაჰმა თქვა:

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}

«ჭეშმარიტად, ალლაჰი მოგიწოდებთ სამართლიანობას, სიკეთესა და ქველმოქმედებას ახლობელთა მიმართ, და გიკრძალავთ მრუშობას, გასაკიცხ ქმედებასა და შურს, ის შეგაგონებთ, რათა ეგების დაფიქრდეთ». [ან-ნაჰლ: 90]. ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«إِنَّ اللَّهَ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّىٰ لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ»

«ჭეშმარიტად, ალლაჰმა შთამაგონა, რომ უნდა იყოთ თავმდაბლები, არ უნდა მოექცეთ ერთმანეთს უსამართლოდ და არ უნდა განდიდდეთ ერთმანეთზე». საჰიკ აბუ დაუდ 4895.

ისლამი კრძალავს უსამართლობას. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ}

«ჭეშმარიტად, ალლაჰს არ უყვარს უსამართლონი» [ალი იმრან: 57]. უზენაესმა თქვა:

{إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ}

«უეჭველად, ვერ გადარჩებიან უსამართლონი» [ალ-ან'აამ: 21]. უზენაესმა თქვა:

{وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا}

«...და უსამართლოთათვის გაამზადა მტანჯველი სასჯელი» [ალ-ინსაან: 31]. ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَالصَّائِمُ حَتَّى يَفْطَرَ وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ تُحْمَلُ عَلَى الْغَمَامِ وَتُفْتَحُ لَهَا أَبْوَابُ السَّمَاوَاتِ وَيَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: وَعِزَّتِي لِأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ»

«სამი ადამიანის ვედრება არ იქნება უარყოფილი: ეს არის სამართლიანი იმამი, მარხული — სანამ ის არ დაარღვევს მარხვას, და ასევე იმ ადამიანის ვედრება, ვისთანაც უსამართლოდ მოიქცნენ. მისი ვედრება ავა ღრუბლებზე, მისთვის გაიღება ცის კარიბჭეები,

და ყოვლისშემძლე და დიადი უფალი იტყვის:
‘ფიცს ვდებ ჩემს სიდიადეზე, აუცილებლად
დაგეხმარები, თუნდაც გარკვეული დროის
შემდეგ!» გადმოსცა მუსლიმმა (2749) მოკლე
ვერსიით ცოტა

სხვაობით, გადმოსცა ათ-თირმეზიმ (2526)
ცოტა სხვაობით, და გადმოსცა აჰმადმა (8043) ამ
ტექსტით. როდესაც ალლაჰის შუამავალმა
(ალლაჰი ლოცვა და მშვიდობა მას) მუ'აზი
იემენში გაგზავნა ერთ-ერთი, რაც მას დაარიგა
იყო:

«وَأَتَى دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ»

«გემინოდეს ჩაგრულის ვედრების, რადგან მასა
და ალლაჰს შორის ფარდა არ არსებობს» საჰიჰ
ალ-ბუხარი 1496. ალლაჰის შუამავალმა
(ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«أَلَا مَنْ ظَلَمَ مُعَاهِدًا أَوْ انْتَقَصَهُ أَوْ كَفَّهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا بِغَيْرِ طِبَبٍ
نَفْسٍ فَأَنَا حَاجِبُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

«თუ ვინმე უსამართლოდ მოექცევა იმ
ადამიანს, ვისაც მუსლიმებთან შეთანხმება აქვს,
ან შეარცხვინებს მას, ან დააკისრებს მასზე
შეუძლებელს [ჯიზიასა და ხარაჯის
გადახდაში], ან ძალით რამეს წაართმევს, მაშინ
სასამართლოს დღეს მე ვიქნები მისი
მოწინააღმდეგე». სუნან აბუ დაუდ 3052.

როგორც ხედავთ, ისლამი კრძალავს ყოველგვარ ცუდ ზნეობას და უსამართლო მოპყრობას.

36. ისლამი კრძალავს ყოველგვარ ფინანსურ ურთიერთობებს, რომლებშიც არის პროცენტი, ზიანი, საფრთხე, უსამართლობა ან ტყუილი და რომლებსაც შეუძლია დიდი ზიანი მოუტანოს საზოგადოებას, ადამიანთა ჯგუფებს ან თუნდაც ერთ პიროვნებას.

36. ისლამი კრძალავს ყოველგვარ ფინანსურ ურთიერთობებს, რომლებშიც არის პროცენტი, ზიანი, საფრთხე, უსამართლობა ან ტყუილი და რომლებსაც შეუძლია დიდი ზიანი მოუტანოს საზოგადოებას, ადამიანთა ჯგუფებს ან თუნდაც ერთ პიროვნებას. ამ პარაგრაფის პირველ ნაწილში იყო მოცემული აიათები და ჰადისები, რომლებიც კრძალავს პროცენტს, უსამართლობას, ტყუილს და არეულობის გამოწვევას დედამიწაზე. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا}

«ისინი, რომლებიც აწუხებენ მორწმუნე კაცებს და მორწმუნე ქალებს, დაუმსახურებლად, თავისთავზე იღებენ ცილისწამებას და აშკარა ცოდვას». [ალ-აჰზაბ: 58]. უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ}

«ვინც სიკეთე აკეთა, თავის სასიკეთოდაა. ხოლო ვინც ავი ქმნა თავისი თავის წინააღმდეგაა. და შენი ღმერთი უსამართლო არ არის მსახურთა მიმართ» [ფუსსილათ: 46].

وجاء في السنة: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى أَنْ لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ»

სუნნაში მოცემულია, რომ: «შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) დაადგინა: არც სხვას აზიანო, არც საკუთარ თავს, (ან არც სხვას მისცე უფლება გაზიანოს)» სუნან აბუ დაუდ ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا، أَوْ لَيْسَ شَيْءٌ. فِي رِوَايَةٍ: فَلْيُحْسِنْ إِلَى جَارِهِ.»

«ვისაც სწამს ალლაჰის და უკანასკნელი დღის, მან მეზობელი არ შეაწუხოს, ვისაც სწამს ალლაჰის და უკანასკნელი დღის, სტუმარს

პატივი სცეს, ვისაც სწამს ალლაჰის და უკანასკნელი დღის, მან თქვას კარგი სიტყვა ან გაჩუმდეს. სხვა გადმოცემაში ნათქვამია: მეზობელს კეთილად მოექცეს». საჰიჰ მუსლიმ 47. ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«عَذِّبَتْ امْرَأَةً فِي هِرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارَ لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا إِذْ هِيَ حَبَسَتْهَا وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ»

«ერთი ქალი დაისაჯა კატის გამო, რომელიც დაამწყვდრია და მოკვდა, ამის გამო ის ჯოჯოხეთში აღმოჩნდა, როცა ის გამოკეტა მას არც საჭმელს აძლევდა და არც წყალს, არც გაათავისუფლა, რათა კატას მწერები მაინც ეჭამა». საჰიჰ ალ-ბუხარი 3482. ასეთია მისი სასჯელი ვინც კატა აწამა, როგორი იქნება მისი სასჯელი ვინც ადამიანებს აწუხებს. იბნ უმარი გადმოსცემს: ერთ დღეს ალლაჰის შუამავალი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ავიდა მინბარზე და მაღალი ხმით დაიძახა:

(يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفِضْ الْإِيمَانَ إِلَى قَلْبِهِ لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تُعْزِرُوهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جَوْفِ رَحْلِهِ قَالَ: وَنَظَرَ ابْنُ عُمَرَ يَوْمًا إِلَى الْبَيْتِ أَوْ إِلَى الْكَعْبَةِ فَقَالَ: مَا أَعْظَمَكَ وَأَعْظَمَ حُرْمَتَكَ وَالْمُؤْمِنُ أَعْظَمَ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ)

«ო, თქვენ, ვინც ისლამი მხოლოდ სიტყვით მიიღეთ, მაგრამ რწმენა თქვენს გულებში არ

შესულა! ნუ ავნებთ მუსლიმებს, ნუ შეარცხვინებთ მათ და ნუ გამოიძიებთ იმას, რისი დამალვაც მათ სურთ. რადგან, ჭეშმარიტად, ვინც ცდილობს გამოიძიოს ის, რაც მის მუსლიმ ძმას სურს დამალოს, ალლაჰი მას თვითონვე დატოვებს დაუცველს და დაამცირებს მას, თუნდაც საკუთარ სახლში იყოს». ერთხელ იბნ 'უმარმა ქაბასა შეხედა და თქვა: "როგორ დიადი ხარ და როგორი დიდია შენი სიწმინდე! მაგრამ მორწმუნის ხელშეუხებლობა ალლაჰთან შენზე უფრო დიდია!" გადმოსცა ათ-თირმიზი (2032), იბნ ჰიბბაან (5763). ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

(مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِي جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ)

«ვისაც სწამს ალლაჰის და უკანასკნელი დღის, მან მეზობელი არ შეაწუხოს, ვისაც სწამს ალლაჰის და უკანასკნელი დღის, სტუმარს პატივი სცეს, ვისაც სწამს ალლაჰის და უკანასკნელი დღის, მან თქვას კარგი სიტყვა ან გაჩუმდეს». საჰიჰ ალ-ბუხარი 6018.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " هَلْ تَدْرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟ " قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ. قَالَ: " إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصِيَامٍ وَصَلَاةٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ سَتَمَ عِرْضَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا فَيُعَذَّبُ فَيُعْصَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ

حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يَفْضِيَ مَا عَلَيْهِ مِنَ الْخَطَايَا اخُذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطَرَحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ
طَرَحَ فِي النَّارِ

აბუ ჰურაირას გადმოცემით: შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და შვიდობა მას) თქვა: «იცი, ვინ არის ნამდვილი გაკოტრებული?» მათ თქვეს: ჩვენში გაკოტრებული ისაა, ვისაც არც ღირჰამი აქვს და არც ქონება. მაშინ შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) განაცხადა: «ნამდვილი გაკოტრებული ჩემი თემიდან არის ის, ვინც აღდგომის დღეს მოვა ლოცვით, მარხვითა და ზაქათით, მაგრამ მან ცუდი სიტყვებით აწყენინა სხვას, ცილი დასწამა, სხვისი ქონება მიითვისა, ასეთ დროს, მისი კეთილი საქმეები მიეცემა მათ, ვისაც ზიანი მიაყენა, თუ მისი კეთილი საქმეები ამოიწურება, სანამ ვალდებულებებს სრულად გადაიხდის, სხვათა ცოდვები გადაეცემა მას, შემდეგ კი ცეცხლში იქნება მოსროლილი». გადმოსცა მუსლიმი (2581), ათ-თირმიზი (2418), აჰმად (8029) (მოცემულია მისი ვერსიაც).

თქვა შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას):

(كَانَ عَلَى الطَّرِيقِ عُصْنٌ شَجَرَةٍ يُؤْذِي النَّاسَ فَأَمَاطَهَا رَجُلٌ فَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ)
«გზაზე ხის ტოტი ეგდო, რომელიც ადამიანებს გადაადგილებაში ხელს უშლიდა, ის ერთმა

კაცმა გადააგდო გზიდან, რის გამოც სამოთხეში მოხვდა». გადმოსცა ალ-ბუხარიმ იგივე მნიშვნელობით (652), მუსლიმ მსგავსი ტექსტით (1914), იბნ მაჯა (3682), და აჰმად (10432) მოცემულია ამ ორის გადმოცემა. გზიდან შემაწუხებელი ნივთების მოშორება ადამიანის სამოთხეში შესვლის მიზეზი ხდება, და როგორი იქნება ადამიანების პრობლემების მოხსნა და ის, რაც მათ ცხოვრებას ანადგურებს?

**37. ისლამი მოვიდა, რომ დაიცვას საღი
გონება და აკრძალა ყველაფერი, რაც
აზიანებს მას, მათ შორის - ღვინო. ისლამმა
ამაღლა გონება და მიაწვდინა მას
მნიშვნელოვანი როლი ადამიანის მიერ
რელიგიური ვალდებულებების
შესრულებაში. ის ათავისუფლებს გონებას
ყოველგვარი ცრურწმენისგან. ისლამში არ
არის განსაკუთრებული საიდუმლოებები ან
დაკისრებული მოვალეობები კონკრეტული
ჯგუფებისთვის ან ადამიანისთვის, როგორც
არის ეს სხვაგან. ყველა მისი ნორმა და
ვალდებულება გამომდინარეობს საღი**

აზრიდან და დაფუძნებულია სამართლიანობასა და სიბრძნეზე.

ისლამი მოვიდა, რომ დაიცვას საღი გონება და
ამაღლა მისი ადგილი. უზენაესი ამბობს:

{إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا }

«ქეუმარიტად სმენა, მხედველობა და გული,
ყველა მათგანზე პასუხი იქნება მოკითხული»
[ალ-ისრაა: 36]. აუცილებელია ადამიანმა
დაიცვას მისი საღი აზროვნება, ამიტომ აკრძალა
ისლამმა ალკოჰოლი და ნარკოტიკული
საშუალებები. ალკოჰოლის აკრძალვასთან
დაკავშირებით იყო მოცემული (34) პარაგრაფში.
ძალიან ბევრი ყურანის აიათი შემდეგი
სიტყვებით მთავრდება:

{لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ}

«...ეგების გონს მოეგოთ» [ალ-ბაყარა: 242].
უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ }

«თამაშისა და გართობის გარდა სხვა
არაფერია წუთისოფელი; ხოლო ის ქვეყანა
უმჯობესია მათთვის, ვინც ღვთისმოშიშია.

ნუთუ გონებას არ მოუხმობთ?» [ალ-ან'ამ: 32].
უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ }

«ქეშმარიტად, ჩვენ გარდმოვაგვლინეთ იგი
არაბულ ყურანად, რათა ეგების შეიგნონ».

[იუსუფ: 2]. უზენაესმა განმარტა, რომ
ქეშმარიტი გზით და სიბრძნით ვერ
ისარგებლებს ვერავინ გარდა ჭკვიანი და ბრძენი
ხალხისა. დიადი ალლაჰი ბრძანებს:

{ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ
إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ }

«(ალლაჰი) სიბრძნეს აძლევს, ვისაც ინებებს.
ხოლო ვისაც სიბრძნე ებოძა, მიეცემა ბევრი
სიკეთე. და ვერ ჩაწვდება ამას, გონიერთა
გარდა». [ალ-ბაყარა: 269].

ამიტომ ისლამმა გონება აქცია რელიგიური
ვალდებულების განმსაზღვრელად: შუამავალმა
(ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ وَعَنِ
الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ»

«სამი კატეგორიის ადამიანზე აწეულია კალამი:
მძინარეზე — სანამ გაიღვიძებს, ბავშვზე — სანამ

სექსუალურ სიმწიფეს მიაღწევს, და შემოიღზე — სანამ გონს მოეგება». გადმოსცემს ალ-ბუხარი ჯაჰვთა წყვეტით დამადასტურებელი ფორმით შემდგ ნაირი: (5269) ჰადისის წინ ამის მსგავსად, აბუ დაუდიც გადმოსცემს უწყვეტი ჯაჰვით (4402) ჰადისში იგივე სიტყვებით, ათ-თირმიზი (1423), ან-ნასაი (ას-სუნან ალ-ქუბრაში) (7346), აჰმადი (956) მცირე სხვაობით, იბნ მააჯა (2042) შემოკლებით. ისლამმა გონება გაათავისუფლა მრავალღმერთიანობისა და მითების ზეწოლისგან. უზენაესი ალლაჰი გვამცნობს წინა ხალხების მდგომარეობას, თუ როგორ იყვნენ ჩაჭიდებულები ლეგენდებს და უარყოფდნენ ჭეშმარიტებას, რომელიც მოვიდა მათთან ალლაჰისგან.

{وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ}

«და ამგვარად, არ წარმოგვიგზავნია შენზე უწინ რომელიმე ქალაქში ერთი შემგონებელიც კი ისე, რომ არ ეთქვათ ფუფუნებით განებივრებულებთ: ჩვენ ვპოვეთ ჩვენი მამები ამ რელიგიაზე და ჩვენ მათ კვალდაკვალ მივდივართო» [აზ-ზუხრუფ: 23]. უზენაესმა

აღლაჰმა გვამცნო შუამავალ იბრაჰიმზე (მშვიდობა მას), როცა მან მიმართა თავის ხალხს:

{ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (52) قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ (53) }

«ეს რა ქანდაკებებია რომელთაც თაყვანს სცემთო?! (52)

უთხრეს: ჩვენი მამები ვნახეთ, უწინ მას ეთაყვანებოდნენ». (53) [ალ-ანბია: 52-53]. მოვიდა ისლამი და მოუწოდა ხალხს მიეტოვებინათ კერპებზე თაყვანისცემა, და განშორებოდნენ მამა-პაპებისგან დანატოვარ მითებს. უბრძანა მათ გაჰყოლოდნენ მოციქულთა და შუამავალთა გზას (ლოცვა და მშვიდობა მათ).

ისლამში არ არსებობს საიდუმლოებები ან განსაკუთრებული ბრძანებები, რომლებიც განკუთვნილია მხოლოდ გარკვეული კატეგორიის ადამიანებისთვის დანარჩენებისგან განსხვავებით.

سُئِلَ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَهُوَ ابْنُ عَمِّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَزَوْجُ ابْنَتِهِ: أَخَصَّكُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ؟ فَقَالَ: «مَا خَصَّنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ لَمْ يُعَمِّ بِهِ النَّاسَ كَأَفْئَةٍ إِلَّا مَا كَانَ فِي

قَرَابَ سَيِّفِي هَذَا قَالَ: فَأَخْرَجَ صَحِيفَةً مَكْتُوبٌ فِيهَا: لَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَرَقَ مَنَارَ الْأَرْضِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَهُ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَوَى مُحْدِثًا»

შეეკითხნენ ალი იბნ აბუ ტალიბს (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი), ის არის აღლაჰის შუამავლის (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ბიძაშვილი და მისი ქალიშვილის მეუღლე: გიბრძანათ თუა არა შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) რაიმე განსაკუთრებული? მან თქვა: «შუამავალს (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) რაიმე განსაკუთრებული არ დაუვალებია ჩვენზე, რომელიც ზოგადად ყველა ადამიანს არ მოიცავდა; გარდა იმისა, რაც ჩემი ხმლის ქარქაშში იყო: მან ქარქაშიდან ამოიღო ქაღალდი, რომელზეც ეწერა: აღლაჰმა დაწყევლა, ვინც აღლაჰის გარდა სხვისთვის დაკლა, აღლაჰმა დაწყევლა ვინც იპარავს მიწის საზღვრებს, აღლაჰმა დაწყევლა, ვინც დაწყევლა მშობელი, აღლაჰმა დაწყევლა ვინც შეიფარა სიახლის შემომტანი (რელიგიაში)». საჰიჰ მუსლიმ 1978. ყველა ისლამური ნორმა და ვალდებულება შეესაბამება საღ აზროვნებას და დაფუძნებულია სამართლიანობასა და სიბრძნეზე.

38. ცრუ რელიგიები მაშინაც კი, როცა მათ მოუტანენ ნათელ, გონივრულ საწინააღმდეგო

აზრს მათ რწმენაზე, ისინი ჩაუნერგავენ, რომ რელიგია გონებაზე მაღლა დგას და ადამიანს არ შეუძლია ჩასწვდეს და გაიგოს ის სრულად. ისლამი კი მიიჩნევს რელიგიას სინათლედ, რომელიც გონებას უნათებს გზას, მაშინ, როცა ცრუ რელიგიების მიმდევრებს სურთ, რომ მათმა მიმდევრებმა უარყონ თავიანთი აზრი და მიყვნენ მათ. ხოლო ისლამს სურს, რომ ადამიანი იყოს ფხიზელი გონებით, რომ გაიგოს საქმის ჭეშმარიტი არსი.

ცრუ რელიგიები მაშინაც კი, როცა მათ მოუტანენ ნათელ, გონივრულ საწინააღმდეგო აზრს მათ რწმენაზე, ისინი ჩაუნერგავენ, რომ რელიგია გონებაზე მაღლა დგას და ადამიანს არ შეუძლია ჩასწვდეს და გაიგოს ის სრულად. ისლამი კი მიიჩნევს რელიგიას სინათლედ, რომელიც ანათებს გზას გონებისაკენ, მაშინ, როცა ცრუ რელიგიების მიმდევრებს სურთ, რომ მათმა მიმდევრებმა უარყონ თავიანთი აზრი და მიყვნენ მათ. ხოლო ისლამს სურს, რომ ადამიანი

იყოს ფხიზელი გონებით, რათა გაიაზროს და იფიქროს, რომ გაიგოს საქმის ჭეშმარიტი არსი. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ }

«და სწორედ ამგვარად ზემთაგაგონეთ შენ სული ჩვენი ბრძანებისგან. არ იცოდი შენ რა არის წიგნი და არც რწმენა. მაგრამ ჩვენ დავადგინეთ იგი შუქად. რომლითაც ჭეშმარიტ გზაზე დავადგენთ ჩვენს მსახურთაგან იმას, ვისაც ვინებებთ. და

ჭეშმარიტად, შენ უწინამძღვრებ სწორი გზით». [აშ-შურაა: 52]. ღვთიური გამოცხადება მოიცავს არგუმენტებს და მტკიცებულებებს, რომელიც საღ აზროვნებას მიუთითებს ჭეშმარიტებისკენ, რომელიც ეხმარება შემეცნებაში და რწმენაში. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا}

«ჰეი, ადამიანებო, უკვე მოვიდა თქვენთან მტკიცებულება თქვენი ღმერთისგან და

გარდმოავლინა თქვენთვის ცხად სინათლედ» [ან-ნისა: 174]. ყოვლადწმინდა და უზენაეს ალლაჰს სურს, რომ ადამიანმა იცხოვროს ნათელი რწმენით, ცოდნით და ჭეშმარიტი გზით. სატანებს და ტალუთებს (რომელთაც ეთაყვანებიან მაგიერ ალლაჰისა) სურთ, რომ ადამიანი დარჩეს ურწმუნოების სიბნელეში, უცოდინრობაში და გზააზნევაში. უზენაესი ბრძანებს:

{اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَائُهُمُ
الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ}

«ალლაჰი მფარველია მათი, რომელთაც ირწმუნეს. ისინი გამოჰყავს მას სიბნელიდან სინათლეში. და რომელთაც უარყვეს მათი მეგობარი, ტალუთია, რომელსაც ისინი გაჰყავს სინათლიდან სიბნელეში». [ალ-ბაყარა: 257].

39. ისლამი განადიდებს ჭეშმარიტ ცოდნას.

წააქეზებს ყოველგვარ სურვილებს

მოკლებული ცოდნის ძიებისკენ.

მოუწოდებს, რომ დავაკვირდეთ ჩვენს

თავებს და იმ ყველაფერს, რაც ჩვენს

გარშემო არსებობს. ჭეშმარიტი
მეცნიერული კვლევები არ მოდიან ისლამის
წინააღმდეგობაში.

ისლამი განადიდებს ჭეშმარიტ ცოდნას.
უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ}

«ამაღლებს ალლაჰი თქვენგან იმათ,
რომელთაც ირწმუნეს,

და იმათ, რომელთაც ებოძათ ცოდნა,
ხარისხებით. და ალლაჰმა იცის, რასაც აკეთებთ»
(ალ-მუჯადილა: 11) ყოვლისშემძლე ალლაჰი
ცოდნის მქონეთა მოწმობას თავის მოწმობასთან
და

თავისი ანგელოზების მოწმეობასთან ერთად
ახსენებს უდიდესი მოწმობის საკითხთან
დაკავშირებით. ყოვლისშემძლე ალლაჰმა თქვა:

{شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِإِقْسَاطٍ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

«ამოწმებს ალლაჰი, რომ არ არსებობს
ღვთაება, მის გარდა; და ანგელოზებმაც და
მცოდნეებმაც სამართლიანად დაამოწმეს; არ

არის ღვთაება, მის გარდა, ძლევამოსილისა, ბრძენისა». [აალი იმრაან: 18]. ეს აშკარად მიუთითებს ცოდნის მნიშვნელობაზე ისლამში. და ყოვლისშემძლე ალლაჰმა არ უბრძანა თავის მოციქულ მუჰამმადს (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ეთხოვა მისგან რაიმის გაზრდა, გარდა ცოდნისა. ყოვლისშემძლე ალლაჰმა თქვა:

{وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا}

«... და თქვი: ღმერთო ჩემო შემმატე ცოდნა» [ტაჰა: 114]. ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنَحَتَهَا رِضًا لِطَالِبِ الْعِلْمِ وَإِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ يَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ حَتَّى الْحِثَّانِ فِي الْمَاءِ وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ إِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا إِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطِّ وَافِرٍ»

«ვისაც ცოდნის შეძენის მიზნით გზა გაუვლია, ალლაჰი მას გაუმარტივებს სამოთხისაკენ მიმავალ ერთ გზას. ჭეშმარიტად, ანგელოზები თავისი ფრთებით გადაფარავენ ცოდნის მაძიებელს, გამოხატავენ რა კმაყოფილებას მისი ქმედებით. და, ჭეშმარიტად, ცოდნის მქონისთვის მიტევებას ითხოვენ ცისა და მიწის ბინადარნი, და წყალქვეშ მყოფი თევზებიც კი!

ცოდნის მქონის უპირატესობა უბრალო მსახურთან შედარებით ისეთივეა, როგორც სავსე მთვარის უპირატესობა დანარჩენ ციურ სხეულებთან შედარებით. ჭეშმარიტად, ცოდნის მქონენი წინასწარმეტყველთა მემკვიდრეები არიან, ხოლო წინასწარმეტყველები არ ტოვებენ მემკვიდრეობად არც დინარებს და არც დირჰამებს. ისინი მემკვიდრეობად ტოვებენ ცოდნას, და ვინც მას შეიძენს, მან დიდი სიმდიდრე მოიპოვა». გადმოსცა აბუ დაუდ (3641), ათ-თირმიზი (2682), იბნ მაჯა (223) მოცემულია მისი გადმოცემა, და აჰმად (21715).

ისლამი გვიბიძგებს მიუკერძოებელი სამეცნიერო კვლევებისკენ, მოგვიწოდებს დავაკვირდეთ და დავფიქრდეთ ჩვენს თავზე და ჩვენს გარშემო არსებულ ყოველგვარ ქმნილებაზე. ყოვლისშემძლე ალლაჰმა თქვა:

{سُئِرَ بِهِمْ آيَاتُنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۖ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ}

«მალე ვუჩვენებთ მათ ჩვენს სასწულებს ცის კაბადონზე და მათ სულებში, ვიდრე განეცხადებათ მათ, რომ იგი ჭეშმარიტებაა. განა საკმარისი არ არის შენი ღმერთისათვის, რომ იგი

ყოველივეს მოწმეა?» [ფუსსილათ: 53].

უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ}

«განა ვერ უყურებენ ცათა და ქვეყნის სამეფოებს და იმ ყველაფერს, რაც შექმნა ალლაჰმა და რომ შეიძლება მოახლოებულია მათი ვადა, და რომელ ნათქვამს ირწმუნებენ ამის შემდგომ?» [ალ-ა'რაფ: 185]. უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشْدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ}

«განა არ უვლიათ ქვეყანაზე?! მაშ, შეხედონ, როგორი იყო აღსასრული იმათი, ვინც ცხოვრობდა მათზე უწინ; ისინი მათზე ძლიერნი იყვნენ, ამუშავებდნენ მიწას და აშენებდნენ იმაზე მეტს, რაც მათ ააშენეს; მიჰქონდათ მათთან შუამავლებს ცხადი მტკიცებები და არ ყოფილა ალლაჰი უსამართლო მათ მიმართ, არამედ თავიანთ თავს უსამართლოდ მოექცნენ». [არ-რუუმ: 9].

სწორი მეცნიერული კვლევების შედეგები არ ეწინააღმდეგება ისლამს. აქ მოვიყვანთ ერთ მაგალითს, რომელიც ახსენა ყურანმა თავის ზუსტი დეტალებით 1400 წლის უკან. რომელიც თანამედროვე მეცნიერებამ ძალიან გვიან აღმოაჩინა; მეცნიერული კვლევების შედეგები ემთხვევა იმ ინფორმაციას, რაც წმინდა ყურანშია მოცემული, ეს არის ნაყოფის ჩასახვა დედის მუცელში. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ (12) ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ (13) ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۚ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (14) }

«ვფიცავ, ჩვენ გავაჩინეთ ადამიანი წკრიალა თიხისაგან. (12)

მერე მოვათავსეთ იგი წვეთად საიმედო ადგილას. (13)

მერე შევქმენით წვეთისგან სისხლის ლეკერტი და შევქმენით ლეკერტისგან ხორცის ნაჭერი, ხორცის ნაჭერი კი ვაქციეთ ძვლებად. მერე კი დავაფუძნეთ იგი სხვა ქმნილებად. რაოდენ დიდებულია ალლაჰი, საუკეთესო გამჩენი». [ალ-მუმინუნ: 12-14].

40. ალლაჰი არ ღებულობს საქმეს და არ აჯილდოებს საიქიოში გარდა იმათ, ვინც ირწმუნა ალლაჰი, დაემორჩილა მას და დაიჯერა მისი შუამავლების(ალლაჰის მშვიდობა იყოს მათზე), და ალლაჰი არ ღებულობს თაყვანისცემას, გარდა იმისა, რაც მან დააკანონა. და როგორ უარყოფს ადამიანი ალლაჰს და იმედოვნებს, რომ ალლაჰი დააჯილდოვებს მას? ალლაჰი არ ღებულობს რწმენას არავისგან გარდა იმისა, ვინც ირწმუნა ყველა შუამავლის და ასევე ირწმუნა მუჰამად შუამავლის გზავნილი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) .

ალლაჰი არ ღებულობს საქმეს და არ აჯილდოებს საიქიოში გარდა იმათ, ვინც ირწმუნა ალლაჰი, დაემორჩილა მას და დაიჯერა მისი შუამავლების(ალლაჰის მშვიდობა იყოს მათზე). უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلاَهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا (18) وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا (19)}

«იმას, ვინც წარმავალ სიცოცხლეს ისურვებს, დავუჩქარებთ მას იქ, რასაც ვინებებთ და ვისთვისაც ვინებებთ. მერე კი დავუდგინებთ მას ჯოჯოხეთი და დაიხრუკება იქ გაკიცხული, დამცირებული. (18)

ხოლო იმან, ვინც ისურვა საიქიო, იღვაწა მისთვის და მორწმუნე იყო, დაფასებულ იქნება მათი ღვაწლი». (19) [ალ-ისრაა: 18-19]. ასევე უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ }

«და ვინც აკეთებდა კეთილ საქმეს და მორწმუნე იყო, მისი საქმე არ იქნება უარყოფილი. და ამას ვიწერთ მისთვის». [ალ-ანბია: 94]. ალლაჰი არ ღებულობს თაყვანისცემას, გარდა იმისა, რაც მან დააკანონა. უზენაესი ბრძანებს:

{ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا }

«და იმან, ვინც იმედოვნებს თავის ღმერთთან შეხვედრას, დაე მართალი საქმე აკეთოს და ნურავის დაუდგენს თანაზიარად თავის ღმერთს თაყვანისცემაში». [ალ-ქაჰფ: 110].

ყოვლისშემძლე ალლაჰმა განმარტა, რომ საქმე მხოლოდ მაშინ არის მართლზომიერი, როცა ის შეესაბამება ალლაჰის ბრძანებას და მისი შემსრულებელი მას გულწრფელი განზრახვით, მხოლოდ ალლაჰისთვის ასრულებს, მტკიცედ სწამს ალლაჰი, მისი წინასწარმეტყველები და მოციქულები (მშვიდობა მათ). რაც შეეხება მათ, ვისი საქმეც ამ პირობებს არ აკმაყოფილებს, მათ შესახებ ყოვლისშემძლე ალლაჰმა თქვა:

{وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا}

«მივალთ ჩვენ თითოეულ იმ საქმესთან, რაც მათ გააკეთეს, და ვაქცევთ მათ მტვრად, გაფანტულად». [ალ-ფურყან: 23]. უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ (2) عَامِلَةٌ تَأْسِبَةٌ (3) تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً (4) }

«სახენი იმ დღეს შემკრთალნი იქნებიან, (2)

მოქუფრულნი, გადაღლილნი. (3)

შენთებულ იქნებიან გავარვალეზულ ცეცხლში.(4)» [ალ-ღაშია: 2-4]. და ეს სახეები ქმედებიბისგანაა შეშინებული და დაღლილი, მაგრამ ისინი ალლაჰის გარდა სხვა ვინმესთვის

იღვწოდნენ; ამიტომ ალლაჰმა მათ მისაქციელად ჯოჯოხეთი დაადგინა; რადგან ისინი ისე არ მოქმედებდნენ, როგორც ალლაჰმა დააკანონა, პირიქით, ისინი არასწორად ასრულებდნენ ღვთისმსახურებას და მიჰყვებოდნენ გზააზნეულობის წინამძღვრებს, რომლებიც იგონებდნენ მათვის ცრუ რელიგიებს. კარგი საქმე ალლაჰის წინაშე მიღებული იქნება რაც დაემთხვევა ისე, როგორც მოქმედებდა შუამავალი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას), და როგორ უარყოფს ადამიანი ალლაჰს და იმედოვნებს, რომ ალლაჰი მას დააჯილდოვებს?

ალლაჰი არ ღებულობს რწმენას არავისგან გარდა იმისა, ვინც ირწმუნა ყველა შუამავლის და ასევე ირწმუნა მუჰამმად შუამავლის გზავნილი(ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას). ამასთან დაკავშირებით ნახსენები იყო ზოგიერთი არგუმენტი (20) ნომერ პარაგრაფში. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

{أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ}

«ირწმუნა შუამავალმა, რაც თავისი ღმერთისგან ზემოევლინა და მორწმუნეებმაც. ირწმუნა ყველამ ალლაჰი, მისი ანგელოზები, მისი წიგნები, მისი შუამავლები. არ განვასხვავებთ მის შუამავალთაგან არც ერთს! და თქვეს მათ: ვისმენთ და ვემორჩილებით! ღმერთო ჩვენო, (გევედრებით) შენს მიტევებას და შენთან დავბრუნდებით». [ალ-ბაყარა: 285].

ასევე უზენაესმა ბრძანა:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا}

«ჰეი თქვენ, რომელთაც ირწმუნეთ! ირწმუნეთ ალლაჰი და მისი შუამავალი, და წიგნი, რომელიც გარდმოუვლინა თავის შუამავალს და წიგნი, რომელიც მან გარდმოავლინა მის უწინ. და ვინც უარყოფს ალლაჰს, მის ანგელოზებს, მის წიგნებს,

მის შუამავლებს, და განკითხვის დღეს, გზა აბნევია შორი გზააბნევით». [ან-ნისა: 136].

უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ ۚ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي ۚ قَالُوا أَقْرَرْنَا ۚ قَالَ فَاشْهَدُوا ۚ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ }

«და აღთქმა აიღო ალლაჰმა შუამავალთაგან: „აჰა, გიბოძებთ თქვენ წიგნსა და სიბრძნეს.“ მერე მოვა თქვენთან შუამავალი, იმის დასტურად, რაც არის თქვენთან. ირწმუნეთ მისი და შეეწიეთ მას! უთხრა (ალლაჰმა): „თანახმა ხართ და ღებულობთ ამაზე ჩემს პირობას?“ მიუგეს: თანახმა ვართ! უთხრა: „დაამოწმეთ და მეც თქვენთან ერთად დავამოწმებო!“ [ალი იმრან: 81].

41. ყველა ღვთიური გზავნილის მიზანი არის: ადამიანის ამაღლება ჭეშმარიტი რელიგიით, რომ ის იყოს ერთადერთი ალლაჰის გულწრფელი მონა. ალლაჰი ათავისუფლებს მას, რომ თაყვანისცეს მის მსგავს ადამიანს, მატერიალურს ან ცრურწმენებს. ისლამი, როგორც ვხედავთ,

არ მიიჩნევს წმინდანად რომელიმე
ადამიანს, არ ამალლებს მას იმის ზემოთ,
რასაც წარმოადგენს და არ თვლის მათ
ღმერთებად და ღვთაებებად.

ყველა ღვთიური გზავნილის მიზანი არის:
ადამიანის ამალება ჭეშმარიტი რელიგიით,
რომ ის იყოს ერთადერთი ალლაჰის
გულწრფელი მონა. ისლამი ათავისუფლებს მას,
რომ თავყანისცეს მის მსგავს ადამიანს,
მატერიალურს ან ცრურწმენებს. შუამავალმა
(ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«تَعَسَّ عَبْدُ الدِّينَارِ وَالذَّرْهَمِ وَالْقَطِيفَةِ وَالْخَمِصَةِ إِنْ أُعْطِيَ رِضْيٍ وَإِنْ لَمْ يُعْطَ لَمْ
يَرْضَ»

«დალუპულია დინარის, დირჰემის და
ფუფუნების მონა, თუ მიეცემა კმაყოფილია, თუ
არ მიეცემა არ არის კმაყოფილი» საჰიჰ ალ-
ბუხარი 6435. ნორმალური ადამიანი არავისი
მსახური არ იქნება ალლაჰის გარდა; მას ვერ
დაიმონებს ვერც ფული, ვერც ავტორიტეტი,
ვერც თანამდებობა, და ვერც რომელიმე გვარის
წარმომადგენლობა. მოცემულ ამბავში ცნობილი
გახდება მკითხველისთვის თუ როგორები

იყვნენ ადამიანები, სანამ ისლამი მოვიდოდა და როგორები გახდნენ მის შემდეგ?

როდესაც პირველი მუსლიმები გადასახლდნენ ეთიოპიაში, მაშინდელმა ეთიოპიის მეფემ ალ-ნაჯაშმა ჰკითხა მათ: «რა არის ეს რელიგია, რომლის გამოც თქვენს ხალხს დაშორდით და არც ჩემს რელიგიას ეთანხმებით და არც რომელიმე ამ ხალხის რელიგიას?» ჯა'ფარ იბნ აბუ ტალიბმა მას უთხრა: «ო, მეფეო, ჩვენ ვიყავით საზოგადოება, რომელიც უმეცრების პერიოდში ეთაყვანებოდა კერპებს, მივირთმევდით მკვდარი ცხოველის ხორცს, ვაკეთებდით ყოველგვარ გარყვნილებას, ვწყვეტდით ნათესაურ კავშირებს, მეზობლებს ვჩაგრავდით, ძლიერი სუსტს ართმევდა ქონებას, ამ ყველაფერს ვაგრძელებდით მანამ, სანამ ალლაჰმა ჩვენთან, ჩვენი ხალხიდან არ წარმოგზავნა შუამავალი, ჩვენ ვიცით მისი წარმომავლობა, მისი სანდოობა, ერთგულება და პატიოსნება. მან მოგვიწოდა ალლაჰისკენ, რომ ვიყოთ ერთდმერთიანები და ვეთაყვანოთ მხოლოდ მას, თავი დავანებოთ იმ ყველაფერს,

რასაც ვეთაყვანებოდით ჩვენ და ჩვენი მამები ალლაჰის გარდა, ქანდაკებებს და კერპებს, მოგვიწოდა: მართალი სიტყვის თქმა, მინდობილის გაფრთხილება, ნათესაური კავშირის შენარჩუნება, მეზობლებთან კარგი დამოკიდებულება, სისხლისღვრისგან და სხვა აკრძალულებისგან შორს ყოფნა, აგვიკრძალა გარყვნილება, უსამართლო სიტყვის თქვა, ობლის ქონების მითვისება, პატიოსან ქალებზე ცილისწამება. გვიბრძანა, რომ თაყვანი გვეცა ერთადერთ ალლაჰზე და მისთვის არაფერი დაგვედგინა მოზიარედ, გვიბრძანა ღოცვა, ზაქათის გაცემა და მარხვა. და შემდეგ ჩამოუთვალა ისლამის პირობები. ჩვენ ვირწმუნეთ და გავყევით იმას, რითაც ის მოვიდა, ვეთაყვანებით ერთადერთ ალლაჰს და არ ვუდგენთ მას არავითარ მოზიარეს, აკრძალულად მიგვაჩნია, რაც აგვიკრძალა და ნებადართულად მიგვაჩნია, რისი ნებაც დაგვრთო ჩვენ...» გადმოსცა ჰმად (1740) მცირე სხვაობით, და აზუ ნუ'აიმ (ჰილიათ ალ-ავლიაში)

(1/115) შემოკლებით. ისლამი, როგორც ვხედავთ, არ მიიჩნევს წმინდანად რომელიმე ადამიანს, არ ამალლებს მას იმის ზემოთ, რასაც წარმოადგენს და არ თვლის მათ ღმერთებად და ღვთაებებად. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

«უთხარი: ჰეი, წიგნის ხალხო! მოდით სამართლიან სიტყვაზე, ჩვენსა და თქვენს შორის, რომ არ ვცეთ თაყვანი არავის, ალლაჰის გარდა, და არ დავუდგინოთ მას თანაზიარი, და არ გავაღმერთოთ ერთმანეთი ალლაჰის მაგივრად. და თუ სახეს

იბრუნებენ, უთხარი მათ: „დაამოწმეთ, რომ ჩვენ მუსლიმები ვართ«. [ალი იმრან: 64]. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۚ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

«და არც ის, რომ ებრძანოს თქვენთვის: ანგელოზი და შუამავალნი გაიხადოთ ღმერთებად. განა გიბრძანებთ ურწმუნოებას

იმის მერე, რაც თქვენ მუსლიმნი გახდით?!»
[ალი იმრაან: 80]. ალლაჰის შუამავალმა
(ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა:

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَثَ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَفُؤُلُوا عَبْدُ اللَّهِ
وَرَسُولُهُ»

«არ განმადიდოთ ისე, როგორც ქრისტიანებმა
განადიდეს მარიამის ძე, მე მხოლოდ ალლაჰის
მონა ვარ და ამიტომ თქვით: ალლაჰის მონა და
მისი შუამავალი». საჰიჰ ალ-ბუხარი 3445.

42. ალლაჰმა დააკანონა ისლამში მონანიება.

ეს არის მოინანიება მისი ღმერთის წინაშე
და ცოდვების მიტოვება, ისლამი შლის
ყველა ცოდვას, რაც ადამიანს ჰქონდა
ისლამამდე, ასევე მონანიება შლის ყველა
ცოდვას, რაც მის წინ იყო. და არ არის
საჭიროება, რომ ადამიანმა ვინმეს წინაშე
აღიაროს ან მოუყვეს თავისი ცოდვების
შესახებ.

ალლაჰმა დააკანონა ისლამში მონანიება. ეს
არის მოინანიება მისი ღმერთის წინაშე და
ცოდვების მიტოვება. უზენაესი ალლაჰი
ბრძანებს:

{وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ}

«მორწმუნენო! მოიანიეთ ალლაჰის წინაშე, რათა ეგების ნეტარ იქმნეთ» [ან-ნურ: 31].

უზენაესმა ალლაჰმა ბრძანა:

{أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ}

«განა არ იციან, რომ ალლაჰი შეიწყნარებს მონანიებას თავისი მონებისგან და იღებს მოწყალებას?! ჭეშმარიტად ალლაჰი შემწყნარებელი, მწყალობელია!» [ათ-თავბა: 104]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ}

«იგია, ვინც მიიღებს მონანიებას თავის მსახურთაგან, აპატიებს სიავეებს და იცის, რასაც აკეთებთ». [აშ-შურა: 25] თქვა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას):

«اللَّهُ أَشَدُّ قَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ مِنْ رَجُلٍ فِي أَرْضٍ ذَوِيَّةٍ مَهْلِكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ قَطْلَبُهَا حَتَّى أَدْرَكَهُ الْعَطَشُ ثُمَّ قَالَ: ارْجِعْ إِلَى مَكَانِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ فَأَنَامَ حَتَّى أَمُوتَ فَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى سَاعِدِهِ لِيَمُوتَ فَاسْتَيْقَظَ وَعِنْدَهُ رَاحِلَتُهُ وَعَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَالَّهُ أَشَدُّ قَرَحًا بِتَوْبَةِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ مِنْ هَذَا بِرَاحِلَتِهِ وَزَادِهِ»

«ჭემმარიტად, ალლაჰი თავის მორწმუნე მონის მონანიებას იმაზე მეტად იხარებს, ვიდრე ის ადამიანი, რომელმაც უწყლო უდაბნოში დაიძინა და გაღვიძებისას აღმოაჩინა, რომ მისი აქლემი, რომელზეც იყო მისი საკვები და სასმელი, გაუჩინარდა. ის გაემართა მის სამებრად, მაგრამ წყურვილმა ძალა გამოაცალა და თქვა: 'დავბრუნდები იმ ადგილას, სადაც ვიყავი, და იქ დავიძინებ, სანამ არ მოვკვდები. შემდეგ თავი მკლავზე დაიდო, სიკვდილის მოლოდინში ჩაეძინა, მაგრამ გაღვიძებისას დაინახა, რომ მისი აქლემი საკვებითა და წყლით მასთან ახლოს იდგა. ჭემმარიტად, ალლაჰი თავის მონის მონანიებას იმაზე მეტად უხარია, ვიდრე ამ კაცს გაუხარდა, როცა თავისი აქლემი და მარაგი კვლავ დაინახა». საჰიჰ მუსლიმ 2744.

ისლამი შლის ყველა ცოდვას, რაც ადამიანს ჰქონდა ისლამამდე, ასევე მონანიება შლის ყველა ცოდვას, რაც მის წინ იყო. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ قُلِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَنَبَّهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ }

«უთხარი მათ, ვინც არიან ურწმუნონი, თუ შეეშვებიან(ურწმუნოებას) მიეტევებათ ის,

რამაც ჩაიარა, ხოლო თუ მიუბრუნდებიან . წინაპართა ჩვეულებები გარდავიდა». [ალ-ანფალ: 38]. ალლაჰმა ქრისტიანებს მოუწოდა მონანიებისკენ. უზენაესი და დიდებული ბრძანებს:

{ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ }

«ნუთუ არ მოინანიებენ ალლაჰის წინაშე და შენდობას არ შესთხოვენ მას, მაშინ როცა ალლაჰი მიმტევებელი, მწყალობელია?» [ალ-მაიდა: 74]. ალლაჰმა ყველა ცოდვილი და დანმაშავე მონანიებისკენ წახალისა და თქვა უზენაესმა:

{ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }

«თქვი: ჰეი, ჩემო მსახურნო, რომელთაც ზღვარს გახვედით საკუთარი თავის საზიანოდ! ნუ მოიწყვეტავთ იმედს ალლაჰის წყალობისგან. ქეშმარიტად, ალლაჰი მიუტევებს ცოდვებს სრულიად, რამეთუ იგია შემნდობი, მწყალობელი». [აზ-ზუმარ: 53]. ამრ იბნ ა'ასი შიშობდა, რომ თუ ის მიიღებდა ისლამს არ

ეპატიეობდა ის ცოდვები, რომელიც ისლამამდე ჩაიდინა, ამრიგად მოგვცემს და ამბობს:

(لَمَّا أَلْقَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي قَلْبِي الْإِسْلَامَ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِنَبَائِعِنِي فَبَسَطَ يَدَهُ إِلَيَّ فَقُلْتُ: لَا أَبَايُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَتَّى تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِي قَالَ: فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْهَجْرَةَ تَجِبُ مَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ مِنَ الذُّنُوبِ)

«როდესაც უზენაესმა ალლაჰმა ჩემს გულში ისლამი ჩანერგა, მივედი შუამავალთან (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას), რათა მასთან ისლამური ფიცი დამედო, მან მე ხელი გამომიწოდა და მე ვუთხარი: ო, ალლაჰის შუამავალო, მე არ დავდებ შენთან ფიცს, სანამ არ მაპატიებ ჩარსულში ჩადენილ ჩემ ცოდვებს. ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰი ლოცვა და მშვიდობა მას) მითხრა: ო, ამრ, არ იცი, რომ ჰიჯრა შლის ცოდვებს, რაც იყო მანამდე, ო, ამრ, არ იცი, რომ ისლამი შლის ცოდვებს, რაც იყო მანამდე». გადმოსცა მუსლიმ (121) ამის მსგავსი უფრო ვრცლად, აჰმად (17827) (მოცემულია მისი ვერსია).

43. ისლამში ადამიანი უშუალოდ დაკავშირებულია თავის უფალთან: შენ არ გჭირდება არანაირი შუამავალი შენსა და ალლაჰს შორის. ისლამი გვიკრძალავს

ადამიანების გაღმერთებას ან ვინმეს
აღლაჰის თანაზირად აღიარებას მის
უფლობასა (რუბუბია) და ღვთაებრიობაში
(ულუჰია).

ისლამში არ არის საჭირო რომელიმე ადამიანის წინაშე ცოდვების აღიარება, არამედ ისლამში ადამიანსა და ღმერთს შორის არის პირდაპირი კავშირი, არ არის საჭირო მათ შორის შუამდგომლების დაყენებისა, როგორც იყო მოცემული (36) პარაგრაფში, უზენაესი აღლაჰი მოუწოდებს ყველა ადამიანს მონანიებისკენ და ღმერთისკენ სწრაფვას, ამავედროს მან აუკრძალა ხალხს, რომ მოციქულები და ანგელოზები დაიდგინონ შუაკაცებად მასა და თავის მსახურთა შორის. უზენაესი აღლაჰი ბრძანებს:

{ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۖ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ }

«და არც ის, რომ ებრძანოს თქვენთვის: ანგელოზი და შუამავალნი გაიხადოთ ღმერთებად. განა გიბრძანებთ ურწმუნოებას იმის მერე, რაც თქვენ მუსლიმნი გახდით?!» [ალი იმრან: 80]. ისლამი, როგორც ხედავთ,

გვიკრძალავს, რომ გავადმერთოთ რომელიმე ადამიანი ან დავუდგინოთ ღმერთს თანაზიარად ღვთაებრიოაში და ღვთისმსახურებაში და თაყვანივცეთ მას, უზენაესი ალლაჰი ქრისტიანების შესახებ ამბობს:

{اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ }

«მათ დაიდგინეს ღმერთებად მათი მწიგნობრები და ბერები, ალლაჰის მაგივრად, ასევე მესია, მარიამის შვილი. მათ ნაბრძანები ჰქონდათ, რომ მხოლოდ ალლაჰისათვის თაყვანი ეკათ. არ არსებობს ღვთაება, მის გარდა. დიდება მას! შორსაა იმისაგან, რასაც თანაზიარად უდგენენ». [ალ-თავბა: 31]. ალლაჰმა გაკიცხა ურწმუნოები იმის გამო, რომ ისინი შუამდგომელს იყენებენ მათსა და ღმერთს შორის. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ }

«ჭეშმარიტად, ხალასი რწმენა ალლაჰისაა! ისინი კი, რომელთაც აიყვანეს მის გარდა მფარველები(ამბობენ): არ ვეთაყვანებით მათ, თუ არა მხოლოდ იმიტომ, რომ დაგვაახლოონ ალლაჰთან სიახლოვითო. ჭეშმარიტად, ალლაჰი განსჯის მათ შორის იმას, რაშიც ვერ თანხმდებოდნენ. ალლაჰი არ დაადგენს სწორ გზაზე იმას, ვინც მატყუარა და ურწმუნოა» [აზ-ზუმარ: 3]. ალლაჰმა განმარტა, რომ კერპთაყვანისმცემლები, უმეცრების პერიოდის ხალხი, ირჩევდნენ შუამდგომლებს მათსა და ალლაჰს შორის და ამბობდნენ: ისინი მათ აახლოვებდნენ ალლაჰთან.

და როცა ალლაჰმა ადამიანებს აუკრძალა, რომ მოციქულები და ანგელოზებიც კი არ დაედგინათ შუამდგომლებად მათსა და ალლაჰს შორის, სხვების მხრიდან მორიდება უფრო უპირატესია. მოციქულები და შუამავლები (მშვიდობა მათ) ცდილობდნენ ალლაჰთან დაახლოვებას. უზენაესი ალლაჰი მოციქულთა

და შუამავალთა (მშვიდობა მათ) მდგომარეობის შესახებ გავამცნობს:

{إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ }

«ქეშმარიტად, ისინი ესწრაფოდნენ კეთილი საქმის კეთებას. გვიხმობდნენ ჩვენ სასოებითა და შიშით და იყვნენ ჩემდამი მოკრძალებულნი». [ალ-ანბია: 90]. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا }

«ისინი, რომლებიც უხმობენ ეძიებენ გზას თავიანთ ღმერთთან, რომელი უფრო ახლოს იქნება; იმედოვნებენ მის მოწყალებას და ეშინიათ მისი სასჯელისა. შენი ღმერთის სასჯელი გასაფრთხილებელია». [ალ-ისრა: 57].

ანუ: ისინი რომელსაც ევედრებიან ალლაჰის გარდა - მოციქულებს და მართლმორწმუნე ხალხს, ისინი თვითონ ცდილობდნენ ღმერთთან დაახლოებას, იმედოვნებდნენ მის წყალობას და ეშინოდათ მისი სასჯელის; და როგორ შეიძლება მათზე ვედრება ალლაჰის სანაცვლოდ?

44. ამ წერილის დასასრულს გავიხსენოთ, რომ სხვადასხვა ეპოქაში, სხვადასხვა ადგილს მცხოვრები ხალხი განხვავდება ერთმანეთისგან თავიანთი აზროვნებით, მისწრაფებებით ისე, როგორც თავიანთი გარემოებებითა და ქმედებებით. და ისინი საჭიროებენ წინამძღოლს, რომელიც დააყენებს მათ ჭეშმარიტ გზაზე, გააერთიანებს და დაიცავს მათ. ალლაჰის შუამავლები (ალლაჰის მშვიდობა მათ) ასრულებდნენ ამ მისიას ალლაჰის ბრძანებით. ისინი მიუძღოდნენ ხალხს ჭეშმარიტ გზაზე და აერთიანებდნენ მათ ალლაჰის შარიათის გარშემო და მმართველობდნენ მათ შორის სამართლიანად. ადამიანთა მდგომარეობა პირდაპირ კავშირში იყო, თუ რამდენად დაიჯერეს მათ ალლაჰის შუამავლების და დაუახლოვდნენ ალლაჰს. ალლაჰმა დაასრულა ყველა ღვთიური გზავნილები შუამავალი მუჰამადის (ალლაჰის ლოცვა

და მშვიდობა მას) გამოგზავნით და
დააკანონა ის, როგორც სამუდამო
გზავნილი. ალლაჰმა გამოგზავნა
შუამავალი მუჰამმადი(ალლაჰის ლოცვა და
მშვიდობა მას) ადამიანებისთვის, როგორც
სწორ გზად, სინათლედ და მოწყალებად
ალლაჰთან მიმავალ გზაზე.

ამ წერილის დასასრულს გავიხსენოთ, რომ
სხვადასხვა ეპოქაში, სხვადასხვა ადგილს
მცხოვრები ხალხი განხვავდება ერთმანეთისგან
თავიანთი აზროვნებით, მისწრაფებებით ისე,
როგორც თავიანთი გარემოებებითა და
ქმედებებით. და ისინი საჭიროებენ
წინამძღოლს, რომელიც დააყენებს მათ
ქეშმარიტ გზაზე, გააერთიანებს და დაიცავს
მათ. ალლაჰის შუამავლები(ალლაჰის მშვიდობა
მათ) ასრულებდნენ ამ მისიას ალლაჰის
ბრძანებით. ისინი მიუძღოდნენ ხალხს
ქეშმარიტ გზაზე და აერთიანებდნენ მათ
ალლაჰის შარიათის გარშემო და
მმართველობდნენ მათ შორის სამართლიანად.

ადამიანთა მდგომარეობა პირდაპირ კავშირში იყო, თუ რამდენად, დაიჯერეს მათ ალლაჰის შუამავლების და დაუახლოვდნენ ალლაჰს. როდესაც გამრავლდა გზააბნეულობა, გავრცელდა უცოდინრობა და დაიწყეს კერპებზე თაყვანისცემა; ალლაჰმა გამოგზავნა შუამავალი მუჰამმადი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ადამიანებისთვის, სწორი გზით და ჭეშმარიტი რელიგიით, რათა ადამიანები გამოეყვანა ურწმუნოების, უცოდინრობის და კერპთაყვანისმცემლობის სიბნელიდან, რწმენისა და სწორი გზის სინათლეზე.

45. ო, ადამიანო, ამიტომაც მოგიწოდებ შენ, რომ მიენდო ალლაჰს გულწრფელად და არ მიჰყვე ტრადიციებს, რომლებიც სიცრუეზეა დაფუძნებული. იცოდე, რომ შენი სიკვდილის შემდეგ დაუბრუნდები ალლაჰს. შეხედე შენს თავს, გაიხედე შენს გარშემო და თუ დაამოწმებ, რომ არ არსებობს ღირსეული თაყვანისცემისა, გარდა ალლაჰისა და რომ მუჰამმადი მისი

შუამავალია. და უარი თქვი ყველაფერზე, რაც დაგაშორებს ალლაჰს და დაიჯერე, რომ ალლაჰი აღადგენს, ვინც საფლავებშია. და რომ ანგარიშწორება არის ჭეშმარიტება და თუ დაამოწმებ ამას შენ გახდები - მუსლიმი. და ამის შემდეგ შენზეა ვალდებულება, რომ ეთაყვანო ალლაჰს იმით, რაც მან დააკანონა ლოცვით, ზაქათით(მოწყალება), მარხვით და პილიგრიმოზით (ალლაჰის სახლის მონახულება მექაში, თუ გაქვს ამისი შესაძლებლობა).

ამიტომ მოგიწოდებ შენ ადამიანო, რომ მიენდო ალლაჰს გულწრფელად და შორს დადგე ტრადიციული მიზამდვისგან, როგორც მოგიწოდა შენ უზენაესმა ალლაჰმა თავის სიტყვებში:

{قُلْ إِنَّمَا أَعْظُمُ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَن تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ الدَّائِي ثُمَّ تَنفَكُّوۤا ۖ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جُنَّةٍ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ}

«უთხარი: მე მხოლოდ ერთ რჩევას მოგცემთ: რომ დადგეთ ალლაჰის წინაშე ორ ორად ან მარტო, მერე კი დაფიქრდით, რომ თქვენი მეგობარი გიჟი არ არის. არამედ იგია

შემგონებელი თქვენი დიადი სასჯელის წინ». [საბა: 46]. იცოდე, რომ შენ სიკვდილის შემდეგ შენს ღმერთთან იქნები დაბრუნებული. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ (39) وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ (40) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ (41) وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ (42)}

« და რომ არაფერი მიეგება ადამიანს იმის გარდა, რასაც ირჯებოდა. (39)

და რომ მისი გარჯა დანახულ იქნება (40)

შემდეგ მიეცემა მას საზღაური სრულიად (41)

და რომ შენს ღმერთთანაა აღსასრული. (42)»

[ან-ნაჯმ: 39-42]. შეხედე შენს თავს და სამყაროს შენს გარშემო. უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ}

«განა ვერ უყურებენ ცათა და ქვეყნის სამეფოებს და იმ ყველაფერს, რაც შექმნა ალლაჰმა და რომ შეიძლება მოახლოებულია მათი ვადა, და რომელ ნათქვამს ირწმუნებენ ამის შემდგომ?» [ალ-ა'რააფ: 185].

მაშ, მიიღე ისლამი და ბედნიერი იქნები ამქვეყნადაც და იმქვეყნადაც, თუ შენ გინდა ისლამი მიიღო, შენ უნდა დაამოწმო, რომ არ არსებობს ღვთაება, გარდა ალლაჰის და რომ მუჰამმადი - ალლაჰის შუამავალია. როდესაც ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მუ'აზი გაგზავნა იემენში ისლამის საქადაგებლად მას უთხრა:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ فَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَإِنَّكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ»

«შენ მიდიხარ ხალხთან, რომლებიც წიგნის ხალხია. როცა მათთან მიხვალ, მოუწოდე მათ, რომ დაამოწმონ: არ არსებობს ღმერთი, გარდა ალლაჰისა და რომ მუჰამმადი ალლაჰის მოციქულია. თუ ისინი დაგემორჩილდებიან ამაში, აცნობე მათ, რომ ალლაჰმა სავალდებულო გახადა მათთვის დღეში ხუთჯერ ლოცვა. თუ ისინი დაგემორჩილდებიან ამაში აცნობე მათ, რომ ალლაჰმა დააკისრა მათ ზაქათი, რომელიც მდიდრებიდან უნდა იყოს აღებული და ღარიბებისთვის გადაცემული. თუ ისინი დაგემორჩილდებიან ამაში, ფრთხილად იყავი,

რომ არ წაართვა მათ საუკეთესო ქონება». საპიპ მუსლიმ 19. და შორს უნდა იყო ყველაფრისგან, რასაც ალლაჰის გარდა თაყვანს სცემენ, ალლაჰის გარდა სხვა სათაყვანებლებისგან შორს ყოფნა არის "ჰანიფია" (ერთღმერთიანობა) იბრაჰიმის რჯული (მშვიდობა მას). უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ }

«კარგი მაგალითი იყო თქვენთვის იბრაჰიმი და ისინი, რომელნიც მასთან ერთად იყვნენ. აკი, უთხრეს თავიანთ ხალხს: ჭეშმარიტად, ჩვენ შორს ვართ თქვენგან და იმისგან, რასაც ეთაყვანებით ალლაჰის მაგივრად. ჩვენ უარგყავით თქვენ და გამოაშკარავდა ჩვენს შორის სიძულვილი და მტრობა სამუდამოდ, ვიდრე არ ირწმუნებთ ერთადერთ ალლაჰს». [ალ-მუმთაჰინა: 4]. და ირწმუნო, რომ ალლაჰი გააცოცხლებს მათ, ვინც არის საფლავში; უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّبُ الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (6) وَأَنَّ السَّاعَةَ أَتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ (7) }

«ეს იმიტომ რომ უეჭველად ალლაჰი, იგია ჭეშმარიტება, და ის გააცოცხლებს მკვდრებს, უეჭველად, ალლაჰი ყოვლისშემძლეა (6)

და რომ ბოლო ჟამი მოვა, არ არის ეჭვი მაშში, და ალლაჰი აღადგენს მათ, ვინც არის საფლავებში» (7) [ალ-ჰაჯჯ: 6-7]. რომ ანგარიშსწორება და სასჯელი ჭეშმარიტებაა; უზენაესი ალლაჰი ბრძანებს:

{وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ}

«ალლაჰმა გააჩინა ცანი და მიწა ჭეშმარიტებით, რათა მიეზღვას ყველა სულს, ის რაც მან მოიხვეჭა, და არ შეეხებათ მათ უსამართლობა» [ალ-ჯაასია: 22].

და თუ დაამოწმებ ამას შენ გახდები - მუსლიმი. და ამის შემდეგ შენზეა ვალდებულება, რომ ეთაყვანო ალლაჰს იმით, რაც მან დააკანონა ლოცვით, ზაქათით(მოწყალება), მარხვით და პილიგრიმოზით (ალლაჰის სახლის მონახულება მექაში, თუ გაქვს ამისი შესაძლებლობა), და სხვა.

ტექსტის თარიღი 1441-11-19 ჰიჯრით.
დოქტორ მუჰამმად იბნ აბდულლაჰ ასსუჰაიმ
ისლამის რწმენის ყოფილი პროფესორი
ისლამური სწავლებების განყოფილებაში
პედაგოგიური ფაკულტეტი, მეფე საუდის
უნივერსიტეტი
არ-რიადი, საუდის არაბეთის სამეფო.

Index

ისლამი	2
ისლამის მოკლე მიმოხილვა ისე, როგორც მოვიდა წმინდა ყურანში და შუამავლის სუნნაში	2
1. ისლამი არის ალლაჰის გზავნილი ყველა ადამიანის მიმართ. ის არის ღვთიური გზავნილი, რომელიც არის მარადიული და საბოლოო ღვთიური წერილი.....	2
2. ისლამი არ არის ერთი რომელიმე ერის ან ეთნოსის კუთვნილი რელიგია არამედ, ის ალლაჰის რელიგია მთელი კაცობრიობისთვის:	4
3. ისლამი არის ღვთიური გზავნილი, რომელიც მოვიდა უწინარესი შუამავლების და მოციქულების (ლოცვა და შვიდობა მათ) გზავნილების სრულყოფილებისთვის, რომელსაც უქადაგებდნენ მათ ხალხს.	6
4. შუამავლების (მშვიდობა მათ) რელიგია იყო ერთი, მაგრამ კანონმდებლობა სხვადასხვა:.....	9
5. ისლამი მოუწოდებს ისე, როგორც მოუწოდებდა ყველა შუამავალი: ნუჰი(ნოე), იბრაჰიმი, მუსა, სულიმანი, დაუდი და ისა (მშვიდობა იყოს მათზე) რწმენისკენ, რომ ღმერთი ალლაჰია და ის არის შემქმნელი, სარჩოს მომცემი, ვინც აცოცხლებს და ვინც აკვდინებს, ის არის ხელმწიფობის მფლობელი, ის არის რომელიც განკარგავს ყველა საქმეს, ის არის მოწყალე და შემწყალებელი.....	10
6. უზენაესი ალლაჰი - ის არის გამჩენი და მხოლოდ ის იმსახურებს ღვთისმსახურებას, მასთან ერთად სხვა ვინმეზე თაყვანისცემა მიუღებელია.....	19
7. ალლაჰი დიდებული არის შემქმნელი ყოველი იმის, რაც არის ამ სამყაროში, რასაც ჩვენ ვხედავთ და რასაც ვერ	

ვხედავთ. და რაც არის მის გარდა ყველა ქმნილება მისი შექმნილია, ალლაჰმა გააჩინა ცანი და დედამიწა ექვს დღეში.....	30
8. ყოვლადწმიდა და დიდებულ ალლაჰს არ ჰყავს თანამონაწილე არც მეფობაში, არც შექმნაში, არც მმართველობაში და არც თაყვანისცემაში.....	32
9. ყოვლადწმიდა და დიდებული ალლაჰი არ დაბადებულა და არც დაუბადია, და არ არის არავინ ბადალი და მსგავსი მისი.....	38
10. ყოვლადწმიდა და დიდებული ალლაჰი არ ჩნდება არაფერში, და არ იღებს სახეს რაიმეში თავისი ქმნილებებიდან.	39
11. ყოვლადწმიდა და დიდებული ღმერთი მოწყალეა თავისი მონების მიმართ, ამიტომაც გამოგზავნა მან შუამავლები და გარდმოავლინა ღვთიური წიგნები.	43
12. ალლაჰი არის უფალი, მოწყალე და ის ერთადერთია, ვინც განსჯის ქმნილებებს აღდგომის დღეს, როცა ყველას მათი საფლავებიდან აღადგენს, და მიუზღვის თითოეულ მათგანს, იმისთვის რაც გააკეთეს, სიკეთე იქნება თუ ბოროტება, ვინც აკეთა კეთილი საქმეები ის არის მორწმუნე, მას ექნება მარადიული წყალობა, ხოლო ვინც უარყო და აკეთა ცუდი ქმედებები მას ექნება მტანჯველი სასჯელი იმქვეყნად.....	45
13. ყოვლადწმიდა და დიდებულმა ალლაჰმა შექმნა ადამი მიწისგან და შექმნა მისგან შთამომავლობა და გაავრცელა მის შემდგომ. ყოველი ადამიანის ფუძე არის საერთო და არ არის არც ერთი ერი უკეთესი სხვაზე და არც ერთი ხალხი არ არის უკეთესი სხვა ხალხზე, გარდა ღვთისმოშიშობით.	51

14. ყოველი ბავშვი იზადება თავისი ფიტრით —
შეურყენელი ადამიანური ბუნებით, თავდაპირველი
მიდრეკილებით რწმენისკენ. 54
15. არ არის ადამიანთაგან არავინ, ვინც დაიბადა
ცოდვილად ან დაიბადა სხვისი ცოდვების მემკვიდრედ.
..... 57
16. ადამიანის შექმნის მიზანი არის ის, რომ მან ეთაყვანოს
მხოლოდ ალლაჰს, ერთადერთს..... 60
17. ისლამმა დააფასა ადამიანი - კაცები და ქალები - და
უზრუნველყო ისინი სრული უფლებებით. და დააკისრა
პასუხისმგებლობა ყველა მათ არჩევანზე, მათ საქმეებზე
და ქმედებებზე, და ატვირთა პასუხისმგებლობა ყველა
ისეთ საქმეზე, რაც ავნებს მათ სულებს ან სხვებს. 60
18. ისლამმა დაადგინა კაცი და ქალი თანასწორი, როგორც
პასუხისმგებლობაში ასევე, საზღაურსა და ჯილდოში. 69
19. ისლამმა ქალებს პატივი მიაგო და ისინი მამაკაცების
თანასწორ ნახევრად მიიჩნია. ისლამი ავალდებულებს
მამაკაცს, უზრუნველყოს ისინი, თუ მას ამის
შესაძლებლობა აქვს. მამა ვალდებულია იზრუნოს თავის
გოგოზე, ბიჭი ვალდებულია იზრუნოს დედაზე, თუ ის
სრულწლოვანი და შეძლებულია, ხოლო ქმარი
ვალდებულია უზრუნველყოს თავისი ცოლი..... 71
20. სიკვდილი არ არის სამუდამო დასასრული. არამედ, ის
არის საქმიდან საზღაურზე გადასვლა. სიკვდილი მოიცავს
სხეულსა და სულს, სულის სიკვდილი განცალკევებაა
სხეულისგან და უზრუნდება მას განკითხვის დღეს. სული
არ გადადის სხვა სხეულში სიკვდილის შემდეგ და არ
ხდება რეინკარნაცია სხვა სხეულში..... 76
21. ისლამი მოგვიხმობს, რომ ვირწმუნოთ მისი რწმენის
მთავარი საფუძვლების და ესენია: რწმენა ალლაჰისა, მისი

ანგელოზებისა, მისი ღვთიური წიგნებისა, როგორცაა: თორა, ევანგელია, და ზებური (მათ შეცვალმდე) და ყურანი. რწმენა ყველა ფეილამბრისა და შუამავლებისა, მშვიდობა იყოს მათზე, რწმენა შუამავლების ბეჭედისა და ეს არის მუჰამადი, რომელიც იყო ალლაჰის შუამავალი და ყველა ფეილამბრისა და შუამავლის ბეჭედი. ასევე, განკითხვის დღის რწმენა. ჩვენ ვიცით, რომ ამქვეყნიური ცხოვრება რომ ყოფილიყო დასასრული, მაშინ სიცოცხლე და არსებობა იქნებოდა უაზრობა, და ასევე უნდა გვწამდეს ბედისწერისა..... 78

22. შუამავლები არიან დამცველები იმისა, რაც გარდმოავლინა მათზე ალლაჰმა. და დაცულები არიან ყოველი იმისგან, რაც ეწინააღმდეგება საღ აზრს ან ჯანსაღ ზნეობას. შუამავლები პასუხისმგებელნი არიან იმაზე, რომ მიუტანონ ალლაჰის ბრძანება მის მონებს. შუამავლებს არ აქვთ განსაკუთრებული თვისებები არც შემოქმედებაში და არც თაყვანისცემაში. არამედ, ისინი არიან ჩვეულებრივი ადამიანები და მათზე გარდმოავლინა ალლაჰმა ზემთაგონება წერილების სახით. 102

23. ისლამი მოუწოდებს, რომ ადამიანმა ეთაყვანოს მხოლოდ ერთადერთ ღმერთს - ალლაჰს, თაყვანისცემის უდიდესი საფუძვლებით და ესენია: ლოცვა, რომელიც შეიცავს: დგომას, წელში მოხრას, ქედმოხრას, ალლაჰის ხსენებას, შექებასა და ვედრებას მასზე. ადამიანი ლოცულობს დღეში ხუთჯერ და წყდება მასში განსხვავება მდიდარსა და ღარიბს შორის, მმართველსა და ქვეშევრდომს შორის ლოცვის ერთ მწკრივში. ზაქათი - ეს არის გარკვეული რაოდენობა ქონებიდან, რომლის პირობები და ოდენობა ალლაჰისგან არის დამტკიცებული

და ეს არის მდიდრების ვალდებულება, რომ გასცენ ღარიბებზე და მათ მსგავსებზე წელიწადში ერთხელ. მარხვა - ეს არის: რამადანის თვეში საკვების მიღებისგან თავის შეკავება დღის განმავლობაში, გამოსცადოს საკუთარი სურვილი და მოთმინება. პილიგრიმობა(ჰაჯობა) - ეს არის: მოინახულოს ალლაჰის სახლი დალოცვილ მექაში, სიცოცხლეში ერთხელ, შემღებისდამიხედვით და მასში ყველა არის თანაბარი შემქნელისკენ მიმართვაში წმინდა არის ის. და ქრება მასში ყველანაირი კუთვნილებები და განსხვავებები. 112

24. ისლამი გამოირჩევა უდიდესი თაყვანისცემებით, თავისი ფორმებით, განსაზღვრული დროებით და პირობებით, რომლებიც დააკანონა წმინდა და დიდებულმა ალლაჰმა და მიაწვდინა თავის შუამავალს (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას), და არ შეუტანია მასში ცვლილება ადამიანს, არც დაუმატებია და არც დაუკლია რაიმე დღემდე და ამ უდიდესი თაყვანისცემისკენ მოუწოდებდა ყველა შუამავალი (მშვიდობა მათ). 122

25. ისლამის შუამავალი არის: მუჰამმად აბდულლაჰის ძე ისმაილ აბრაამის ძის შთამომავალი (ალლაჰის მშვიდობა იყოს მათზე). დაიბადა მექაში 571 წელს, და იქნა წარგზავნილი მექაში, და გადასახლდა მედინაში. ის არ მონაწილეობდა თავის ხალხთან ერთად კერპთაყვანისცემის რიტუალებში, მაგრამ ის მონაწილეობდა მათთან ერთად ყველა ღირსეულ საქმეში. ის იყო უდიდესი ზნეობის მქონე მის წარგზავნამდე, როგორც შუამავალი და ხალხი უწოდებდა მას - სანდოს. ალლაჰმა წარგზავნა ის ხალხთან, როცა კი მიაღწია ორმოც წელს. და დაამტკიცა ალლაჰმა მისი შუამავლობა

უდიდესი საოცრებებით. მათგან ყველაზე დიდი არის - წმინდა ყურანი. ის არის შუამავლების უდიდესი სასწაული. ის არის შუამავლების სასწაულებიდან ერთადერთი, რომელიც სრულად შემოინახა დღევანდელ დღემდე. როდესაც ალლაჰმა სრულყო თავისი რელიგია და შემავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) სრულად მიიტანა ის ხალხამდე, როგორც ბოლო ღვთიური წერილი. ამის მერე შუამავალი გარდაიცვალა 63 წლის ასაკში და დაკრძალულ იქნა შუამავლის ქალაქში (მედინაში). მუჰამმად შუამავალი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) იყო მოციქულებისა და შუამავლების ბეჭედი. ალლაჰმა წარგზავნა ის ჭეშმარიტი რელიგიით, რათა გამოიყვანოს ხალხი კერპთაყვანისცემის სიბნელიდან, ურწმუნოებიდან და უმეცრობიდან ერთღმერთიანობის და რწმენის სინათლეზე. და დაამოწმა ალლაჰმა, რომ წარგზავნა ის მომწოდებლად (ალლაჰისკენ) მისი ნებით (ალლაჰის ნებით)...... 126

26. ისლამის კანონი (შარიათი), რომელიც მოციქულმა მუჰამმადმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მოიტანა, არის ღვთიური კანონების ბოლო. ეს არის სრულყოფილი კანონი, რომელიც სიკეთეს მოუტანს ადამიანებს როგორც მათ რელიგიაში, ასევე მათი ამქვეყნიური ცხოვრების საქმეებში. პირველ რიგში, ეს კანონი იცავს რელიგიას, სიცოცხლეს, ქონებას, გონებას და შთამომავლობას. ეს კანონი აუქმებს ყველა წინა კანონმდებლობას, ისე, როგორც ადრე ყოველი ახალი კანონი აუქმებდა წინა კანონებს. 134

27. წმინდა და დიდებული ალლაჰი არ ღებულობს სხვა რელიგიას გარდა ისლამისა, რომლითაც მოვიდა მუჰამმად შუამავალი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას)

და ვინც მიიღებს სხვა რელიგიას ისლამის გარდა - არ იქნება მიღებული მისგან. 138

28. ყურანი ის წიგნია, რომელიც გარდმოავლინა ალლაჰმა მის შუამავალ მუჰამმადზე (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) და ის არის სამყაროების ღმერთის სიტყვა. ალლაჰმა გამოიწვია ადამიანები და ჯინები, რომ მოეტანათ ერთი სურას მსგავსი და ეს გამოწვევა არსებობს დღემდე. წმინდა ყურანი პასუხობს იმ ყველა მნიშვნელოვან კითხვებს, რომლებიც მილიონობით ადამიანს აწუხებს. დიდებული ყურანი შემონახულია დღემდე არაბულ ენაზე, როგორც გარდმოველინა პირველად და არ აკლია მას ერთი ასოც კი. ყურანი დაბეჭდილი და გავრცელებულია თავისი საწყისი ფორმით და იმსახურებს, რომ იკითხებოდეს მისი ორიგინალური ვერსია ან თარგმანი. ასევე, მუჰამმად შუამავლის სუნნა და მისი ბიოგრაფია (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) იმსახურებს, რომ ისწავლებოდეს. შუამავლის სუნნა და მისი ცხოვრება შემონახულია და გადმოცემულია ჯაჰჯური გზით სანდო წყაროებიდან და დაბეჭდილია არაბულ ენაზე ისე, როგორც ისაუბრა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას). ისლამი არ არის აღებული მასთან დაკავშირებული პირების ქმედებებიდან, არამედ, ის აღებულია ღვთაებრივი გამოცხადებებიდან, დიდებული ყურანიდან და შუამავლის სუნნადან. 141

29. ისლამი ბრძანებს კეთილად მოქცევას მშობლების მიმართ, თუნდაც არამუსლიმები იყვნენ ისინი, და ამასობაში უანდერძებს შვილებზე მზრუნველობას. 150

30. ისლამი ბრძანებს სამართლიანობას სიტყვით და ქმედებით, თუნდაც მტრების მიმართ. 158

31. ისლამი ბრძანებს სიკეთეს ყველა ქმნილების მიმართ და მოუწოდებს ღირსეული თვისებებისა და კარგი ქმედებებისაკენ..... 163

32. ისლამი ქადაგებს ზნეობრივ ღირსებებს, როგორიცაა სიმართლე, მონდობილის გამართლება, თავშეკავება, მორიდებულობა, სიამაძე, გაჭირვებულთა მხარდაჭერა, უბედურებაში ჩავარდნილთა დახმარება, მშვიერთა გამოკვება, კეთილმეზობლობა, ნათესაური კავშირების შენარჩუნება და ცხოველებისადმი გულმოწყალება. 166

33. ისლამმა ნება დართო საუკეთესო საკვებასა და სასმელის მიღებაზე და ბრძანა გულების, სხეულებისა და საცხოვრისების განწმენდა, და ასევე ნება დართო ქორწინებაზე, როგორც უბრძანა შუამავლებს (ალლაჰის მშვიდობა მათ) და ისინი ბრძანებდნენ მხოლოდ სიკეთეს.
..... 176

34. ისლამმა აკრძალა: ალლაჰზე თანაზიარის დადგენა, ურწმუნოება, კერპებზე თაყვანისცემა, ალლაჰზე საუბარი ცოდნის გარეშე, შვილების დახოცვა, აკრძალული სიცოცხლის მოსპობა, დედამიწაზე სიბილწის გავრცელება, ჯადოქრობა, ნათელი თუ ფარული გარყვნილობა, მრუშობა, მამათმავლობა, და აკრძალა პროცენტი, ლემის ჭამა და რაც შეწირულ იქნა კერპებისთვის, ღორის ხორცის ჭამა და სხვა უწმინდური საკვები, და აკრძალა ობლების ქონების ჭამა და მოტყუება წონაში და ასევე, ნათესაური კავშირის გაწყვეტა. ყველა შუამავალი (მშვიდობა მათ) შეთანხმებული იყო ამ აკრძალვებზე..... 180

35. ისლამი კრძალავს ცუდ ზნეობრივ გამოვლინებებს, როგორიცაა სიცრუე, მოტყუება, ორგულობა, ღალატი, თაღლითობა, შური, ინტრიგები, ქურდობა, მრუშობა და

უსამართლობა. ის კრძალავს ყოველივე იმას, რაც ზნეობრივად მიუღებელია..... 190

36. ისლამი კრძალავს ყოველგვარ ფინანსურ ურთიერთობებს, რომლებშიც არის პროცენტი, ზიანი, საფრთხე, უსამართლობა ან ტყუილი და რომლებსაც შეუძლია დიდი ზიანი მოუტანოს საზოგადოებას, ადამიანთა ჯგუფებს ან თუნდაც ერთ პიროვნებას. 202

37. ისლამი მოვიდა, რომ დაიცვას საღი გონება და აკრძალა ყველაფერი, რაც აზიანებს მას, მათ შორის - ღვინო. ისლამმა აამაღლა გონება და მიანიჭა მას მნიშვნელოვანი როლი ადამიანის მიერ რელიგიური ვალდებულებების შესრულებაში. ის ათავისუფლებს გონებას ყოველგვარი ცრურწმენისგან. ისლამში არ არის განსაკუთრებული საიდუმლოებები ან დაკისრებული მოვალეობები კონკრეტული ჯგუფებისთვის ან ადამიანისთვის, როგორც არის ეს სხვაგან. ყველა მისი ნორმა და ვალდებულება გამომდინარეობს საღი აზრიდან და დაფუძნებულია სამართლიანობასა და სიბრძნეზე. 207

38. ცრუ რელიგიები მაშინაც კი, როცა მათ მოუტანენ ნათელ, გონივრულ საწინააღმდეგო აზრს მათ რწმენაზე, ისინი ჩაუნერგავენ, რომ რელიგია გონებაზე მაღლა დგას და ადამიანს არ შეუძლია ჩასწვდეს და გაიგოს ის სრულად. ისლამი კი მიიჩნევს რელიგიას სინათლედ, რომელიც გონებას უნათებს გზას, მაშინ, როცა ცრუ რელიგიების მიმდევრებს სურთ, რომ მათმა მიმდევრებმა უარყონ თავიანთი აზრი და მიყვნენ მათ. ხოლო ისლამს სურს, რომ ადამიანი იყოს ფხიზელი გონებით, რომ გაიგოს საქმის ჭეშმარიტი არსი. 212

39. ისლამი განადიდებს ჭეშმარიტ ცოდნას. წააქეზებს ყოველგვარ სურვილებს მოკლებული ცოდნის ძიებისკენ.

მოუწოდებს, რომ დავაკვირდეთ ჩვენს თავებს და იმ ყველაფერს, რაც ჩვენს გარშემო არსებობს. ჭეშმარიტი მეცნიერული კვლევები არ მოდიან ისლამის წინააღმდეგობაში. 215

40. ალლაჰი არ ღებულობს საქმეს და არ აჯილდოებს საიქიოში გარდა იმათ, ვინც ირწმუნა ალლაჰი, დაემორჩილა მას და დაიჯერა მისი შუამავლების(ალლაჰის მშვიდობა იყოს მათზე), და ალლაჰი არ ღებულობს თაყვანისცემას, გარდა იმისა, რაც მან დააკანონა. და როგორ უარყოფს ადამიანი ალლაჰს და იმედოვნებს, რომ ალლაჰი დააჯილდოვებს მას? ალლაჰი არ ღებულობს რწმენას არავისგან გარდა იმისა, ვინც ირწმუნა ყველა შუამავლის და ასევე ირწმუნა მუჰამად შუამავლის გზავნილი (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) 221

41. ყველა ღვთიური გზავნილის მიზანი არის: ადამიანის ამაღლება ჭეშმარიტი რელიგიით, რომ ის იყოს ერთადერთი ალლაჰის გულწრფელი მონა. ალლაჰი ათავისუფლებს მას, რომ თაყვანისცეს მის მსგავს ადამიანს, მატერიალურს ან ცრურწმენებს. ისლამი, როგორც ვხედავთ, არ მიიჩნევს წმინდანად რომელიმე ადამიანს, არ ამაღლებს მას იმის ზემოთ, რასაც წარმოადგენს და არ თვლის მათ ღმერთებად და ღვთაებებად. 226

42. ალლაჰმა დააკანონა ისლამში მონანიება. ეს არის მოინანიება მისი ღმერთის წინაშე და ცოდვების მიტოვება, ისლამი შლის ყველა ცოდვას, რაც ადამიანს ჰქონდა ისლამამდე, ასევე მონანიება შლის ყველა ცოდვას, რაც მის წინ იყო. და არ არის საჭიროება, რომ ადამიანმა ვინმეს

წინაშე აღიაროს ან მოუყვეს თავისი ცოდვების შესახებ.
..... 231

43. ისლამში ადამიანი უშუალოდ დაკავშირებულია თავის უფალთან: შენ არ გჭირდება არანაირი შუამავალი შენსა და ალლაჰს შორის. ისლამი გვიკრძალავს ადამიანების გაღმერთებას ან ვინმეს ალლაჰის თანაზირად აღიარებას მის უფლობასა (რუბუბია) და ღვთაებრიობაში (ულუჰია)..... 235

44. ამ წერილის დასასრულს გავიხსენოთ, რომ სხვადასხვა ეპოქაში, სხვადასხვა ადგილს მცხოვრები ხალხი განხვავდება ერთმანეთისგან თავიანთი აზროვნებით, მისწრაფებებით ისე, როგორც თავიანთი გარემოებებითა და ქმედებებით. და ისინი საჭიროებენ წინამძღოლს, რომელიც დააყენებს მათ ჭეშმარიტ გზაზე, გააერთიანებს და დაიცავს მათ. ალლაჰის შუამავლები(ალლაჰის მშვიდობა მათ) ასრულებდნენ ამ მისიას ალლაჰის ბრძანებით. ისინი მიუძღოდნენ ხალხს ჭეშმარიტ გზაზე და აერთიანებდნენ მათ ალლაჰის შარიათის გარშემო და მმართველობდნენ მათ შორის სამართლიანად. ადამიანთა მდგომარეობა პირდაპირ კავშირში იყო, თუ რამდენად დაიჯერეს მათ ალლაჰის შუამავლების და დაუახლოვდნენ ალლაჰს. ალლაჰმა დაასრულა ყველა ღვთიური გზავნილები შუამავალი მუჰამადის (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) გამოგზავნით და დააკანონა ის, როგორც სამუდამო გზავნილი. ალლაჰმა გამოგზავნა შუამავალი მუჰამადი(ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ადამიანებისთვის, როგორც სწორ გზად, სინათლედ და მოწყალებად ალლაჰთან მიმავალ გზაზე.
..... 240

45. ო, ადამიანო, ამიტომაც მოგიწოდებ შენ, რომ მიენდო ალლაჰს გულწრფელად და არ მიჰყვე ტრადიციებს, რომლებიც სიცრუეზეა დაფუძნებული. იცოდე, რომ შენი სიკვდილის შემდეგ დაუბრუნდები ალლაჰს. შეხედე შენს თავს, გაიხედე შენს გარშემო და თუ დაამოწმებ, რომ არ არსებობს ღირსეული თაყვანისცემისა, გარდა ალლაჰისა და რომ მუჰამადი მისი შუამავალია. და უარი თქვი ყველაფერზე, რაც დაგაშორებს ალლაჰს და დაიჯერე, რომ ალლაჰი აღადგენს, ვინც საფლავებშია. და რომ ანგარიშწორება არის ჭეშმარიტება და თუ დაამოწმებ ამას შენ გახდები - მუსლიმი. და ამის შემდეგ შენზეა ვალდებულება, რომ ეთაყვანო ალლაჰს იმით, რაც მან დააკანონა ლოცვით, ზაქათით(მოწყალება), მარხვით და პილიგრიმოზით (ალლაჰის სახლის მონახულება მექაში, თუ გაქვს ამისი შესაძლებლობა)...... 242